

خوشیدی که از مده طلوع می کند

محمدخادمی شیرازی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خوشیدی که از مکه طلوع می کند

محمد خادمی شیرازی

مشهد مقدس

خورشیدی که از مگه طلوع می کند

مؤلف: محمد خادمی شیرازی

ناشر: مؤلف

چاپ: صدر

تیراژ: ۳۰۰۰ نسخه

چاپ اول، نیمه شعبان ۱۴۱۳

مرکز پخش: مرکز نشر آثار شیعه

قم - خیابان صفائیه کوچه آمار

فهرست مطالب

- پیشگفتار ۷
- خداوند از نظرها پنهان است ۹
- قرآن و خاندان وحی ۱۶
- قرآن و حکومت جهانی حضرت مهدی علیه السلام ۲۳
- قرآن و روز قیام حضرت مهدی علیه السلام ۳۴
- قرآن و امر به رابطه با حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء ۴۳
- قرآن و اهمیت معرفت ائمه معصومین علیهم السلام ۴۸
- قرآن و فجر امید ۵۲
- قرآن و خیردادن از نابودی دشمنان خود ۶۰
- قرآن و آینده ستمگران در دولت حضرت مهدی علیه السلام ۶۷
- قرآن و گاه قیام بقیة الله ارواحنا له الفداء ۷۹
- ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین ارکان عالم وجوداند ۸۵
- برنامه حکومت حضرت مهدی علیه السلام ۹۰
- کره زمین و هر چه در آن است به وجود مقدس حضرت بقیة الله
ارواحنا له الفداء تعلق دارد ۹۵

- زمین از حجت خالی نمی‌ماند ۱۱۲
- حضرت مهدی علیه السلام جهان را پر از عدل و داد می‌کند، چنانکه از ظلم و جور پر شده باشد ۱۲۲
- عدالت جهانی حضرت مهدی علیه السلام از دیدگاه پیامبر و ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین ۱۳۲
- سخنرانی حضرت بقیه الله ارواحنا له الفداء شب اول ظهور در منگه .. ۱۵۱
- اصحاب حضرت مهدی علیه السلام ۱۵۷

پیشتر

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله الطيبين الطاهرين

به علل زیر، نوشته های بنده ناچیز به حضرت بقیة الله روحی و ارواح العالمین له الفداء اختصاص یافته است:

۱. چون امام زمانم آن حضرت سلام الله علیه است.
۲. وظیفه هر شیعه ای است که در توجه دادن مردم به آن سرور کوشا باشد.
۳. سفارشات مؤکد رسول اکرم صلی الله علیه وآله و اهل بیت عزیزش — که سلام خداوند بر آنان باد — درباره آن بزرگوار.
۴. طول غیبت آن امام عزیز.
۵. غفلت عموم مسلمانان به ویژه جامعه شیعه از آن وجود مقدس.
۶. تبلیغات زهرآگین دشمنان علیه آن حضرت.
۷. غربت قرآن و خاندان رسالت و متروک ماندن قوانین حیاتبخش اسلام و اهل بیت علیهم السلام.
۸. یأس مردم از ترها و برنامه های سازمانهای بین المللی مانند سازمان ملل و مجامع دیگر.

۹. نبودن ملجأ و پناه در جهان.
 ۱۰. اینکه حتماً او باید بیاید و جهان را اصلاح کند.
 ۱۱. وعده‌های خداوند در کتابهای آسمانی، بخصوص در قرآن مجید، مبنی بر قیام و حکومت عدل پرور آن عزیز.
 ۱۲. بشارت‌های مؤکد و متواتر رسول اکرم صلی الله علیه وآله و ائمه معصومین و حضرت زهراى مرضیه سلام الله عليهم اجمعین درباره ظهور حتمی آن حضرت.
 ۱۳. ویژگیهای قیام حضرت مهدی علیه السلام و برنامه‌های جامع و حیاتبخش دولت کریمه آن سرور.
 ۱۴. بالاخره، امید به رسیدن دنیا و مردم آن به یک امنیت و عدالت و رفاه عمومی و برچیده شدن بساط ظلم و خودسری از روی زمین و احقاق حق تمام افرادی که صاحب حقی بوده و حقتشان غصب شده است و دهها دلیل دیگر.
- به خواست خداوند و عنایات خاصه حضرت ولی عصر سلام الله علیه در این کتاب از این مسائل بحث و گفتگو خواهد شد:
- الف. انسانیت به کجا می‌رود؟
 - ب. آیا سرانجام کشتی طوفان زده ما به ساحل نجات خواهد رسید؟
 - ج. قرآن در این باره چه فرموده است؟
 - د. حاملان علوم قرآن (اهل بیت عليهم السلام) در این باره چه می‌فرمایند؟
 - ه. آیا راستی دنیا برای ابرقدرتها و طاغوتها آفریده شده است؟
 - و. زوال همه حکومتها و درهم ریختن تمامی نظامها.
 - ز. چگونگی تشکیل حکومت واحد جهانی.
 - ح. امکان تأسیس این حکومت.
 - ط. برنامه این حکومت.
 - ی. پایان این حکومت.

مشهد مقدس: محمد خادمی شیرازی

رمضان ۱۴۰۸ ه.ق. / اردیبهشت ۱۳۶۷ ه.ش.

خداوند از نظر پاهانشان است

باید فرستادگانی از طرف خداوند برای هدایت بشر در هر عصر و زمانی باشند تا انسانها را به سوی خداوند رهبری کنند. در گذشته، کاروان سلسله جلیله انبیاء و رسل و ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین یکی بعد از دیگری آمدند و به نوبه خویش به وظایف محوله خود عمل نمودند و حجت را بر تمام افراد بشر تمام کردند و از این جهان گذشتند. تاریخ شرح خدمات و زحمات آنها را بیان کرده است و همه می‌توانند هدفهای مقدس آنان را ببینند و به پاکی آنها واقف شوند.

تکلیف بشر در این زمان چیست و راهنما چه کسی خواهد بود؟

بعد از رسول اکرم صلی الله علیه وآله به امر خداوند بزرگ دوازده نفر به نام خلفای خداوند و اوصیای نبی اکرم صلی الله علیه وآله معرفی شدند که البته انتخابشان از جانب خداوند بود و شخص رسول اکرم صلی الله علیه وآله فقط نقش تبلیغ را در این مسأله مهم حیاتی به عهده داشتند. مانند احکام دیگر که تبلیغ فرمودند. اما با یک فرق بسیار مهم و فوق العاده که همانا مسأله ولایت بود.

در اینجا روایتی از معصومین سلام الله عليهم اجمعین در باب اهمیت ولایت و امامت نقل می‌شود تا خوانندگان عزیز بدانند که جانشینی رسول بزرگوار صلی الله علیه و آله و مقام خلیفة اللّهی تا چه اندازه مورد نظر بوده است:

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: الصَّلَاةِ، وَالزَّكَاةِ وَالصَّوْمِ وَالْحَجِّ وَالْوَلَايَةِ فَمَا نُودِيَ بِشَيْءٍ كَمَا نُودِيَ فِي الْوَلَايَةِ.^۱

دین مقدس اسلام بر پنج اصل استوار است: نماز، زکات، روزه، حج و ولایت؛ اما به هیچ یک از اینها اینچنین تأکیدی نشده که درباره ولایت تأکید شده است.

دلایل عقلیه و نقلیه بر لزوم وجود امام
و انتخاب او از سوی خداوند بزرگ

۱. اما دلیل عقلی:

بشر هر چه باشد و هر که باشد دانشش، فکرش و احاطه اش به مصالح فردی و اجتماعی بسیار محدود است و، بنابراین، نمی‌تواند برای خود و دیگران انتخاب رهبر و پیشوا بنماید.

آری، نه تنها انسانهای معمولی این حق را ندارند بلکه نوابغ روزگار هم دچار اشتباه می‌شوند؛ زیرا هر چقدر که از فراست و ذکاوت خاصی برخوردار باشند باز هم دیدگاه آنها محدود است و نمی‌توانند تمام مصالح و جوانب امور را در نظر بگیرند و حتی اگر انبیای عظام را هم، جدای از پیامبری و متصل بودن به منبع وحی، در نظر بگیریم چنانچه بخواهند عملی انجام دهند دچار اشکال خواهند شد.

۲. انتخاب بشر مآلاً به زیان اوست

با یک سیر کوتاه در تاریخ جهان انسانیت خواهیم دید که تمام انتخابات

۱. وسائل الشیعه، ج ۱، ابواب مقدمات العبادات.

انجام شده از سوی مردم در طول تاریخ، نظیر انتخاب رؤسای جمهور، نخست وزیران، نمایندگان مجلس در سرتاسر گیتی، به ضرر آنها بوده و هیچ یک از برگزیدگان نتوانستند مشکلات انسانها را حل کنند و جوابگوی نیازمندیهای آنها باشند و کمبودها را تأمین کنند. همه این طبقات فعالیت‌های خود را در تأمین منافع شخصی متمرکز ساختند و بعد از انتخاب شدن، اغلب از پذیرفتن افراد انتخاب کننده خودداری کردند.

مشاهدات و برخوردهای خود ما بالاترین دلیل و گواه بر اثبات مدعای ماست.

۳. چرا انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام

حتماً باید از طرف آفریننده این جهان باشند؟

افراد عادی از درک حقایق و مصالح واقعی و پیش بینی از نظر آینده و احیاناً حوادثی که به آنها توجه می‌کنند عاجزند؛ لذا نوعاً دچار لغزش و یا سقوط اجتماعی و اخلاقی می‌شوند. مثلاً در پذیرش این تمدن ننگین و خانه برانداز، بشریت دنباله‌رو پرچمداران این تمدن شد و با قبول رهبری این عناصر ناصالح سعادت واقعی را از دست داد و بر اثر جنگهای اول و دوم جهانی و جنگهای پراکنده دیگر زندگی در کام او از زهر هلاهل هم تلخ تر شد. این است نتیجه رهبری افراد منتخب از سوی نوع بشر پس، باید افرادی انتخاب شوند که بتوانند مصالح تمام افراد بشر و جوامع مختلف آن را تشخیص دهند و حقایق عالم را درک کنند، و چنین اشخاصی انتخاب نمی‌شوند مگر به وسیله وجودی که احاطه کامل بر تمام حقایق و مصالح نوع بشر داشته باشد و آن وجود غیر از خالق و آفریننده همین بشر وجود دیگری نمی‌تواند باشد.

۴. انتخاب شوندگان از جانب خداوند هرگز به فکر منافع شخصی نبودند

اگر در تمام برنامه‌های انبیاء و ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین نگاه کنیم کوچک ترین هدف شخصی نمی‌بینیم و همه مبارزات و فعالیت‌هایی که داشتند در مسیر توحید و پیاده کردن برنامه‌های سعادت دوج جهانی بشر بوده است، بلکه می‌توان گفت که اصلاً خود را نمی‌دیدند و منطقتشان این بود:

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ.

ما در مقابل تبلیغات و زحمات شبانه روزیمان از شما پاداشی نمی‌خواهیم.

۵. برنامه‌های انبیاء و ائمه هدی علیهم‌السلام از سوی خداوند تدوین شده است پیشرفت رهبران بشری و نیز بهره‌برداری مردم از آنها بستگی به قوانینی دارد که در جامعه اجرا می‌شود. اگر مقررات اجتماعی بر اساس مصالح واقعی انسان وضع شده باشد این جامعه، در سایه این رهبری و عملی ساختن این قوانین، به خوشبختی می‌رسد، و اگر درست برعکس شد، یعنی مقررات و احکام اجتماعی از مغزهای علیل و پوسیده بیرون آمد، همین چیزی می‌شود که اکنون در دنیا ملاحظه می‌فرمایید. دستورهای فرستادگان خداوند بر اساس منفعت واقعی است؛ لذا تا این ساعت بشریت با تمام دشمنی که نسبت به فرستادگان خدا داشته و دارد، نتوانسته است کوچکترین نقصی در برنامه‌های آنها پیدا کند بلکه همه در مقابل منطق رهبران آسمانی به زانو درآمده‌اند.

۶. قوانین آسمانی بر پایه منافع و مفاسد نفس‌الامری تدوین شده است

یکی از ویژگیهای قوانین آسمانی این است که بر اساس منافع واقعی بشر بنا شده است. به تعبیر ساده، آنچه خداوند به وسیله فرستادگانش واجب فرموده و از بشر خواسته است که آن را انجام دهد حتماً فواید دنیوی و اخروی و نتایج مثبت جسمی و اخلاقی برای بشر داشته است و آنچه را که حرام فرموده حتماً برای بشریت از نظر فرد و جامعه زیان‌آور است، مانند استعمال مشروبات الکلی و رباخواری و بی‌بندوباریهای جنسی که زیان آنها بر همگان روشن است و در حال حاضر، به خاطر غرق شدن بشریت در مفاسد اخلاقی به دلیل همین بی‌بندوباری، فریاد همه متفکران بلند است.

۷. قوانین الهی جوابگوی تمام خواسته‌های فردی و اجتماعی بشر است

قانون کامل آن قانونی است که بتواند تمام نیازمندیهای مردم، اعم از

مسائل کلی یا جزئی، را تأمین کند و در غیر این صورت ناقص است و باید آن را طرد کرد. تا این ساعت که مشغول نوشتن این کتاب هستم غیر از کمبود و نقص در مقررات اجتماعی چیز دیگر مشاهده نشده است؛ لذا قوانین بشری مدام تغییر حالت می‌دهند: گاه دارای رسمیت هستند، گاه در پرونده‌ها بایگانی می‌شوند و گاه نیز مرگ آنها اعلام می‌شود.

خواننده عزیز! این حالات گوناگون، حاکی از عدم جامعیت این قوانین است، اما احکام و مقررات آسمانی پیوسته ثابت و مستقر خواهند بود. البته در تمام این بحثها منظور دستورهای حیاتبخش قرآن کریم است، زیرا کتابهای آسمانی دیگر فاقد قانون و مقررات هستند، مانند تورات و اناجیل اربعه. شما اگر در تمام انجیلها بگردید و از اول تا آخر تورات را بررسی کنید قوانین اجتماعی اقتصادی، نظامی، سیاسی و اخلاقی که پاسخگوی نیازهای جامعه بشری باشد، نخواهید یافت. آری، تنها قرآن است که دارای قوانین اجتماعی، اقتصادی، نظامی، اخلاقی، سیاسی و عبادی است.

البته، تنها شخص من به عنوان یک مسلمان این را نمی‌گویم بلکه عدّه زیادی از دانشمندان دنیا در این موضوع کتابها نوشته و اعتراف به این معنی کرده‌اند، مانند گوستاو لوبون فرانسوی در کتاب «تاریخ تمدن عرب و اسلام»، جرجی زیدان مسیحی در کتاب «تاریخ تمدن» و جورج جورداق در کتاب «الأمم علی [علیه السلام] صوت العدالة الانسانیة» و امثال اینها.

۸. فقط رهبران الهی می‌توانند مجری قوانین الهی باشند

فقط رهبران آسمانی هستند که محقّ اند و می‌توانند مقررات آسمانی را اجرا کنند، زیرا از سوی خداوند این مأموریت را دارند و علوم و معارف الهی به آنها سپرده شده است و دارای مقام مقدّس تقوا هستند و قوای نفسانی مغلوب اراده آنها است و هدفشان نجات بشریت از چنگال عفریت جهل و ظلم است.

بنابراین، باید از طرف خداوند افراد برجسته انتخاب شوند و احکام خداوند را اجرا کنند، چنانکه قرآن می‌فرماید:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ
بِالْقِسْطِ. ۱

همانا ما پیامبران خود را با دلایل و معجزات فرستادیم و برایشان کتاب و
میزان عدل نازل کردیم تا مردم به عدالت بگرایند.

۹. آنان که کلیدهای علوم و معارف قرآنی را در اختیار دارند

چه کسانی می‌توانند و حق دارند احکام قرآن را در اختیار مردم قرار
دهند؟ همه مردم یا برخی از آنها؟

خیر، تنها کسانی که از باطن قرآن و مفاهیم آن به وسیله صاحب قرآن
مطلع شده‌اند توانایی بیان حقایق قرآن را دارند، و الا همگان از درک قرآن و فهم
مفاهیم عالیة آن عاجزند و به همین دلیل خداوند از میان بندگان شایسته خود
گروهی را برگزیده و علوم قرآن و کلیدهای معارف آن را هم در اختیارشان قرار
داده تا دیگر مردمان به ایشان رجوع کنند و از سرچشمه زلال احکام قرآن به وسیله
حافظان و مبیینان آن بهره‌مند شوند و البته این افراد را نیز حضرت حق خود معرفی
فرموده است.

آنها چه کسانی هستند؟ فقط حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه وآله و
خاندان عزیز و فرزندان گرامی اش.

آری، به امر خداوند حضرت علی علیه السلام و فاطمه مرضیه سلام الله علیها و
یازده فرزند و فرزندان گان عزیزش — سلام الله علیهم اجمعین — .

۱۰. معرفی خاندان وحی از طرف خداوند متعال

چرا باید این خاندان از طرف آفریننده جهان معرفی شوند؟ زیرا:

الف. خداوند خود علوم قرآن را نزد ایشان قرار داده است و تا خداوند

ایشان را معرفی نفرماید مردم برای شناختن حاملان قرآن اشتباه خواهند کرد.

ب. برای جلوگیری از لغزشها و زیانهای ناشی از اشتباه رهبران جامعه.

ج. جلب اعتماد و اطمینان مردم به آنها.

- د. امید به موفقیت و رسیدن به اهداف عالی در آینده.
- ه. ترک بدیها و گناهان و امید به نعمتهای ابدی خداوند.
- و. تشویق افراد به کارهای خوب و در خدمت یکدیگر بودن.

قرآن و خاندان وحی

آیات زیادی که فریقین (شیعه و سنی) درباره خاندان عزیز رسالت نقل کرده‌اند و وجوب اطاعت و ترک مخالفت آنها را به ما می‌آموزد زیاد است. در این بحث به ذکر چند آیه اکتفا می‌شود:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ^۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا و رسول و صاحبان امر که از شمایند، (اوصیای پیامبر صلی الله علیه وآله) اطاعت کنید.

در این آیه، فرمان اطاعت از خداوند متعال و وجود مقدس رسول اکرم صلی الله علیه وآله و بعد از آن حضرت، صاحبان امر — یعنی امر ولایت — صادر شده است و طبق احادیث معتبره مقصود از صاحبان امر فقط ائمه دوازده گانه سلام الله علیهم اجمعین هستند که امروز نوبت به حضرت یقیة الله روحی و ارواح العالمین له الفداء رسیده است.

اهل بیت علیهم السلام و علوم قرآن

وَمَا يَتْلُمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ، كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ.^۲

و کسی تاویل قرآن را نمی‌داند مگر خدا و اهل دانش. و گویند ما به همه آن کتاب گرویدیم و همه قرآن از جانب پروردگاران است. و این معنا را درک نمی‌کنند مگر خردمندان.

علوم و معارف قرآن را منحصرأ باید از خاندان عصمت و طهارت سلام الله علیهم اجمعین گرفت. آری، قرآن در بیت پاک این خاندان نازل شده است و طبق فرمان خداوند در آیه بالا باید علوم و معارف عالیة او را از آنان گرفت. لذا در ذیل این آیه از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

وَنَحْنُ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ.^۱

و ما آگاهان در علم هستیم.

یعنی کسانی که باید علوم قرآن از آنها گرفته شود ما خاندان رسالت هستیم.

و نیز از امام باقر علیه السلام نقل شده که غرض از «راسخان در علم» وجود مقدس رسول اکرم صلی الله علیه وآله است که البته آن حضرت افضل راسخان در علم هستند.

علوم و معارف قرآن را فقط از اهل بیت علیهم السلام باید گرفت

چون قرآن به عنوان آخرین برنامه و قانون برای بشر به وسیله وجود مبارک

۲. آل عمران / ۷.

۱. بصائر الدرجات، ص ۲۰۲ و ۲۰۳.

نبی اکرم صلی الله علیه وآله نازل شده است لذا تمام علوم و معارف آن را باید از آن حضرت و خاندان عزیزش سلام الله علیهم اجمعین گرفت و این دودمان پاک هستند که حق دارند قرآن را تفسیر کنند و آن را در اختیار مردم قرار بدهند. روایات در این باب زیاد است، از جمله از حضرت باقر علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

[وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ] قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: أَفْضَلُ الرَّاسِخِينَ قَدْ عَلَّمَهُ اللَّهُ جَمِيعَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْهِ مِنَ التَّنْزِيلِ وَالتَّأْوِيلِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُنْزِلَ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يُعَلِّمَهُ تَأْوِيلَهُ، وَأَوْصِيَاءُهُ مِنْ بَعْدِهِ يَتَعَلَّمُونَهُ كُلَّهُ.^۲

(در مورد آیه): [و کسی تأویل قرآن را نمی‌داند مگر خداوند و راسخان در علم] رسول خدا صلی الله علیه وآله برترین (افضل) راسخان در علم می‌باشند که خداوند جمیع حقایق را از تنزیل و تأویل به او یاد داده است و از آنچه که بر او نازل فرموده چیزی نمانده است که تأویلش را به او نیاموخته باشد و جانشینان بعد از او آن حقایق را می‌دانند.»

امام باقر علیه السلام در شرح این آیه می‌فرمایند که رسول اکرم صلی الله علیه وآله افضل راسخان در علم می‌باشند و خداوند تمام حقایق را از تنزیل و تأویل به او یاد داده و نیز جانشینان آن حضرت، یعنی ائمه دوازده گانه، این علوم را بعد از آن حضرت دارند. پس باید علوم قرآن را از آنان کسب نمود.

جایگاه علوم قرآن

طبق آیات و روایات معتبر مخزن تمام علوم اسلامی و معارف حیاتبخش قرآن کریم، سینه تابناک و پرنور ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین است، از جمله در این آیه مبارکه می‌فرماید:

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ.^۱

بلکه این قرآن آیات روشن الهی است در لوح سینه آنان که از خداوند نور علم و دانش یافتند.

از امام باقر علیه السلام در مورد این افراد پرسیدند، فرمودند: هدف از آنهایی که در این آیه معرفی شده اند به اینکه سینه هایشان مرکز علوم الهی و حقایق قرآنی است ما خاندان نبوتیم. از امام صادق علیه السلام سؤال کردند از معنی این آیه، فرمودند: ائمه دوازده گانه هستند.

روایت دیگر از امام صادق علیه السلام :

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ، قَالَ هُمْ الْأَئِمَّةُ.^۲

بلکه این قرآن آیات روشن الهی است در لوح سینه آنان که از خدا نور علم و دانش یافتند.

از امام علیه السلام پرسیدند: مصداق این آیه چه کسانی هستند که سینه هایشان انباشته از علوم قرآنی است؟ فرمودند: ائمه معصومین سلام الله عليهم اجمعین هستند.

ائمه معصومین عليهم السلام صاحبان اسم اعظم اند

درباره اسم اعظم خداوند و آثار محیر العقول آن و عدد حروفش زیاد بحث شده است و در این فصل کوتاه مختصری از آن را بیان خواهیم کرد. اما عدد حروف اسم اعظم طبق روایات معتبر هفتاد و سه حرف است. در این مورد جابر از امام باقر علیه السلام نقل می کند که آن حضرت فرمودند:

إِنَّ إِسْمَ اللَّهِ الْأَعْظَمَ عَلَى ثَلَاثَةِ وَسَبْعِينَ حَرْفًا وَإِنَّمَا كَانَ عِنْدَ آصَفٍ مِنْهَا حَرْفٌ وَاحِدٌ فَتَكَلَّمْ بِهِ فَخُسِفَ بِالْأَرْضِ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ سَرِيرِ بُلْقَيْسَ ثُمَّ تَنَاوَلَ

۱. عنكبوت / ۴۹.

۲. بصائر الدرجات، ص ۲۰۵.

السَّرِيرِ بِيَدِهِ ثُمَّ عَادَتْ الْأَرْضُ كَمَا كَانَتْ أَسْرَعَ مِنْ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَعِنْدَنَا نَحْنُ
مِنَ الْأَسْمِ اثْنَانِ وَسَبْعُونَ حَرْفًا وَحَرْفٌ عِنْدَ اللَّهِ اسْتَأْتَرِيهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَهُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.^۱

اسم اعظم خداوند هفتاد و سه حرف است که آصف برخیا یک حرف از آن را داشت و به وسیله آن زمین را شکافت و تخت و تاج بلقیس را در کمتر از یک چشم به هم زدن نزد حضرت سلیمان گذاشت و دو مرتبه زمین به حالت اولیه بازگشت. و ما خاندان رسالت دارای هفتاد و دو حرف از اسم اعظم خداوند هستیم، و حرف دیگر آن مخصوص به ذات پاک خداوند است. و هیچ اراده و قوتی جز برای خداوند بلندمرتبه و بزرگ نیست.

● خواننده عزیز! تفکر بفرمایید که از یک سو تمام علوم و معارف عالیة قرآن در سینه پرفروغ حضرت بقیة الله عجل الله تعالی له الفرج می‌درخشد و، از سوی دیگر، هفتاد و دو اسم اعظم در نزد آن حضرت است که با یک حرف آن آصف برخیا دستگاه پر قدرت سلیمان بن داوود علیه السلام را اداره می‌کرد. حال، اگر هفتاد و دو حرف دیگر به کار گرفته شود چه اتفاقی خواهد افتاد؟:

تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ.^۲

زمین به غیر از [این] زمین تبدیل می‌شود.

کره خاکی تغییر می‌کند، زمین از عدل و داد پر می‌گردد، و ریشه ظلم و بیدادگری کنده می‌شود.

آری، مهدی سلام الله علیه خواهد آمد و این ابزار پر قدرت را برای تکامل جهان به کار خواهد انداخت و احکام الهی را در صفحه گیتی پیاده خواهد کرد.

اسم اعظم و ائمة هدی عليهم السلام

یکی از اصحاب امام صادق علیه السلام چنین گفت که از آن حضرت شنیدم که می‌فرمودند:

۱. همان مأخذ، ص ۲۰۸.

۲. ابراهیم / ۴۸.

إِنَّ عِيسَىٰ بِنَ مَرْيَمَ أُعْطِيَ حَرْفَيْنِ وَكَانَ يَعْمَلُ بِهِمَا، وَأُعْطِيَ مُوسَىٰ بِنُ عِمْرَانَ
 أَرْبَعَةَ أَحْرُفٍ، وَأُعْطِيَ إِبْرَاهِيمَ ثَمَانِيَةَ أَحْرُفٍ، وَأُعْطِيَ نُوحٌ خَمْسَةَ عَشَرَ
 حَرْفًا. وَإِنَّهُ جَمَعَ اللَّهُ ذَلِكَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنَّ إِسْمَ
 اللَّهِ الْأَعْظَمَ ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ حَرْفًا أُعْطِيَ اللَّهُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اثْنَيْنِ وَ
 سَبْعِينَ حَرْفًا وَحَجَبَ عَنْهُ حَرْفًا وَاحِدًا.^۱

به حضرت عیسی بن مریم علیه السلام دو حرف از اسم اعظم داده شده بود که از آن دو استفاده می نمود و به حضرت موسی بن عمران علیه السلام چهار حرف و به حضرت ابراهیم علیه السلام هشت حرف و به حضرت نوح علیه السلام پانزده حرف عطا شده بود. و خداوند تمام حروف اسم اعظم را برای حضرت محمد صلی الله علیه وآله و اهل بیتش جمع کرده است. و اسم اعظم حضرت حق سبحانه هفتاد و سه حرف است و خداوند هفتاد و دو حرف از آن را به حضرت محمد صلی الله علیه وآله و اوصیای پاکش عنایت فرموده و فقط یک حرف از آن را محبوب و پوشیده نگاه داشته است.

در روایت بالا میزان بهره برداری انبیای عظام سلام الله علیهم اجمعین از اسم مبارک اعظم بیان شده است.

حضرت عیسی بن مریم علیه السلام از دو حرف اسم اعظم استفاده می کرده است؛ یعنی تمام پیشرفتهای و معجزات آن حضرت، از زنده کردن مرده ها و شفا دادن بیماران، در سایه این دو حرف بوده است.

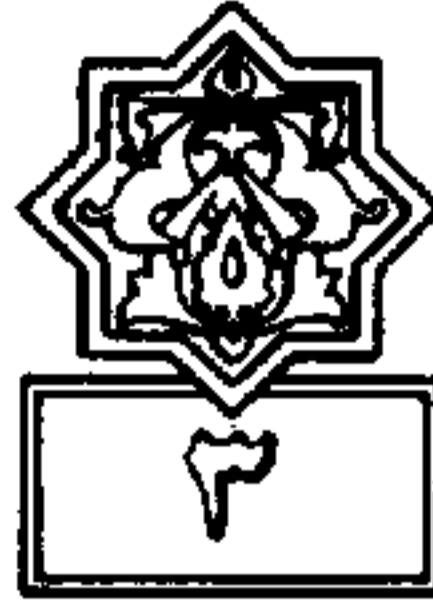
حضرت موسی علیه السلام که آن همه معجزات خارق العاده را انجام داده تنها از چهار اسم مقدس اعظم استفاده می کرده است.

حضرت ابراهیم علیه السلام هشت حرف از اسم مقدس اعظم را داشته و همه کارهای محیر العقول به وسیله این هشت حرف انجام می شده است، که شرح آن را در تاریخ زندگانی آن حضرت نوشته اند.

حضرت نوح علیه السلام پانزده حرف از هفتاد و سه حرف از حروف اسم اعظم را داشته است و در سایه آنها آن معجزات شگرف را انجام می داده است.

و اما به حضرت محمد صلی الله علیه و آله و اهل بیت گرامی اش تمام هفتاد و دو حرف اسم مبارک اعظم داده شده و فقط یک حرف از آن محبوب مانده است که البته آن یک حرف اختصاص به ذات پاک خداوند دارد.

● خواننده عزیز! تا کنون از طرف خاندان رسالت علیهم السلام این ابزار کوبنده حیاتی برای نجات بشر از چنگال عفریت کفر و ظلم پیاده نشده است. آری، همه اینها در حکومت واحد جهانی حضرت بقیة الله روحی له الفداء اجرا خواهد شد و جهان در سایه اجرای این عوامل الهی به زندگی حقیقی دست می‌یابد و عدل و داد موعود جهانی دنیا را فرا می‌گیرد.

قرآن و حکومت جهانی حضرت مهدی

علیه السلام

آیات فراوانی درباره حکومت جهانی امام عصر صلوات الله علیه وجود دارد که بزرگان مذهب در کتابهای معتبرشان آنها را نقل فرموده اند، از جمله مرحوم علامه مجلسی در بحار الانوار، مرحوم علامه سیدهاشم بحرانی در المحجة فيما نزل في القائم الحجة و بزرگان دیگر مانند صدوق علیه الرحمه و دیگران.

در کتاب «یاد مهدی» علیه السلام به قلم نگارنده نیز به سی آیه اشاره شده است. اکنون به خواست خداوند و عنایات کریمانه حضرت صاحب الامر روحی له الفداء تا آنجایی که از عنایات غیبی بهره مند باشم از قرآن کریم درباره آینده جهان و حکومت عدل پرور آن سرور استمداد می طلبم. وما توفیقی الا بالله.

قرآن و امنیت حکومت جهانی حضرت بقیة الله روحی له الفداء

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ
سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَاِيَاماً آمِنِينَ ۱

و ما میان آنها و شهرهایی که در آنها برکت دادیم باز قریه‌هایی [نزدیک به هم] قرار دادیم با فاصله کوتاه و سیر سفری معین، و آنها را گفتیم که در این ده و شهرهای نزدیک به هم شبان و روزان با ایمنی کامل مسافرت کنید.

در آیات فوق ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین به شهرهای پربرکت تعبیر شده‌اند که مردم از نعمتهای وجودی این عزیزان استفاده می‌کنند. از حضرت صادق علیه السلام در معنی این آیات روایتی نقل شده است که آن سرور فرمودند:

يَا أَبَا بَكْرٍ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِيَّ وَ أَيْمَانًا آمِنِينَ، فَقَالَ مَعَ قَائِمِنَا أَهْلَ الْبَيْتِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.^۱

ای ابابکر! در این شهرها و قراء نزدیک به هم شبها و روزها با ایمنی و آسایش مسافرت کنید. سپس فرمودند: با قائم ما اهل بیت علیهم السلام.

در تفسیر این آیه امام صادق علیه السلام با اشاره به برکات دولت عدل پرور حضرت بقیه الله ارواحنا له الفداء و به ویژه در مورد مسأله امنیت که از کلمه «آمین» معلوم می‌شود فرمودند که با قائم ما اهل بیت چنین سعادت نصیب جامعه خواهد شد.

آری، جهان به صورت یک مملکت، آن هم مدینه فاضله، درمی‌آید و در آن تمام طبقات در سایه عدل و داد حضرت مهدی روحی له الفداء به زندگی پر از امنیت و رفاه ادامه می‌دهند (سیرُوا فِيهَا لِيَالِيَّ وَ أَيْمَانًا آمِنِينَ) و همه روزها و ساعتها بلکه دقائق و آنات در آن حکومت بر اساس سعادت و سلامت و آسایش همه جانبه خواهد بود. — اللَّهُمَّ ارزُقْنَا —.

قرآن و روشنی جهان در حکومت جهانی حضرت مهدی علیه السلام

وَالشَّمْسُ وَضُحِّيهَا، وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّيْهَا وَ النَّهَارُ إِذَا جَلَّأَهَا وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰهَا.^۲
قسم به آفتاب و تابش هنگام رفعش، و قسم به ماه که پیرو آفتاب تابان

۱. المعجزة، ص ۱۸۵.

۲. شمس / ۱ - ۴.

است، و قسم به روز هنگامی که جهان را روشن می‌سازد، و به شب وقتی که عالم را در پرده سیاهی کشد.

غالباً خداوند بزرگ فرستادگانش را تعبیر به موجودات پرنور فرموده است. شاید سرش این باشد که این مأموران مخصوص باید جهان را روشن کنند و این کار حتماً خواهد شد. لذا در این سوره مبارکه نسبت به وجود مقدس خاتم انبیاء حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه وآله و ائمه معصومین علیهم السلام اشاراتی شده است که به ذکر بعضی از آن اشارات و از کلمات پرنور امام صادق سلام الله علیه قناعت می‌کنیم:

مِنْ سُلَيْمَانَ الدِّيَلَمِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: الشَّمْسُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ «وَالشَّمْسِ وَضُحَيْهَا». قَالَ: الشَّمْسُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، أَوْضَحَ لِلنَّاسِ دِينَهُمْ قُلْتُ: «وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَيْهَا» قَالَ ذَلِكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قُلْتُ: «وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَيْهَا» قَالَ: ذَلِكَ الْإِمَامُ مِنْ ذُرِّيَّةِ فَاطِمَةَ نَسْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَيُجَلِّي ظُلَامَ الْجُورِ وَالظُّلْمِ فَحَكَى اللَّهُ سُبْحَانَهُ عَنْهُ فَقَالَ: «النَّهَارِ إِذَا جَلَيْهَا» يَعْنِي بِهِ الْقَائِمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قُلْتُ: «وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَيْهَا» قَالَ: ذَلِكَ أَيْمَةُ الْجُورِ الَّذِينَ اسْتَبَدُّوْنَا الْأُمُورَ دُونَ آلِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَجَلَسُوا مَجْلِسًا كَانَ آلُ الرَّسُولِ أَوْلَىٰ بِهِ مِنْهُمْ فَغَشَوْا دِينَ اللَّهِ بِالْجُورِ وَالظُّلْمِ فَحَكَى اللَّهُ سُبْحَانَهُ فَعَلَّهُمْ فَقَالَ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَيْهَا. ۱

سلیمان دیلمی می‌گوید از امام صادق علیه السلام پرسیدم. معنی آیه «وَالشَّمْسِ وَضُحَيْهَا» چیست؟ فرمودند: منظور خاتم الانبیاء محمد صلی الله علیه وآله است. که دین را برای مردم بیان فرمود. گفتم: «وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَيْهَا»؟ فرمود: امام امیرالمؤمنین علیه السلام که تالی تلوی پیامبر خدا صلی الله علیه وآله (و جانشین بعد از ایشان) است. گفتم: «وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَيْهَا»؟ فرمودند: امامی است از نسل فاطمه سلام الله علیها که تاریکیها را از بین می‌برد و البته منظور قائم آل محمد

علیهم السلام است که قیام می‌کند و جهان را پر از نور و عدل و داد خودش می‌سازد. گفتم: «وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا»؟ فرمودند: زمامداران ستمگر مانند بنی العباس و بنی امیه هستند که حق آل محمد علیهم السلام را غصب کردند و به جای آنها نشستند و مقامی را که آل رسول علیهم السلام بدان سزاوارتر بودند غاصبانه اشغال نمودند و احکام خداوند را به ظلم و جور دگرگون ساختند. و خداوند سبحان عمل ایشان را بیان فرموده است.

قرآن و اخطار ستمگران به عذاب ناگهانی

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ.^۱

آنان که بر کردار زشت خود مکرها می‌اندیشند آیا از این بلا ایمن اند که خدا همه آنها را به زمین فروبرد یا از جایی که پی نمی‌برند عذابی فرستد؟ یا آنکه در دگرگونیها و سفرها که سرگرم رفت و آمدند ناگهان به مؤاخذه سخت بگیرد؟ و آنان بر قدرت حق به اعجاز غالب نتوانند شد.

یکی از ویژگیهای امام معصوم این است که برنامه کار او از طرف خداوند تعیین می‌شود و به وسیله پیامبر به او ابلاغ می‌گردد. در تفسیر آیه بالا از حضرت باقر علیه السلام روایت شده است که فرمودند:

إِنَّ عَهْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَارَ عِنْدَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ثُمَّ صَارَ عِنْدَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ ثُمَّ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ فَأَلْزَمَ هَوْلَاءِ فَإِذَا خَرَجَ رَجُلٌ مِنْهُمْ مَعَهُ ثَلَاثُمِائَةِ رَجُلٍ وَمَعَهُ رَأْيُهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَامِداً إِلَى الْمَدِينَةِ حَتَّى يَمُرَّ بِالْبَيْدَاءِ فَيَقُولُ هَذَا مَكَانُ الْقَوْمِ الَّذِينَ خُسِفَ بِهِمْ وَ هِيَ الْآيَةُ الَّتِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ «أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ».^۲

۱. نحل / ۴۵ و ۴۶.

۲. المعجزة، ص ۱۱۹.

همانا رسالت و امامت پیامبر صلی الله علیه وآله به حضرت علی بن الحسین علیه السلام و پس از آن به حضرت محمد بن علی علیه السلام رسید و سپس خداوند آنچه را که بخواهد انجام خواهد داد. پس، متوجه باش که ایشان را همراهی کنی آن هنگام که مردی از این خاندان [از آل محمد علیهم السلام] که او را سیصد نفر در خدمت اند و پرچم رسول الله صلی الله علیه وآله در دست اوست قیام نماید و به قصد مدینه حرکت می‌کند تا اینکه از محلی به نام بیداء عبور کرده، می‌فرماید: این مکان قومی است که زمین آنها را می‌بلعد و این سخن خداوند تبارک و تعالی است که می‌فرماید «آنان که بر کردار زشت خود مکرها می‌اندیشند آیا از این بد ایمن اند که خدا همه آنها را به زمین فرو برد؟».

امام علیه السلام فرمان می‌دهد که همه باید آماده باشند هرگاه مردی از آل محمد قیام کرد که پرچم رسول اکرم صلی الله علیه وآله با او بود و سیصد و اندی نفر در خدمتش بودند، در خدمت او باشند، و اوست که خبر از خسف لشکریان سفیانی در زمین بیداء می‌دهد. (اللهم عجل فرجه).

قرآن و انتظار حکومت جهانی حضرت مهدی روحی له الفداء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَقِمْسَ وُجُوهًا فَتَرُدَّهَا عَلَيَّ آذْبَارَهَا. ۲

ای کسانی که برای شما کتاب آسمانی فرستاده شده است! به قرآنی که فرو فرستادیم که مصدق تورات و انجیل شماست ایمان آورید پیش از آنکه بر اثر ضلالت بر رویتان خط محو و خذلان بکشیم یا گونه‌ها را بر پشت‌هایشان واژگون سازیم.

در این آیه امر بر انتظار دولت حق شده است و اینک اصل حدیث. جابر ابن یزید جعفی از امام باقر علیه السلام خبر می‌دهد که آن حضرت فرمودند:

يَا جَابِرُ الزَّمِ الْأَرْضَ فَلَا تُحَرِّكْ يَدًا وَلَا رِجْلًا حَتَّى تَرَى عِلَامَاتِ أَذْكُرُهَا لَكَ

إِنَّ أَدْرَكْتَهَا، أَوْلَهَا إِخْتِلَافٌ وَوَلِدِ فُلَانٍ (بَنِي الْعَبَّاسِ) وَمَا أَرَاكَ تُدْرِكُ ذَلِكَ
 وَلَكِنْ حَدَّثَ بِهِ بَعْدِي [وَأَمَّا مُنَادِيًا مِنَ السَّمَاءِ، وَيَجِيئُكُمُ الصَّوْتُ مِنْ نَاحِيَةِ
 دِمَشْقٍ، وَتُخَسَفُ قَرْيَةٌ مِنْ قَرْيِ الشَّامِ تُسَمَّى الْجَابِيَّةَ، وَتَسْقُطُ طَائِفَةٌ مِنْ
 مَسْجِدِ دِمَشْقٍ، وَمَارِقَةٌ تَمْرُقُ مِنْ نَاحِيَةِ الثَّرَكِ فَيَعْقِبُهَا هَرَجُ الرُّومِ، وَيَسْتَقْبِلُ
 إِخْوَانُ الثَّرَكِ حَتَّى يَنْزِلَ الْجَزِيرَةَ، وَتَسْتَقْبِلُ مَارِقَةَ الرُّومِ حَتَّى يَنْزِلَ الرَّفْلَةَ،
 فَيَلْكَ السَّنَةُ يَا جَابِرُ فِيهَا إِخْتِلَافٌ كَثِيرٌ فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ مِنْ نَاحِيَةِ الْمَغْرِبِ،
 فَأَوَّلُ أَرْضٍ تَخْرُبُ أَرْضُ شَامٍ، يَخْتَلِفُونَ عِنْدَ ذَلِكَ عَلَيَّ ثَلَاثَةَ رَايَاتٍ، رَايَةُ
 الْأَضْهَبِ وَرَايَةُ الْأَبْجَعِ وَرَايَةُ الشُّفْيَانِي، فَيَلْتَقِي الشُّفْيَانِيُّ بِالْأَبْجَعِ فَيَقْتُلُونَ
 فَيُقْتَلُ الشُّفْيَانِيُّ وَمَنْ مَعَهُ، ثُمَّ يُقْتَلُ الْأَضْهَبُ ثُمَّ لَا يَكُونُ لَهُ هِمَّةٌ إِلَّا الْإِقْبَالَ
 نَحْوَ الْعِرَاقِ، يَمُرُّ جَيْشُهُ بِقَرْيَسَا فَيَقْتُلُونَ بِهَا فَيُقْتَلُ مِنَ الْجَبَّارِينَ مِائَةٌ أَلْفٍ، وَ
 يَتَّبِعُ الشُّفْيَانِيُّ جَيْشًا إِلَى الْكُوفَةِ وَعَدَّتْهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا فَيَصِيبُونَ مِنْ أَهْلِ
 الْكُوفَةِ قَتْلًا وَصَلْبًا وَسَبًّا فَيَيْتِمَاهُمْ كَذَلِكَ إِذْ أَقْبَلَتْ رَايَاتٌ مِنْ نَحْوِ خُرَّاسَانَ
 تَطْوِي الْمَنَازِلَ طَيًّا حَشِيًّا وَمَعَهُمْ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَخْرُجُ
 رَجُلٌ مِنْ مَوَالِي أَهْلِ الْكُوفَةِ فِي ضِعْفَاءَ فَيَقْتُلُهُ أَمِيرُ جَيْشِ الشُّفْيَانِيِّ بَيْنَ
 الْحِيرَةِ وَالْكُوفَةِ، وَيَتَّبِعُ الشُّفْيَانِيُّ بَعْنًا إِلَى الْمَدِينَةِ فَيَقْرَأُ (فَيَنْفِرُ) الْمَهْدِيَّ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْهَا إِلَى مَكَّةَ، فَيَبْلُغُ جَيْشَ الشُّفْيَانِيِّ بِأَنَّ الْمَهْدِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَدْ
 خَرَجَ إِلَى مَكَّةَ فَيَتَّبِعُهُ جَيْشًا عَلَيَّ آثَرَهُ فَلَا يُدْرِكُ حَتَّى يَدْخُلَ مَكَّةَ خَائِفًا
 يَتَرَقَّبُ عَلَيَّ سَنَةَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ وَيَنْزِلُ أَمِيرُ الْجَيْشِ
 الشُّفْيَانِيِّ الْبَيْدَاءَ فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ يَا بَيْدَاءُ أَيْدِي الْقَوْمِ فَيَخِيفُ بِهِمْ
 فَلَا يَفْلِتُ مِنْهُمْ إِلَّا ثَلَاثَةٌ نَفَرٌ يُحَوِّلُ اللَّهُ وُجُوهَهُمْ إِلَى أَفْئِيهِمْ وَهُمْ مِنْ كَلْبٍ وَ
 فِيهِمْ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا
 مَعَكُمْ مِنْ قَبْلٍ أَنْ نَنْظِمَ وَجُوهًا فَتَرُدَّهَا عَلَيَّ آدَابِهَا»^۱

جابر بن یزید جعفی از حضرت باقر علیه السلام خبر می‌دهد که آن حضرت
 فرمودند: ای جابر! در خانه ات بنشین و کوچکترین حرکتی از خود نشان مده و
 منتظر علاماتی باش که برای تومی گویم اگر درک کنی نخستین علامت

اختلاف پسران فلان (بنی عباس) و من بعید می‌دانم که تو آن زمان را درک کنی، اما بعد از من این مطالب را بازگو کن. ای جابر! منادی از آسمان ندا می‌دهد (ندای آسمانی) و از جانب دمشق صدایی می‌شنوید (ممکن است اشاره به قیام سفیانی باشد) و یکی از قراء شام به زمین فرو می‌رود، که نام آن جایبه است، و جمعی از مسجد جامع دمشق سقوط می‌کنند و جمعی از ترکها حرکت می‌کنند و هرج و مرج شدیدی به دنبال دارند و جمعیتی از روم با ترکها برخورد می‌کنند. ای جابر! در این سال اختلاف زیادی در بین مردم به وجود می‌آید و خرابیهای فراوانی دارد. اولین کشوری که خراب می‌شود سرزمین شامات است. در آن موقع سه پرچم به اهتزاز می‌آید: ۱) پرچم اصهب، ۲) پرچم ابقع، ۳) پرچم سفیانی. سفیانی با ابقع برخورد می‌کند و او و تمام لشکریانش را از بین می‌برد؛ سپس با اصهب مقابله می‌کند و او و همه لشکریانش را می‌کشد. آنگاه سفیانی هم خود را متوجه عراق می‌کند و یکصد هزار نفر از ستمگران را می‌کشد؛ سپس هفتاد هزار نفر را به کوفه می‌فرستد و جمع زیادی را می‌کشد و عده‌ای را اسیر می‌کند. در این موقع پرچمهایی از خراسان، در حالی که عده‌ای از اصحاب قائم ما در آن جمعیت هستند و زمین برای آنها جمع می‌شود، می‌رسند. آنگاه مردی از موالی ما از کوفه قیام می‌کند و به دست فرمانده لشکر سفیانی کشته می‌شود. از آن طرف، سفیانی لشکری به مدینه می‌فرستد. در این موقع به او خبر می‌دهند که حضرت مهدی علیه السلام به طرف مکه حرکت کرده است. پس، لشکر خود را به دنبال آن حضرت می‌فرستد و آنها به سرزمین بیداء که می‌رسند امر می‌شود به زمین و زمین تمام لشکریان او را فرو می‌برد و فقط سه نفر می‌مانند در حالی که صورتهای آنها به عقب برگشته است و اینها هستند که خداوند درباره‌شان می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا...».

قرآن و وجود حیاتبخش حضرت بقیة الله روحی له الفداء

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ [...] نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ^۱.

خدا نور (وجودبخش) آسمانها و زمین است. مثل نورش به مشکاتی می‌ماند که در آن چراغ روشن باشد و آن چراغ در میان شیشه‌ای که تَلَأَسْوَأَن گویی ستاره‌ای است درخشان و روشن [...] . پرتو آن نور (حقیقت) بر روی نور (معرفت) قرار گرفته و خدا هر که را بخواهد به نور خود هدایت می‌کند.

حیات جهان هستی در سایه نور تأمین می‌شود و اگر نور نباشد عالم وجود نیست. تکامل همه موجودات از انسان، حیوان، نبات و جماد بستگی به نور دارد. از سوی دیگر، باید گفت نور بر دو قسم است: نور ظاهر و نور باطن. خورشید و ماه و ستارگان انوار ظاهر را پخش می‌کنند. به وسیله نور خورشید است که جهان ماده ادامه حیات می‌دهد و موجوداتش رو به کمال می‌روند. مسلماً اگر نور خورشید نباشد محصولات کشاورزی و همه درختان از بین خواهند رفت، زیرا این آفتاب است که آنها را تربیت می‌کند و نیز حیوانات و جمادات به وسیله خورشید رهبری می‌شوند و به سر منزل کمال می‌رسند. راهنمای زندگی مادی و جسمانی انسان نیز خورشید است و اگر خورشید نباشد جهان گرفتار ظلمت خواهد شد و انسانها راه زندگی را گم خواهند کرد. و اما ستارگان آسمان دنیا را زینت می‌دهند:

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ ۱

و ما آسمان دنیا را به چراغهای درخشان زیب و زیور دادیم.

راهنمایی کشتیها و ملوانان در گذشته به عهده ستارگان بود و نیز ستارگان می‌توانند از نظر تکوینی راهنمای بندگان به سوی خداوند تبارک و تعالی باشند. آری، ستارگان هر کدام مشعل فروزانی هستند که انسانیت را به سوی توحید و یکتاپرستی دعوت می‌کنند و به طور خلاصه دارای برنامه‌های مختلف تکوینی هستند:

۱. زینت دادن به آسمان

۲. راهنمایی انسان به سوی آفریننده جهان.

اجمالاً در این آیه مبارکه سخن از انوار آسمانی است که از خداوند بزرگ

شروع می شود (اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) و به وجود مقدس حضرت بقیة الله روحی له القداء خاتمه می یابد. اکنون با هم به سخنان آقا امیرالمؤمنین علی علیه السلام گوش فرا می دهیم:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ دَخَلْتُ إِلَى مَسْجِدِ الْكُوفَةِ وَآمِرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ يَكْتُبُ بِأَصْبَعِهِ وَيَتَبَسَّمُ فَقُلْتُ لَهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مَا الَّذِي يُضْحِكُكَ فَقَالَ عَجِبْتُ لِمَنْ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ وَلَمْ يَعْرِفْهَا حَقَّ مَعْرِفَتِهَا. فَقُلْتُ لَهُ: وَآيَ آيَةٍ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؟ فَقَالَ: قَوْلُهُ تَعَالَى «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوه» «الْمِشْكُوه» مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ «فِيهَا مِضْبَاحٌ» أَنَا الْمِضْبَاحُ «فِي زُجَاجَةِ الزُّجَاجَةِ» الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ «كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ» وَهُوَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ «يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ» مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ «زَيْنُونَةٌ» جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ «لَا شَرْقِيَّةٌ» مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ «وَلَا غَرْبِيَّةٌ» عَلِيُّ بْنُ مُوسَى الرَّضَا «يَكَادُ زَيْنُهَا يُضِيُّ» مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ «وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ» عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ «نُورٌ عَلَى نُورٍ» الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ «يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ» الْقَائِمُ الْمَهْدِيُّ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.^۱

از جابر بن عبدالله انصاری نقل شده است که گفتم: در مسجد کوفه وارد شدم و امیرالمؤمنین علیه السلام را دیدم که با انگشت مبارکش چیزی می نویسد و تبسم می فرماید. به ایشان عرضه داشتم: یا امیرالمؤمنین! چه چیزی باعث تعجب و تبسم شما شده است؟ حضرت فرمودند: از کسی که این آیه را می خواند و حق معرفت این آیه را نمی شناسد. عرض کردم: یا امیرالمؤمنین! کدام آیه؟ فرمودند: سخن خداوند تبارک و تعالی را که می فرماید: «خداوند نور آسمانها و زمین است و مثل نور خدا مثل مشکات است». منظور از «المشکوه» وجود مبارک پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله است، «فیهامِضْبَاحٌ» من هستم، «مِنْ زُجَاجَةِ الزُّجَاجَةِ» حضرت امام حسن و حضرت امام حسین هستند، «كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ» علی بن الحسین است، «يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ» محمد بن علی است، و منظور از «زَيْنُونَةٌ» جعفر بن محمد، «لَا شَرْقِيَّةٌ» موسی بن جعفر، «وَلَا غَرْبِيَّةٌ» علی بن

موسی الرضا، «يَكَاذُ زَيْتُهَا يُضِيُّ» محمد بن علی، «وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ» علی بن محمد و «نُورٌ عَلَى نُورٍ» حسن بن علی است و «يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ» اشاره به امام قائم حضرت مهدی علیه السلام دارد. و خداوند این مثلها را برای مردم هوشمند می‌زند، و خداوند به همه امور دانا است.

● خواننده عزیز! این آیه مبارکه که به منزله آینه‌ای بسیار شفاف است و چهره‌های درخشان فرستادگان و ویژه خداوند را نشان می‌دهد، هنگامی که به وجود نازنین حضرت بقیة الله روحی له الفداء می‌رسد، آن سرور را به نام نور خدا معرفی می‌کند. از این تعبیر و ویژگیهای آن سرور را می‌توان فهمید:

۱. نقش نور در عالم هستی از بین بردن ظلمت در جهان است و وجود مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء نیز یکسره تاریکی را از صحنه گیتی برمی‌دارد و حکومت آسمانی اش نمایانگر انوار غیبی است.

۲. بشر تا این ساعت به قدرت واقعی خداوند به معنای همه جانبه پی نبرده است و در سلطنت جهانی آن حضرت قدرت و نیروی بی نهایت حق از پس پرده‌ها ظاهر می‌شود و عالم هستی را محکوم اراده خود می‌کند و قدرت نامحدود پروردگار را نشان می‌دهد.

۳. در حکومت حضرت صاحب الامر علیه السلام جهل و نادانی از میان برداشته می‌شود و علم واقعی که نور مطلق است جایگزین آن خواهد شد. آری، همه طبقات باید درس بخوانند و علوم و معارف الهی را از قرآن کریم یاد بگیرند.

۴. در دولت کریمه آل محمد عليهم السلام به رهبری ولی عزیز ما حضرت مهدی ارواحنا له الفداء نور حیات و زندگی حقیقی محیط فعالیت و کار را برای همه نورانی می‌کند.

۵. در حکومت عالمگیر امام زمان ارواحنا له الفداء تمام صفت‌های بد و اخلاق ناپسند مهار نیروی عقلانی می‌شود و صفات حمیده و اخلاق فاضله به جای آنها متمرکز می‌گردد و این است معنای کار آن قائد و پیشوایی که خداوند او را نور خویش معرفی فرموده است (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ).

۶. تنها کسی که از میان فرستادگان خداوند، از آدم تا خاتم، به عنوان نور خدا معرفی شده امام دوازدهم است (لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ).

۷. در سایه نور وجودی آن حضرت عقول و افکار مردم تکامل می یابد و آنها سرانجام گرد گناهان نمی گردند.
۸. در دولت کریمه موعود منتظر، تمام حقایق و ملکوت اشیاء و جهان پهناور خلقت، بر بشر مکشوف می گردد و به تکامل واقعی خواهد رسید.
۹. تسخیر عالم وجود در سایه انوار تابناک ولایت، و در نتیجه، راه یافتن به کرات و بهره برداری از آنها.
۱۰. اعطای ولایت تکوینی به جمعی از بندگان حقیقی خداوند و نمایندگان دولت کریمه آن سرور و به کار انداختن آنها برای اداره جهان وجود.
۱۱. اجرای قوانین الهی، بدون ابزار ظاهری مانند شهود و بیینه، و برگرداندن حق به صاحب واقعی آن.
۱۲. ایجاد امنیت برای همه در ابعاد مختلف (امنیت جانی و مالی و ناموسی) و حفظ شرف و حیثیت تمام مردم.
۱۳. ریشه کن شدن فقر و تهیدستی و تمرکز غنا و بی نیازی اقتصادی.
۱۴. برچیده شدن بساط ننگین خودسری و بیدادگری و خاتمه دادن به عمر ستمگران و تبهکاران جهان و جنگ افروزان.
- اینها و هزاران منافع دیگر از نور حکومت و زعامت عدل پرور آن حضرت تلاؤمی گیرد که از حوصله این کتاب بیرون است و از باب نمونه به چهارده اصل حیاتی، به نام چهارده معصوم سلام الله علیهم اجمعین، اکتفا کردیم و بقیه را به عهده پویندگان وامی گذاریم.

قرآن و روز قیام حضرت مهدی

صیبه نیلیم

وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ ۱

روزهای خدا را به یاد ایشان آور.

یکی از نامهای روز قیام حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء «یوم الله» است، به معنای روز خدا. آری، روز خدا یعنی روز جلوه حکومت خداوند، روز نمایان شدن قدرت بی نهایت حق و روز مرگ دشمنان حق و فضیلت؛ روزی که دیگر باید بساط فحشاء و منکرات و ستمگری از سرتاسر گیتی برچیده شود. از امام باقر علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

آيَاتُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ثَلَاثَةٌ: يَوْمُ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَوْمُ الْكُرَّةِ وَيَوْمُ الْقِيَامَةِ ۲

امام باقر علیه السلام فرمودند روزهای [مخصوص] خداوند سه روز است:

۱. ابراهیم / ۵.

۲. الخصال، ص ۱۰۸.

۱. روز قیام جهانی قائم آل محمد صلی الله علیه و آله .
 ۲. روز رجعت و بازگشت به دنیا و حکومت آل محمد علیهم السلام بر این جهان.

۳. روز قیامت و رستاخیز که تمام خلایق در محکمه عدل خداوند باید حاضر شوند و نتایج اعمال خویش را، از خوب و بد، بگیرند.

● خواننده عزیز! تمام دقایق و ساعات شبانه روز مخلوق خداوند و اسیر قدرت او هستند. پس، اختصاص این سه روز به خداوند متعال یعنی چه؟ آری، در این سه روز قدرت بی نهایت خداوند از پس پرده غیب بیرون می آید و تمام افراد بشر آن را می بینند و همه تسلیم حکومت او می شوند. از امام صادق علیه السلام هم نقل شده است که فرمودند:

آيَاتُ اللَّهِ ثَلَاثَةٌ: يَوْمُ يَهْوَمُ الْقَائِمُ وَيَوْمُ الْكُرَّةِ وَيَوْمُ الْقِيَامَةِ.^۱

روزهای [مخصوص] خداوند سه روز است:

۱. روز قیام حضرت قائم علیه السلام .
۲. روز رجعت (بازگشت و حکومت آل محمد علیهم السلام).
۳. روز قیامت.

آری، روزهای حکومت خداوند این سه روز است که تمام قدرتها از بین می روند و جهان وجود در زیر لوای توحید، به طور علنی و عملی، اداره می شود.

قرآن و نیروی نامحدود حضرت قائم علیه السلام و یارانش

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ.^۲

گفت: ای کاش مرا بر شما نیرو و قدرتی بود و یا آنکه به رکن محکمی پناه می بردم.

مهمترین اصلی که در پیشبرد انقلابهای دنیا کمال اثر را داشته قدرت

۱. المحجبه، ص ۱۰۸.

۲. هود / ۸۰.

دولتها است. در دولت حضرت مهدی علیه‌السلام نیرو بقدری فوق‌العاده است که اگر یاران آن حضرت اراده کنند می‌توانند کوهها را از جا بکنند. در آیه فوق به نیروی نامحدود رهبر قیام و یاران آن حضرت اشاره شده است.

از امام صادق علیه‌السلام نقل شده که در این آیه منظور از «قوه» قدرت حضرت مهدی علیه‌السلام است و منظور از «رکن شدید» (تکیه گاه محکم) سیصد و سیزده تن یاران مخصوص آن حضرت اند.

وَإِنْ قَلْبُهُ لَاشَدُّ مِنْ زُبُرِ الْحَدِيدِ وَلَوْ مَرُّوا بِجِبَالِ الْحَدِيدِ لَتَدَكَّدَ كَتِّ (لقلموها)
وَلَا يَكْفُونَ سِيوفَهُمْ حَتَّى يَرْضَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.^۱

قلبهای یاران حضرت بقیة الله از پاره‌های آهن سخت‌تر است و اگر بر کوههایی از آهن بگذرند و اراده کنند آنها را از جای می‌کنند و همچنان به نبرد بی‌امان خود ادامه می‌دهند و شمشیر خویش را بر زمین نمی‌گذارند تا خداوند از آنها راضی شود.

● خواننده گرامی! آیا با وجود چنین قدرتی که از آسمان و زمین در اختیار یاران آن حضرت قرار گرفته و می‌گیرد باز هم قبضه کردن جهان و از بین بردن حکومت‌های ضد خدایی برای آنان مشکلی ایجاد می‌کند؟ ابداً.

قرآن و دولت مهدی علیه‌السلام و نبرد با مشرکان

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً.^۲

و متفقاً همه با مشرکان قتال و کارزار کنید همچنانکه مشرکان نیز همه متفقاً با شما به جنگ و خصومت برمی‌خورند.

یکی ر برنامه‌های دولت کریمه حضرت مهدی ارواحنا له الفداء جنگ با مشرکان است که باید عالم از لوٹ وجود آنها پاک شود. لذا از حضرت باقر علیه‌السلام نقل شده است که فرمودند:

۱. المعجزة، ص ۱۰۶.

۲. توبه / ۳۶.

وَلَوْ قَدْ قَامَ قَائِمُنَا بَعْدَ سِتْرِي مَن يُدْرِكُهُ مَا يَكُونُ مِن تَأْوِيلِ هَذِهِ الْآيَةِ وَ
 كَيْبَفْرِ دِينِ مُحَمَّدٍ (ص) مَا بَلَغَ اللَّيْلُ، حَتَّى لَا يَكُونَ مُشْرِكٌ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ
 كَمَا قَالَ اللَّهُ.^۱

هنگامی که مهدی ما قیام می کند تأویل این آیه معلوم می شود و دین مقدس اسلام همه عالم را فرا می گیرد تا اینکه یک نفر مشرک در روی زمین نباشد، همچنانکه خداوند فرموده است.

قرآن و نوید پیروزی در دولت مهدی علیه السلام

الم غَلَبَتِ الرُّومُ فِي آذْنِي الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
 الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ.^۲

الم [که از رموز قرآن است]. رومیان شکست خوردند، در جنگی که به نزدیکیتر زمین [به اعراب] واقع گردید، و آنها پس از شکست خوردن بزودی باز غلبه خواهند کرد. این غلبه مجدد در چند سالی خواهد شد و آن روز مؤمنان شاد خواهند شد به یاری خدا، که خدا هر که را بخواهد نصرت و پیروزی می بخشد، و اوست که بر هر کار عالم مقتدر و به تمام خلق جهان مهربان است.

در این آیات از دو دسته حکومت خبر داده شده است:

۱. حکومت جبّار بنی امیه آن هم هزار ماه.

۲. دولت جهانی حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء.

روایت از ابی بصیر نقل کردند که او گفت: از امام صادق علیه السلام در باره تفسیر «الم غَلَبَتِ الرُّومُ فِي آذْنِي الْأَرْضِ» پرسیدم، فرمودند: منظور بنی امیه هستند که هزار ماه بر دنیای اسلام غلبه داشتند و از هیچ جنایتی ابا نکردند. و نیز از آیه «وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ» پرسیدم، فرمودند: «عِنْدَ قِيَامِ الْقَائِمِ» در وقت حکومت امام عصر علیه السلام اهل ایمان خوشحال می شوند، چون نصرت خداوند را می بینند.

۱. تفسیر عیاشی، ج ۲ / ص ۵۶.

۲. روم / ۱ - ۵.

در روایت دیگر از امام صادق علیه السلام از تفسیر آیه «وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِبَصْرِ اللَّهِ» سؤال کردند، فرمودند:

فِي قُبُورِهِمْ بِيَقِيَامِ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.^۱

مؤمنانی که وفات کرده‌اند در قبرهایشان نیز از قیام حضرت قائم علیه السلام شاد می‌شوند.

معلوم می‌شود که اهل ایمان در آن عالم از قیام حضرت مهدی علیه السلام اطلاع پیدا می‌کنند و خوشحال می‌شوند.

• خواننده عزیز! جایی که مردگان از اهل ایمان در بهشت از ظهور امام زمان روحی له الفداء خوشحال می‌شوند دیگر تکلیف مردم در بند ظلم و ستم معلوم است. آری، آنها زنده می‌شوند و برای اولین بار طعم زندگی به معنای واقعی را می‌چشند - اللهم ارزقنا - .

قرآن و حضرت قائم علیه السلام:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا.^۲

و آنان که خدا و رسول را اطاعت کنند البته با کسانی که خدا به آنها لطف و عنایت کامل فرموده است، یعنی با پیامبران و صدیقان و شهیدان و نیکوکاران، محشور خواهند شد و اینان [در بهشت] چه نیکورفیقانی هستند.

در این آیه پاداش بندگان صالح خداوند و پیروان رسول گرامی اسلام صلی الله علیه وآله مصاحبت و بودن با فرستادگان ویژه پروردگار بیان شده است. از امام صادق علیه السلام نقل کرده‌اند که فرمود:

۱. المحججه، ص ۱۷۲.

۲. نساء / ۶۹.

التَّبِيِّينَ رَسُوْلُ اللهِ، وَالصِّدِّيْقِيْنَ عَلِيٌّ، وَالشُّهَدَاءُ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ، وَ الصَّالِحِيْنَ الْاِثْمَةَ، وَحَسَنَ اَوْلِيْكَ رَفِيْقاً الْقَائِمُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.^۱

منظور از «تبیین» حضرت رسول صلی الله علیه وآله و منظور از «صدیقین» امیرالمؤمنین است و «شهداء» حسن و حسین و «صالحین» ائمه علیهم السلام اند و تأویل «حَسَنَ اَوْلِيْكَ رَفِيْقاً» امام قائم آل محمد علیهم السلام است.

● خواننده گرامی! شاید عدلت اینکه وجود مقدس حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء را تعبیر به «حَسَنَ اَوْلِيْكَ رَفِيْقاً» فرموده این باشد که در حکومت آن حضرت تمام وسایل خوشی و راحتی در کنار آن سرور برای همه موجودات فراهم است. در صورتی که در زمان حیات رسول اکرم صلی الله علیه وآله و ائمه معصومین بعد از آن حضرت تا حضرت عسکری علیهم السلام چون حکومت به دست دشمنان خدا بوده و احکام عالیة اسلام اجرا نمی شده و فرستادگان آسمانی در گوشه انزوا بسر می بردند، لذا آسایش و امنیت برای مردم تحقق پیدا نکرده است. ولی در حکومت جهانی حضرت مهدی روحی له الفداء درست برعکس خواهد بود؛ یعنی تمام عوامل و اسبابی که موجبات بدبختی مردم را فراهم می کرد از میان برداشته خواهد شد و اصولاً بساط باطل جمع می شود (ان شاء الله). لذا در دولت آن حضرت زندگی کردن تعبیر به «حَسَنَ اَوْلِيْكَ رَفِيْقاً» شده است.

قرآن و امام عصر علیه السلام

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ.^۲

ای کسانی که ایمان آورده اید! از خدا و رسول و پیشوایانی که از خود شما هستند اطاعت کنید.

وجوب اطاعت برای فرستادگان خداوند بعد از لزوم و وجوب فرمانبرداری از خداوند متعال در این آیه بیان گردیده و ولایت رسول اکرم و ائمه معصومین سلام

۱. المحجبه، ص ۵۹.

۲. نساء / ۵۹.

الله عليهم اجمعين به مردم ابلاغ شده است تا دیگر جای ابهامی برای آنها نباشد که می‌گویند وجوب اطاعت بعد از بیعت مردم با یک فرد خاص تحقق می‌پذیرد و ولایت پیدا می‌کند، باقی نماند. زیرا ولایت و وجوب اطاعت از رسول اکرم صلی الله علیه وآله و اوصیای آن حضرت، یعنی دوازده امام علیهم السلام، از طرف خداوند متعال بوده و احتیاج به بیعت کردن مردم با آن ذوات مقدمه نیست.

اکنون به فرمایش رسول معظم صلی الله علیه وآله در تفسیر این آیه توجه فرمایید:

عَنْ جَابِرِ بْنِ يَزِيدِ الْجُعْفِيِّ قَالَ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيَّ يَقُولُ لَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ» قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ عَرَفْنَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَمَنْ أُولِي الْأَمْرِ الَّذِينَ قَرَنَ اللَّهُ طَاعَتَهُمْ بِطَاعَتِكَ. فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: هُمْ خُلَفَائِي يَا جَابِرُ وَأَيْمَةُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ بَعْدِي، أَوْلَاهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، ثُمَّ الْحَسَنُ، ثُمَّ الْحُسَيْنُ، ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ، ثُمَّ مُحَمَّدٌ ابْنُ عَلِيٍّ الْمَعْرُوفِ فِي التَّوْرَةِ بِالْبَاقِرِ وَسُدْرَةَ يَا جَابِرُ فَإِذَا لَقِيْتَهُ فَأَقْرَبُهُ مِنِّي السَّلَامَ، ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ، ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ مُوسَى، ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ، ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، ثُمَّ سَمِيئَةُ وَكِنِيئَةُ حُجَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَبَقِيَّتُهُ فِي عِبَادِهِ ابْنُ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، ذَلِكَ الَّذِي يَفْتَحُ اللَّهُ تَعَالَى ذِكْرَهُ (بِهِ) مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا عَلَى يَدَيْهِ، ذَلِكَ الَّذِي يَغِيْبُ عَنْ شِيعَتِهِ وَأَوْلِيَائِهِ غَيْبَةً لَا يَثْبُتُ فِيهَا عَلَى الْقَوْلِ بِإِمَامَتِهِ إِلَّا مَنْ اِمْتَحَنَ اللَّهُ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ.

قال جَابِرٌ فَقُلْتُ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَهَلْ يَقَعُ لِشِيعَتِهِ الْإِنْتِفَاعُ بِهِ فِي غَيْبَتِهِ فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَيْ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْبُيُوتَةِ إِنَّهُمْ يَسْتَضِيئُونَ بِنُورِهِ وَيَسْتَفْعُونَ بِوِلَايَتِهِ فِي غَيْبَتِهِ كَانْتِفَاعِ النَّاسِ بِالسَّمْسِ وَإِنْ تَجَلَّلَهَا سَحَابٌ، يَا جَابِرُ هَذَا مِنْ مَكْنُونِ سِرِّ اللَّهِ وَمَخْرُوجِ عِلْمِهِ فَأَكْتُمُهُ إِلَّا مِنْ أَهْلِهِ. ۱

جابر بن عبدالله انصاری می‌گوید: وقتی که آیه شریفه «أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

الرُّسُولَ» نازل شد عرض کردم: یا رسول الله! خدا و پیامبرش را شناختیم؛ صاحبان امر که اطاعتشان همراه با وجوب اطاعت شماست چه کسانی هستند؟ آن حضرت فرمودند: اینها جانشینان من و امام بر مسلمین هستند (البته بعد از من). نخستین آنها علی بن ابی طالب، سپس حسن و حسین و علی بن حسین، آنگاه محمد بن علی — که در تورات او را «باقر» نامیده اند و شما زمان امامتش را درک می کنید و از جانب من به او سلام برسائید —، سپس صادق (جعفر بن محمد)، بعد از آن موسی بن جعفر، سپس علی بن موسی، بعد محمد بن علی، آنگاه علی بن محمد و بعد از او حسن بن علی هستند و بعد از حسن بن علی همنام و هم کنیه من [عجل الله تعالی فرجه] است. ای جابر! همنام من کسی است که خداوند بزرگ به دست او کبره زمین را با تمام ابعادش فتح می کند و حکومتش همه جای زمین را فرا می گیرد. همنام و هم کنیه من کسی است که از شیعیان و دوستانش غایب می شود و بقدری این غیبت کوبنده و طولانی است که ثابت قدم بر امامت آن بزرگوار نمی ماند مگر آن کسی که خداوند قلبش را به ایمان آزمایش کرده و با معذل خوبی در این امتحان قبول شده باشد.

جابر عرض می کند: یا رسول الله! آیا شیعیان در غیبتش از آن حضرت انتفاع می برند؟ فرمودند: آری، به حق خدایی که مرا مبعوث به رسالت فرموده است، شیعیان او از نور ولایتش کسب نور می کنند و انتفاع می برند مانند بهره بردن از خورشید در وقتی که زیر ابرپنهان است. ای جابر! غیبت مهدی من از اسرار بزرگ خداوند است و در خزاین علمی خداوند مکتوم است. آن را پنهان بدار مگر از اهلش.

در این روایت که در تفسیر آیه مبارکه «یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول...» از زبان آورنده اسلام آمده است به چند اصل مهم حیاتی تصریح شده که به خواست خداوند اجمالاً به آنها اشاره می شود:

۱. وجوب اطاعت از اولی الامر.
۲. اولی الامر چه کسانی هستند؟ امام امیرالمؤمنین و یازده فرزند و فرزندان گانش علیهم السلام.
۳. تسخیر جهان به دست توانای حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء.
۴. آن حضرت فرزند حضرت عسکری و همنام و هم کنیه جدش

- خاتم الانبیاء حضرت محمد صلی الله علیه وآله است.
۵. خبر دادن از غیبت و طول کشیدن آن.
 ۶. امتحان فوق العاده‌ای که از نظر ایمان قلبی از همه به عمل خواهد آمد.
 ۷. نحوه انتفاع شیعه از وجود مقدس امام غایب در زمان غیبت.
 ۸. غیبت آن حضرت و کیفیت بهره‌برداری از آن وجود مقدس از اسرار بزرگ الهی است.
 ۹. علت غیبت و فواید آن در گنجینه علم خداوند مستور است.

قرآن و امر به رابط به با حضرت بقیه الله

ارواحنا لله

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.^۱
ای اهل ایمان! در کار دین صبور باشید و یکدیگر را به صبر و مقاومت سفارش کنید و مهیا و مراقب کار دشمن باشید و از خدا بترسید، باشد که پیروز و رستگار شوید.

از حضرت باقر علیه السلام روایت شده است که آن حضرت فرمودند:

اصْبِرُوا عَلَىٰ آدَاءِ الْفَرَايِضِ، وَصَابِرُوا عَدُوَّكُمْ، وَرَابِطُوا إِمَامَكُمْ الْمُنْتَظَرَ.^۲
بر انجام واجبات و در رویارویی دشمنان استقامت و صبرپیشه سازید و ارتباط خود را با امام منتظر خویش محکم کنید.

صبر در طاعت و انجام واجبات، بردباری در مقابل دشمنان، ارتباط داشتن با امام منتظر ارواحنا له الفداء آن هم در غیبت کبری. وسیله ارتباط: اطاعت از

۱. آل عمران / ۲۰۰.

۲. المحجبه، ص ۵۲.

فرمان خداوند، ترک نواهی، به یاد آن حضرت بودن، برای تعجیل در امر فرجش زیاد دعا کردن. این است ابزار ارتباط با حجت غایب. اللَّهُمَّ وَقْنَا.

قرآن و بشارت قیام مهدی علیه السلام و اصحاب آن حضرت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ.^۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هر که از شما از دین خود مرتد شود بزودی خدا قومی را که [بسیار] دوست می‌دارد و آنها نیز خدا را دوست می‌دارند و نسبت به مؤمنان سرافکننده و فروتن و نسبت به کافران سرافراز و مقتدرند (مانند علی علیه السلام و شیعیانش) به نصرت اسلام برمی‌انگیزد تا در راه خدا جهاد کنند و در راه دین از نکوهش و ملامت احدی باک ندارند. این است فضل خدا؛ هر که را خواهد، عطا کند. و خدا را رحمت وسیع بی انتهاست و به احوال هر کس که استحقاق آن را دارد داناست.

سلمان بن هارون عجلی می‌گوید که از امام صادق علیه السلام شنیدم که

می‌فرمود:

إِنَّ صَاحِبَ هَذَا الْأَمْرِ مَحْفُوظٌ لَهُ (أَصْحَابُهُ) وَلَوْ ذَهَبَ النَّاسُ جَمِيعًا أَتَى اللَّهَ بِأَصْحَابِهِ وَ هُمْ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِمْ «فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ...».^۲

صاحب امر برای انجام امر محافظت می‌شود اگر چه تمام مردم از بین بروند. خداوند اصحاب او را برایش خواهد آورد و ایشانند که خداوند تبارک و تعالی در شأنشان می‌فرماید: «خداوند بزودی قومی را می‌آورد که ایشان را دوست می‌دارد و ایشان نیز خدا را دوست می‌دارند...».

امام صادق علیه السلام می‌فرماید: اگر تمام مردم از بین بروند خداوند

۱. المائدة / ۵۴.

۲. المحجبه، ص ۶۴.

اصحاب مهدی ما را برای او خواهد آورد، و این است معنای آیه شریفه «فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ...».

حضرت امام حسن مجتبی و حضرت قائم علیهما السلام

در روایتی از امام مجتبی علیه السلام نقل شده است که آن حضرت می فرمایند:

التاسِعُ مِنْ وُلْدِ أَخِي الْحُسَيْنِ، ابْنُ سَيِّدَةِ الْأِمَاءِ يُطِيلُ اللَّهُ عُمُرَهُ فِي غَيْبَتِهِ ثُمَّ يُظْهِرُهُ بِقُدْرَتِهِ فِي صُورَةِ شَابٍ ذِي أَرْبَعِينَ سَنَةً ذَلِكَ لِيُعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.^۱

نهمین فرزند برادرم امام حسین، که فرزند سیده اماء است، خداوند عمرش را طولانی می کند و او را از نظرها پنهان می دارد و هر وقت اراده اش تعلق گرفت او را به صورت جوانی چهل ساله ظاهر می کند تا اینکه همه بدانند خداوند بر هر چیزی قادر است.

قرآن و اعلام قیام حضرت مهدی علیه السلام

آتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ.^۲

فرمان خدا بزودی فرا می رسد، پس، تقاضای تعجیل آن مکنید. و خدای یکتا منزّه از شرک مشرکان است.

در تفسیر و تأویل این آیه احادیث معتبری آمده است و می گوید: اول کسی که خبر ظهور حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء را اعلام می کند جبرئیل علیه السلام است که به صورت یک مرغ سفید بیرون می آید و با آن سرور بیعت می کند. سپس یک پای خود را بر بام کعبه می گذارد و یک پای دیگر را در بیت المقدس؛ آنگاه با صدایی که همه خلایق می شنوند فریاد می زند: «آتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ». و برحسب روایات متعدد و معتبر، منظور از امر در این آیه امر قیام حضرت قائم

۱. روزگارهایی، ص ۲۶۹.

۲. نحل، ۱.

آل محمد علیهم السلام است و از جمله این روایات یکی روایتی است از امام صادق علیه السلام که می‌فرماید:

هُوَ أَمْرُنَا، أَمْرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَلَا يُسْتَعْجَلُ بِهِ، يُؤْتَدُهُ بِثَلَاثَةِ أَجْيَادٍ: بِالْمَلَائِكَةِ، وَبِالْمُؤْمِنِينَ، وَبِالرُّعْبِ، وَخُرُوجُهُ كَخُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ «كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ»^۱.

منظور از «امر» در این آیه امر ولایت ما خاندان رسالت است که البته امر خداست و به وسیله نیروهای سه گانه این امر و حکومت تأیید می‌شود:

۱. ملائکه ای که از آسمان به زیر می‌آیند و حضرت مهدی علیه السلام را یاری می‌کنند.

۲. جمعی از مؤمنان در خدمت آقا خواهند بود و با دشمنان مبارزه می‌کنند.

۳. خوف و ترس که دل‌های مردم جهان را پر می‌کند.

و این معنای سخن خدای تبارک و تعالی است که می‌فرماید: «چنانکه خداتو را از خانه خود [برای اعتلای دین حق] بیرون آورد و گروهی از مردم اظهار کراهت کردند».

و باز از حضرت صادق علیه السلام حدیث کرده اند:

إِذَا أَرَادَ اللَّهُ قِيَامَ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعَثَ جَبْرَائِيلَ فِي صُورَةٍ طَائِرٍ أبيضَ فَيَضَعُ أَحَدَ رِجْلَيْهِ عَلَى الْكَعْبَةِ وَالْأُخْرَى عَلَى يَتِيبِ الْمَقْدِسِ ثُمَّ يُنَادِي بِأَعْلَى صَوْتِهِ: «أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ»، فَيَخْضُرُ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَيُصَلِّي عِنْدَ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَنْصَرِفُ وَحَوَالِيهِ أَصْحَابُهُ وَهُمْ ثَلَاثِمِائَةٍ وَثَلَاثَةٌ عَشَرَ رَجُلًا، إِنَّ فِيهِمْ لَمَنْ يُسْرَى مِنْ فِرَاشِهِ لَيْلًا فَيَخْرُجُ وَمَعَهُ الْحَجَرُ فَيُلْقِيهِ فَتَغْشَبُ الْأَرْضُ.^۲

زمانی که خداوند اراده می‌فرماید که حضرت بقیة الله علیه السلام را از پس پرده

۱. انفال / ۵.

۲. المحججه، ص ۱۱۵.

۳. همان مأخذ، ص ۱۱۵.

غیبت بیرون آورد جبرئیل علیه السلام را مأمور می‌کند و او به صورت یک پرنده سفید یک پا را بر خانه کعبه می‌گذارد و پای دیگر را بر بیت المقدس؛ آنگاه با صدای بلند فریاد می‌زند: «اتى أمر الله فلا تستعجلوه». در آن ساعت وجود مقدس حضرت قائم علیه السلام ظاهر می‌شود و در کنار مقام حضرت ابراهیم علیه السلام دو رکعت نماز می‌گزارد؛ سپس در حالی که سیصد و سیزده تن یاران مخصوص در خدمت آن بزرگوار هستند از آن مقام دور می‌شوند، و بعضی از این سیصد و سیزده تن شبانه با طى الأرض، خودشان را به مسجد الحرام می‌رسانند.

● خواننده عزیز! قیام حضرت صاحب الامر ارواحنا له الفداء بر اساس قدرت بی نهایت خداوند است. بنابراین، نباید از برنامه جبرئیل علیه السلام یا یاران مخصوص آن سرور تعجب کرد.

قرآن و اهمیت معرفت ائمه معصومین

علیهم السلام

أَللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ
الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ^۱

خدا نسبت به بندگان لطف و محبت بسیار دارد و هر که را بخواهد روزی می‌دهد و توانای مطلق و مقتدر و غالب است. هر کس حاصل مزرعه آخرت را بخواهد ما بر تخمی که کاشته است می‌افزاییم و هر کس که تنها حاصل کشت دنیا را بخواهد او را هم از آن نصیب می‌دهیم ولی در آخرت نصیبی نخواهد یافت.

معرفت و شناسایی ائمه دوازده گانه سلام الله عليهم اجمعین بر همه واجب است، البته بر مبنای دلیل عقل و نقل.

اما عقل: آن علت و نیازی که ما را به شناخت رسول اکرم صلی الله علیه وآله وسلم مکلف می‌کند، بعینه همان احتیاج در لزوم شناخت وصی و امام بعد از پیامبر

است. دیگر اینکه انسان در هر عصر و زمانی نیازمند به یک راهنماست تا او را به سوی سعادت رهبری کند؛ البته این راهنما باید از سوی خداوند باشد و بعد از پیامبر بزرگ نامش امام است، آری، امام معصوم.

واقعا نقل: از میان هزاران روایاتی که رسیده به خبری که در ذیل همین آیه شریفه از حضرت صادق علیه السلام نقل شده است می پردازیم و برای اثبات مدعای ما کافی است:

عَنْ أَبِي بصيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قُلْتُ «أَلَلَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ» قَالَ وَوَلَايَةُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَيْمَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، «نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ» قَالَ تَزِيدُهُ مِنْهَا، قَالَ يَسْتَوْفِي نَصِيبَهُ مِنْ دَوْلَتِهِمْ، «وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُوتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْأَخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ»، قَالَ لَيْسَ لَهُ فِي دَوْلَةِ الْحَقِّ مَعَ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَصِيبٌ.^۱

ابی بصیر که یکی از اصحاب برجسته امام صادق علیه السلام است می گوید: به امام ششم عرض کردم: معنای «أَلَلَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ» چیست؟ فرمودند: ولایت امام امیرالمؤمنین علیه السلام است. و همچنین ائمه بعد از آن حضرت. عرضه داشتم: «نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ» یعنی چه؟ فرمودند: از دولت قائم ما بهره و نصیبی خواهد برد. عرض کردم: «وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا» چه معنی دارد؟ فرمود: از دولت حق به رهبری قائم علیه السلام نصیبی نخواهد داشت.

● خواننده ارجمند! لازمه رسیدن به ولایت آقا امیرالمؤمنین و فرزندانش علیهم السلام شناخت آن بزرگواران است، البته بر اساس دلیل و منطق، و نیز نصیب و بهره برداری از نعمتهای اخروی و دولت کریمه این خاندان در گرو معرفت پیدا کردن به آن ذوات مقدسه است — اللهم ارزقنا —.

قرآن و گاه قیام حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء

فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ، فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ، عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ.^۱

پس آن هنگام که در صور اسرافیل بدمند، آن روز، بسیار روز سختی است. کافران هیچ گونه آسایشی ندارند.

مفضل از امام صادق علیه السلام در ذیل آیه بالا چنین روایت می‌کند که آقا

فرمودند:

إِنَّ مِنَّا إِمَامًا مُّظَفَّرًا مُّسْتَتِرًا فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (ذِكْرَهُ) إِظْهَارَ أَمْرِهِ نَكَّتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةً فَظَهَرَ فَقَامَ بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى.^۲

از ما اهل بیت امام مظفر و پیروزی است که پنهان می‌باشد. پس، آن هنگام که خداوند امر ظهورش را اراده فرماید در قلب مبارکش فرمانی وارد می‌کند و به امر خداوند تعالی ظاهر خواهد شد و قیام خواهد فرمود.

در این روایت به چند موضوع مهم حیاتی اشاره شده است:

۱. پیروزی حضرت ولی عصر (اماماً مظفراً).
۲. امام قائم تا روز ظهورش از نظرها پنهان است.
۳. قیام با اراده خداوند باید انجام شود.
۴. ظرف تعلق اراده، قلب مقدس آن سرور است (نکته فی قلبه).
۵. بعد از ظهور، قیام بلافاصله شروع می‌شود (فقام بأمر الله).
۶. منادی از آسمان ندا می‌کند:

إِلَّا إِنْ وَلَيْتُمْ فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ (محمّد بن الحسن) الْقَائِمُ بِالْحَقِّ يُنَادِي بِهِ جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ثَلَاثِ سَاعَاتٍ مِنْ ذَلِكَ، فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ».

۱. مآثر / ۸ - ۱۰.

۲. اصول کافی، ج ۱ / ص ۳۴۳.

همانا ولی امر شما فلان پسر فلان (محمد بن الحسن علیه السلام) است که بحق قیام فرموده است. و از این جهت جبرئیل علیه السلام در سه ساعت ندا می‌کند که «آن روز، روز بسیار سختی است و کافران هیچ گونه آسایشی ندارند».

منظور از کافران آنهایی هستند که نعمتهای خداوند را کفران کردند و نیز نعمت ولایت امام امیرالمؤمنین علیه السلام را نادیده گرفتند.

۷. منادی جبرئیل علیه السلام است.

۸. همه مردم روی زمین این ندا را می‌شنوند.

امر قیام بفتنه خواهد بود

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ. ۱

آیا بجز ساعتی انتظار خواهد کشید تا آنکه قیامت به ناگاه برایشان فرامی‌رسد؟ و آنها غافل و بی‌خبرند.

قیام حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء طبق مدارک موجوده از قرآن و اخبار، ناگهانی خواهد بود؛ لذا در جواب آنهایی که در این موضوع خرده گیری دارند اشارت به قدرت و زیربنای این قیام می‌شود. آری، هسته مرکزی و ستاد فرماندهی انقلاب جهانی امام دوازدهم قدرت بی‌نهایت خداوند است که در اختیار آن حضرت قرار خواهد گرفت. بنابراین، تهیه وسایل و رفع موانع برای قیام آن سرور معنی و مفهومی نخواهد داشت (يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ) و هر چه بخواهد و اراده کند انجام می‌دهد. لذا زرارة بن اعین از حضرت باقر علیه السلام روایت می‌کند که سؤال کردم: معنای آیه بالا چیست؟ فرمودند:

هِيَ سَاعَةٌ قِيَامِ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَأْتِي بَغْتَةً.

منظور از ساعت در این آیه، ساعت قیام مهدی ماست که ناگهان می‌آید.

قرآن و محبت امید

وَالْفَجْرِ وَآيَاتِ عَشِيرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۱

قسم به صبحگاه، و قسم به شبهای دهگانه، و قسم به حق جفت و به حق فرد، و قسم به شب تاریک آن هنگام که به روز روشن مبدل شود.

فرستادگان خداوند هر کدام مشعل فروزانی بودند که برای نجات بشر از هلاکت آمدند و طبعاً لازمه از بین رفتن ظلمت و تاریکی و کفر و ستم، فروغ زندگی و حیات است. آری، فرستادگان آسمانی برای انسانها دو برنامه اجرا می‌کنند:

۱. زندگانی را منظم و کمبودها را تأمین می‌کنند و عوامل ضد حیات را از بین می‌برند.

۲. حیات دو جهانی انسان را پر نور می‌کنند.

لذا در تفسیر این آیه از حضرت امام صادق علیه السلام چنین نقل کرده‌اند:

«الْفَجْرِ» هُوَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، «لَيَالٍ عَشْرٍ» الْآيَةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنَ الْحَسَنِ إِلَى الْحَسَنِ، «وَالشَّفْعِ» أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ «وَالْوَثْرِ» هُوَ اللَّهُ وَخَدُّهُ لِشَرِيكَ لَهُ «وَاللَّيْلِ إِذَا يَشْرِي» هِيَ ذُوْلَةُ حَبْتَرٍ فَهِيَ تَشْرِي إِلَى ذُوْلَةِ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ».^۲

«الفجر» همان وجود نازنین امام عصر علیه السلام می باشد، «لایال عشر» ائمه علیهم السلام از امام حسن مجتبی تا امام حسن عسکری علیهما السلام اند، «الشفع» امیرالمؤمنین و فاطمه زهرا سلام الله علیها هستند، «الوثر» خداوند سبحان است که برای او شریکی نیست و «واللَّيْلِ إِذَا يَشْرِي» آن دولت دومی (وسقیفه) می باشد.

در تعبیر فجر نسبت به وجود مبارک امام زمان ارواحی له الفداء رموز و اسراری هست که آن را می توان به طور خلاصه در دو اصل پیدا کرد:

۱. طلوع فجر تاریکی و ظلمت را یکسره از جهان برمی دارد.
۲. جهان را غرق نور می سازد و به طور مساوی همه جهان و موجوداتش از این فروغ استفاده می کنند.

آری، در حکومت جهانی بقیة الله روحی له الفداء به وسیله نور علم و تقوا عالم هستی را منور می کند بطوریکه تمام موجودات از نور خورشید بی نیاز می شوند.

● خواننده عزیز! سر اینکه در میان همه فرستادگان، خداوند، وجود عزیز امام مهدی روحی له الفداء را تعبیر به فجر فرمود یکی همین است که ظلمت، آن هم در تمام ابعادش، در این حکومت از بین خواهد رفت و نور علم و تقوا جایگزین آن خواهد شد، و دیگر اینکه تمام موجودات و افراد بشر به طور مساوی از نور عدالت آن حضرت استفاده می کنند.

۱. «حَبْتَر» در لغت به معنای کوتاه و از اسامی روباه می باشد و در مواردی انسان نیز با آن موسوم شده است و در روایات زفر و حبتَر کنایه از اولی و دومی می باشد مراجعه شود به بحار، ج ۱۳ / ص ۲۱۲ و ج ۳۵ / ص ۳۳۶ و ج ۳۷ / ص ۱۱۹.

۲. المحبّه، ص ۲۵۰.

قرآن و اعلام قیام جهانی حضرت بقیة الله روحی له الفداء

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلِ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ.^۱

قسم به خدای آسمان و زمین که این وعده خدا همانند تکلمی که با یکدیگر می‌کنید حق و حقیقت است.

کمر موضوعی در قرآن مجید پیدامی‌شود که مانند موضوع قیام و حکومت جهانی حضرت مهدی روحی له الفداء به آن اهمیت داده شده و حتی متعلق قسم واقع شده باشد. در آیه بالا خداوند سوگند یاد فرموده که قیام آخرین جانشین من حق است و باید عملی شود. اکنون به روایتی که در ذیل این آیه رسیده توجه فرمایید:

عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ «فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ» هُوَ قِيَامُ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفِيهِ نَزَلَتْ: «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا»^{۲، ۳}

از حضرت علی بن الحسین علیه السلام در باره آیه شریفه روایت شده است که فرمودند: آن وعده حق قیام امام زمان علیه السلام است و درباره آن چنین نازل شده: «خداوند به کسانی از شما که ایمان آورند و اعمال صالح انجام دهند وعده فرموده است که [در ظهور امام زمان علیه السلام] در زمین خلافت دهد چنانکه امام صالح پیامبران گذشته جانشین پیشینیان خود شدند و علاوه بر خلافت، دین انتخاب شده ایشان را بر تمام ادیان تسلط و برتری عنایت فرماید و به همه مؤمنان پس از خوف و ترسشان ایمنی و آسایش عطا نماید».

در این آیه وعده صریح داده شده به اینکه صاحبان ایمان و عمل صالح و

۱. ذاریات / ۲۳.

۲. نور / ۵۵.

۳. الحججه، ۲۱۰.

شایسته باید حکومت بر زمین پیدا کنند و دین مقدس اسلام دین اجتماعی خواهد بود و امنیت آنان از هر جهت تأمین خواهد شد. امام چهارم علیه السلام می فرماید این آیه، هم درباره حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء و هم درباره یاران او نازل شده است و نیز درباره «رزقکم» در آیه شریفه «وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ»^۱ می فرماید که آن روز، قیام امام زمان حضرت مهدی علیه السلام است.^۲

از ابن عباس نقل کرده اند که منظور از رزق متمرکز در آسمان و انجام وعده الهی، خروج و قیام حضرت بقیة الله روحی له الفداء است.

قرآن و روز قیام حضرت مهدی علیه السلام

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ.^۳

به گوش دار روزی را که منادی از میان زمین و آسمان ندا سر می دهد و روزی که تمام مردم فریاد بر حق را می شنوند. بدان که چنان روزی روز قیام [امام زمان علیه السلام] است.

روز اول ظهور و اعلام حکومت جهانی حضرت صاحب الامر علیه السلام باید ندایی میان زمین و آسمان بلند شود که همه مردم روی زمین آن را بشنوند، آن هم با بیان مشخصات قیام کننده ولو اجمالاً. لذا امام صادق علیه السلام در ذیل آیه شریفه فرمودند:

يُنَادِي الْمُنَادِي بِاسْمِ الْقَائِمِ وَاسْمِ أَبِيهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.^۴

منادی از آسمان امام عصر را به نام و نام پدر بزرگوارش معرفی می کند.

و این است معنای «يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ» و «ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ»؛ چرا که نام

۱. ذاریات / ۲۲.

۲. المحججه، ص ۲۲۱.

۳. ق / ۴۱ و ۴۲.

۴. تفسیر قمی، ج ۲ / ص ۳۲۷.

مبارک حضرت قائم از آسمان به گوش جهانیان می‌رسد و همچنین نام گرامی پدرش.

قرآن و حکومت حضرت مهدی ارواحنا له الفداء بر ادیان

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ. ۱

و او خدایی است که رسول خود را با قرآن و دین حق مبعوث فرمود تا او را بر همه ادیان ظاهر و غالب فرماید.

یکی از وعده‌های خداوند بزرگ استیلا و فرمانروایی امام زمان علیه‌السلام است بر همه ادیان و این برنامه در ظهور آن حضرت پیاده خواهد شد. لذا از امام صادق علیه‌السلام نقل شده است که در تفسیر آیه بالا فرمودند:

هُوَ الْإِمَامُ الَّذِي يُظْهِرُهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ، فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا، وَهَذَا مِمَّا ذَكَرْنَا أَنَّ تَأْوِيلَهُ بَعْدَ تَنْزِيلِهِ. ۲

و او (حضرت مهدی ارواحنا له الفداء) امامی است که دین خدا را بر تمام ادیان ظاهر کرده و بر همه پیروز خواهد شد و زمین را پس از آنکه از ظلم و جور پر شده باشد از قسط و عدل لبریز خواهد کرد و آنچه که ما ذکر کردیم تأویل این آیه بعد از تنزیل آن است.

● خواننده عزیز! امام ششم علیه‌السلام در تفسیر و تأویل این آیه تصریحاً و تلویحاً به چند موضوع مهم اشاره فرمودند: تلویحاً — یعنی کنایتاً — اشاره به اصل ظهور امام دوازدهم، و تصریحاً اینکه:

۱. امام دوازدهم بر تمام ادیان غلبه می‌یابد، هم از نظر ظاهر و هم از لحاظ اقامه دلیل و برهان.

۲. پر شدن جهان از عدل و داد بعد از لبریز شدن از جور و بیدادگری.

۱. فتح / ۲۸.

۲. تفسیر قمی، ج ۲ / ۳۱۷.

قرآن و ناگهانی بودن امر ظهور

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا
جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ.^۱

و آیا کافرانی که ایمان نمی آورند باز هم انتظاری دارند؟ جز آنکه ساعتی بر ایشان فرا رسد و آنها را به طور ناگهانی دربرگیرد و شروط و علائم بسیاری بر آن پدید آید. و پس از آنکه آن ساعت رسید، در آن حال، تذکر و پند آنان چه فایده ای برایشان دارد؟

در تفسیر و تأویل این آیه مبارکه مفضل بن عمر از امام صادق علیه السلام روایتی ذکر کرده است که عین عبارت و سپس ترجمه آن را در اینجا به نظر خوانندگان ارجمند می رسانیم:

عَنِ الْمُفَضَّلِ بْنِ عُمَرَ قَالَ سَأَلْتُ سَيِّدِي أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: هَلْ
لِلْمَأْمُولِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقْتُ مُوَقَّتٍ تَعْلَمُهُ النَّاسُ فَقَالَ حَاشَ
لِيَّ أَنْ يُوقَّتَ لَهُ وَقْتًا فَإِنِ قُلْتُ مَوْلَايَ وَلَمْ ذَلِكَ قَالَ لِأَنَّهُ السَّاعَةُ الَّتِي قَالَ
اللَّهُ تَعَالَى: «يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي
لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً
يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ»^۲ وَقَوْلُهُ: «وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ»^۳ وَلَمْ يَقُلْ عِنْدَ أَحَدٍ دُونَهُ وَقَوْلُهُ:
«فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا
جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ»^۴ وَقَوْلُهُ: «إِفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ»^۵ وَقَوْلُهُ: «مَا

۱. محمد (ص) / ۱۸.

۲. اعراف / ۱۸۷.

۳. زخرف / ۸۵.

۴. محمد / ۱۸.

۵. قمر / ۱.

يُذْرِكُ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ»^۱ «يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ إِلَّا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ»^۲.

قُلْتُ يَا مَوْلَايَ مَا مَعْنَى يُمَارُونَ قَالَ يَقُولُونَ مَتَى وُلِدَ وَمَنْ رَأَهُ وَأَيْنَ هُوَ وَمَتَى يَظْهَرُ كُلُّ ذَلِكَ اسْتِعْجَالاً لِأَمْرِهِ وَشَكَاً فِي قَضَائِهِ وَقَدَرَتِهِ أَوْلِيكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَإِنَّ لِلْكَافِرِينَ لَشَرَّ مَا ب.

قَالَ الْمُفَضَّلُ يَا مَوْلَايَ فَلَا تُوقْتُ لَهُ وَقْتًا قَالَ يَا مُفَضَّلُ لَا تُوقْتُ فَإِنَّ مِنْ وَقْتٍ لِمَهْدِينَا وَقْتًا فَقَدْ شَارَكَ اللَّهُ فِي عِلْمِهِ وَادَّعَى أَنَّهُ أَظْهَرُهُ عَلَى عِلْمِهِ وَسِرِّهِ»^۳.

مفضل بن عمر می‌گوید: از مولایم امام صادق علیه‌السلام پرسیدم که آیا وقت مشخصی برای ظهور امام عصر علیه‌السلام وجود دارد که مردم آن را بدانند؟

حضرت صادق علیه‌السلام فرمودند: پناه می‌برم به خدا، هرگز برای ایشان وقت گذاری وقت مشخص نمی‌کند. عرض کردم: ای آقای من! چرا این گونه است؟ حضرت فرمودند: چون آن هنگام زمانی است که خداوند درباره‌اش چنین می‌فرماید: «[ای پیامبر!] از تو احوال و هنگام فرا رسیدن آن ساعت را می‌پرسند که چه وقت فرا خواهد رسید. به ایشان بگو که علم آن نزد پروردگار من است و کسی جز او آن ساعت را ظاهر و روشن نتواند کرد. آن ساعت بر آسمانها و زمین سنگینی می‌کند و مگر به طور ناگهانی بر شما وارد نمی‌شود. از تو می‌پرسند که گویی کاملاً بدان آگاهی داری. بگو علم آن ساعت محققاً در نزد خداست اما اکثر مردم نمی‌دانند». و باز می‌فرماید: «علم آن ساعت در نزد اوست» و غیر از خودش به احدی گفته نشده است. و باز می‌فرماید: «پس باز انتظار دارند که ساعت قیامت فرارسد ناگهان که شروط و علائم قیامت بسیاری پدید آید و پس از آنکه بیاید، در آن حال، تذکر و پند آنان چه فایده بخشد؟» و باز می‌فرماید: «آن ساعت نزدیک آمد و ماه شکافته شد». و باز می‌فرماید: «تو چه می‌دانی؟ شاید که آن ساعت بسیار نزدیک باشد». و باز می‌فرماید: «آنها که به ساعت قیامت ایمان نمی‌آورند [به تمسخر] تقاضای

۱. شوری / ۱۷.

۲. شوری / ۱۸.

۳. المحججه، ص ۲۰۴.

تعجیل در آن هم می‌کنند، اما اهل ایمان از روی دل و شفقت آن را می‌طلبند و می‌دانند که آن روز برحق است. هان، ای مردم! بدانید کسانی که در باره آن هنگام جدال و انکار می‌کنند سخت در گمراهی دور از سعادت اند».

عرض کردم: ای آقای من! منظور از جدالی که انجام می‌دهند چیست؟ حضرت فرمودند: می‌گویند چه هنگام به دنیا آمده و چه کسی او را دیده و کجا زندگی می‌کند و چه موقع ظاهر می‌شود؟ تمام اینها استعجال درین کار و شک در قضا و قدرت خداست و ایشان کسانی هستند که در دنیا و آخرت نفسهایشان ضرر کرده و عاقبت بسیار بدی برای کافران است.

مفضل عرض کرد: ای آقای من! شما وقتی برایشان تعیین نمی‌فرمایید؟ حضرت فرمودند: ای مفضل! ما هیچ وقتی مشخص نمی‌کنیم بلکه هر کس برای مهدی ما اهل بیت وقتی را مشخص کند هرآینه به تحقیق در علم خدا شریک شده و همانا خداوند او را از علم خود و سر خود آشکار خواهد فرمود.

قرآن و خبر دادن از نابود می دشمنان خود

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلْوَنِ ذُوْنَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ.^۱
و ما دشمنان و کافران را به عذاب کوچک تر و پست تر بچشانیم غیر از آن
عذاب بزرگ تر و شدیدتر تا مگر به سوی خدا بازگردند.

دو دادگاه برای دشمنان خداوند در پیش است: یکی قیام حضرت
بقیة الله ارواحنا له الفداء و دوّم قبر و موافق بعد از آن.
از امام صادق علیه السلام در تفسیر این آیه سؤال شد، فرمودند:

الْأَلْوَنِ عَذَابُ الْقَبْرِ وَالْأَكْبَرُ الْعَهْدِيُّ بِالسَّيْفِ.^۲
عذاب کوچک و ناراحتیهای قبر است، اما عذاب بزرگ قیام امام عصر رومی له
الفداء با شمشیر است.

۱. سجده / ۲۱.

۲. المحجّه، ۱۷۳.

قیام حضرت ولی عصر علیه السلام و آیات قدرت خداوند

سُئِرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ ۱

ما آیات خود را در آفاق جهان و نفوس بندگان کاملاً روشن و هویدا می‌گردانیم تا آنکه حقیقت فرستادگان خدا و امور آنها ظاهر و روشن شود.

آیات و نشانه‌های قدرت خداوند که در قیام جهانی آخرین سفیرش دیده می‌شود و دنیا در سایه او مسخر می‌گردد بر دو قسم است:
اول، نشانه‌های عظمت و بزرگی خداوند در آفاق جهان وجود، مانند صیحه آسمانی، خوف و ترسی که دل‌های مردم را پر می‌کند، نزول ملائکه آسمان، و آمدن جمعی از مردگان از عالم آخرت و پیوستن به لشکریان آن حضرت.
دوم، مسخ شدن افراد و بیرون رفتن از صورت انسان.
در تفسیر آیه بالا از امام صادق علیه السلام سؤال شد، فرمودند:

فِي الْأَفَاقِ انْتِقَاصُ الْأَطْرَافِ عَلَيْهِمْ وَفِي أَنْفُسِهِمْ بِالْمَسْخِ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ أَيُّ أَنَّهُ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ. ۲

[منظور از] «فی الآفاق» این است که در آفاق قدرت خداوند رامی‌بینند که آنها را در محاصره خود قرار داده و از «فی انفسهم» آنکه مسخ شدن افراد را ملاحظه می‌کنند تا اینکه حق بودن حضرت قائم علیه السلام بر آنها آشکار گردد.

قرآن و فجر پیروزی

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ. ۳

این شب تا به صبحگاه شب رحمت و سلامت و تهنیت است.

۱. حم سجده / ۵۳.

۲. المحجبه، ص ۱۸۸.

۳. قدر / ۵.

در آیه مبارکه «سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ» قیام حضرت مهدی علیه السلام تعبیر به فجر و طلوع آن شده است، آن هم از زبان امام صادق علیه السلام به نقل از مولای متقیان علی علیه السلام:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: قَالَ لِي أَبِي، مُحَمَّدٌ (الْبَاقِرُ) قَرَأَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» وَعِنْدَهُ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَقَالَ لَهُ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا أَبَتَاهُ! كَمَا كَانَ بِهَا فَيْكَ مِنْ خَلَاوَةٍ؟ فَقَالَ لَهُ: يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ وَابْنِي إِنِّي أَعْلَمُ فِيهَا مَا لَا تَعْلَمُ إِنَّهَا لَمَّا نَزَلَتْ بَعَثَ إِلَيَّ جَدُّكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقَرَأَهَا عَلَيَّ ثُمَّ ضَرَبَ عَلَيَّ كِتْفِي الْأَيْمَنِ وَقَالَ «يَا أَخِي وَوَصِيِّي وَوَلِيِّي (عَلِيٌّ) أُمَّتِي بَعْدِي وَحَرْبُ أَعْدَائِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ هَذِهِ السُّورَةُ لَكَ مِنْ بَعْدِي وَلِوَلَدِكَ (وَلِوَلَدِكَ مِنْ بَعْدِكَ) إِنَّ جِبْرَائِيلَ أَخِي عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ أَخَذَتْ إِلَيَّ أَخْدَاتِ أُمَّتِي فِي سَنَتِهَا وَاللَّهِ وَآلَهُ لِيُحَدِّثَ ذَلِكَ إِلَيْكَ كَمَا حَدَّثَ الثُّبُورَةَ وَلَهَا نُورٌ سَاطِعٌ فِي قَلْبِكَ وَقُلُوبِ أَوْصِيَائِكَ إِلَى مَطْلَعِ فَجْرِ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ»^۱

امام صادق از پدر بزرگوارشان امام باقر علیهما السلام روایت کرده‌اند که آن حضرت فرمودند: امام امیرالمؤمنین سلام الله علیه سوره مبارکه «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» را قرائت می‌فرمودند، در حالی که امام حسن و امام حسین علیهما السلام در خدمت آن بزرگوار بودند. امام سؤم عرض کرد: پدرجان! مثل اینکه در تلاوت این سوره احساس انبساطی در شما می‌شود. حضرت فرمودند: ای فرزندان رسول خدا و ای پاره تن من! من در این سوره چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید (خواننده عزیز! این جریان قبل از امامت آقا حضرت امام حسین علیه السلام بوده است، والا یکی از شؤون امام این است که باید علوم اولین و آخرین را داشته باشد.) فرمودند: فرزندم! وقتی که این سوره نازل شد جد بزرگوارت مرا احضار فرمودند، سپس این سوره را بر من خواندند و دست مبارکش را بر دوش راست من زدند و فرمودند: ای برادر من، ای وصی من و ولی من و سرپرست من بر امت من، و ای کسی که برای همیشه با دشمنان من پیکار می‌کنی! این سوره (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ...) از برای تو و فرزندان تو است بعد از تو. برادرم جبرئیل - که درود بر او

باد—حوادثی را که بعد از من بر امت من و بر تو وارد می‌شود به من خبر داده
و مانند حوادث نبوت برای تو نیز خبر خواهد داد. و مر آن را نوری تابان
در قلب تو و جانشینان تو تا هنگام طلوع فجر قائم علیه السلام خواهد بود.

قرآن وساعت اول ظهور امام عصر روحی له الفداء

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ. ۱

آیا کسی هست که دعای بیچارگان مضطر را به اجابت رساند و رنج و غم آنان
را برطرف سازد و شما را جانشینان و حاکمان زمین قرار دهد؟

در دقایق اولیة ظهور پشت به خانه کعبه می‌زند و آنگاه دو رکعت نماز
می‌خواند؛ سپس ارتباط خودش را با فرستادگان خداوند شرح می‌دهد، گویی
می‌خواهد به جهانیان بشارت بدهد که کسی که باید اهداف عالیة همه انبیاء و
فرستادگان آسمانی را زنده کند، آمده است و اکنون وقت آن رسیده که جلوات
پیامبران و اوصیاء را ببینید. آری، او خاتم الاوصیاء است و همه چیز به وجود
مقدسش ختم می‌شود.

اینک با هم به روایتی که از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده اند توجه

نماییم:

أَلْفَائِمٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا خَرَجَ دَخَلَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ فَيَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ (الْكَعْبَةَ) وَ
يَجْعَلُ ظَهْرَهُ إِلَى الْمَقَامِ ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُومُ فَيَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنَا أَوْلَى
النَّاسِ بِآدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ،
يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِإِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنَا أَوْلَى
النَّاسِ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَيَدْعُو وَيَتَضَرَّعُ حَتَّى يَقَعَ عَلَى وَجْهِهِ، وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ «أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ

الْأَرْضِ إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَدَّ كُرُونًا»^۱

قائم ما وقتی که از پس پرده غیبت خارج می‌شود به مسجد الحرام می‌آید. پس، رو به کعبه می‌کند، سپس تکیه به مقام ابراهیم علیه‌السلام می‌زند، بعد از آن دو رکعت نماز می‌خواند، آنگاه برمی‌خیزد و خطاب به مردم چنین می‌فرماید: ای مردم روی زمین! من از همه شما به حضرت آدم اولی‌تر و سزاوارترم (من آینه‌ای هستم که تمام اولیاء و انبیاء در آن جلوه‌گرند، یا از همه شما به آدم علیه‌السلام نزدیک‌ترم). ای تمام افراد بشر! من از عموم شما به حضرت ابراهیم علیه‌السلام نزدیک‌تر و مقرب‌ترم. ای تمام افراد نوع انسان! (معنی یا ایها الناس همین است یا اسم جنس باشد یا برای استغراق) من از همه شما نسبت به اسماعیل علیه‌السلام نزدیک‌تر و اولی‌ترم. ای تمام افرادی که در روی زمین به نام انسان معرفی می‌شوید! من از عموم شما نسبت به خاتم انبیاء صلی الله علیه وآله نزدیک‌تر و موجه‌ترم.

پس دو دست مبارکش را به سوی آسمان بلند می‌کند و خدا را با تضرع و زاری می‌خواند تا اینکه دستان شریفش را به صورت خود می‌نهد و این فرمایش خداوند تبارک و تعالی است که چنین می‌فرماید: «آیا کسی هست که دعای بیچارگان مضطر را به هدف اجابت رساند و غم و اندوه از چهره آنان پاک سازد و شما را جانشینان اهل زمین قرار دهد؟ آیا با وجود خداوند سبحان خدایی دیگر هست؟ ولی اندکی از مردم متذکر این حقیقت اند».

خلاصه، آن وجود مقدس می‌خواهند به عالمیان چنین بگویند: همه انبیاء و اولیاء و اوصیاء در وجودم خلاصه شده‌اند؛ باید اهداف عالی آنها زنده شود، مکتب آنها تداوم پیدا کند و آن منظوری که از ارسال پیامبران عالم غیب داشته است به دست توانای من عملی گردد (قسط و عدل جهانی، امنیت عموم و آسایش و رفاه برای همه).

اولین اعلامیه حضرت بقیة الله روحی له الفداء

در ذیل آیه شریفه «أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ» از حضرت باقر علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

وَاللَّهِ لَكَأَنِّي أَنْظِرُ إِلَيْهِ وَقَدْ اسْتَدَّ ظَهْرَهُ إِلَى الْحَجَرِ فَيُنْشِدُ اللَّهَ حَقَّةً ثُمَّ يَقُولُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ يُحَاجُّنِي فِي اللَّهِ، فَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِاللَّهِ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ يُحَاجُّنِي فِي آدَمَ، فَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِآدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ يُحَاجُّنِي فِي نُوحٍ فَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِنُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ يُحَاجُّنِي فِي إِبْرَاهِيمَ، فَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ يُحَاجُّنِي فِي مُوسَى فَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ يُحَاجُّنِي بِعِيسَى (فِي عِيسَى) فَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ يُحَاجُّنِي فِي مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِمُحَمَّدٍ، أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ يُحَاجُّنِي فِي كِتَابِ اللَّهِ فَأَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِكِتَابِ اللَّهِ. ثُمَّ يَنْتَهِي إِلَى الْمَقَامِ فَيُصَلِّي عِنْدَهُ رَكَعَتَيْنِ وَيُنْشِدُ اللَّهَ حَقَّةً.

ثُمَّ قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ وَاللَّهُ الْمُضْطَّرُّ الَّذِي يَقُولُ اللَّهُ (فِيهِ) «أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ إِذَا دَعَاهُ وَتَكْشِفُ الشُّوْءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْآرْضِ».^۱

گوی می بینم قائم ما پشت به خانه کعبه زده است و مردم را به خداوند قسم می دهد و می فرماید: ای مردم! هر کس در ارتباط با خداوند با من مجادله کند پس من از همه مردمان اولی به خداوند هستم. ای مردم! آن کسی که در ارتباط با حضرت آدم با من مجادله کند من از همه مردمان نسبت به آدم علیه السلام اولی ترم. ای مردم! هر فردی که در رابطه با نوح با من مباحثه و مجادله کند من از همه مردمان به نوح علیه السلام برترم. ای مردم! آن کس که در رابطه با ابراهیم با من مجادله کند من از همه مردمان نسبت به ابراهیم علیه السلام اولی ترم. ای مردم! آن کسی که درباره حضرت موسی با من به مجادله برخیزد من از همه مردمان نسبت به موسی علیه السلام اولی ترم. ای مردم! آن کسی که درباره عیسی با من مجادله کند باید بداند که من از همه مردمان نسبت به عیسی علیه السلام اولی ترم. ای مردم! هر کس که در رابطه با حضرت

محمد صلی الله علیه وآله با من مجادله کند باید بداند من فرزند محمد هستم و نسبت به او از همه اولی‌ترم. هر کسی که در مورد قرآن خداوند با من مجادله کند من از همه نسبت به قرآن نزدیک‌تر و اولی‌تر هستم. سپس نزدیک مقام می‌آید، دو رکعت نماز می‌خواند و خداوند را به حق خودش قسم می‌دهند. آنگاه حضرت ابوجعفر علیه السلام فرمودند: به خدا سوگند او همان مضطری است که خداوند در قرآن کریمش فرموده است: «أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَ يَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ».

آری، آن حضرت مضطر واقعی است که غارتگران به دین و مذهب و مملکت او حمله ور شده‌اند و آن بزرگوار از طرف خداوند مأمور به سکوت هستند تا گاه قیام — اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ — .

قرآن و آینده ستمگران در دولت حضرت مهدی

علیه السلام

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ. ۱

و بزودی خواهند دانست که به چه کیفرگاه و دوزخ انتقامی بازگشت می‌کنند.

در این آیه آینده ستمگران و گرفتن انتقام از آنها در دولت جهانی قرآن به رهبری حضرت قائم آل محمد علیه السلام بیان شده و نیز اهمیت مقام ولایت آقا امیرالمؤمنین سلام الله علیه و فرزندان عزیزش و خزی و عذاب برای مخالفان امامت و ولایت آن حضرت و فرزندانش خاطر نشان گردیده است. اکنون به روایتی که در تفسیر این آیه از وجود مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله رسیده توجه نماییم:

عَنْ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ نَقْلًا عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَتَمَسَّكَ بِدِينِي وَيَرْكَبَ سَفِينَةَ النِّجَاةِ بَعْدِي فَلْيَقْتَدِ بِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِإِعَادِ عِدْوَهُ وَلِإِوَالِي وَوَلِيَّهِ (فَإِنَّهُ خَلِيفَتِي) وَوَصِيَّتِي وَخَلِيفَتِي عَلَى أُمَّتِي فِي حَيَاتِي وَبَعْدَ وَفَاتِي وَ

أَمِيرُ كُلِّ مُسْلِمٍ وَأَمِيرُ كُلِّ مُؤْمِنٍ بَعْدِي، قَوْلُهُ قَوْلِي وَأَمْرُهُ أَمْرِي وَنَهْيُهُ نَهْيِي وَتَابِعُهُ تَابِعِي وَنَاصِرُهُ نَاصِرِي وَخَازِلُهُ خَازِلِي.

ثُمَّ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَنْ فَارَقَ عَلِيًّا بَعْدِي لَمْ يَرِنِي وَلَمْ آرَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ خَالَفَ عَلِيًّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَجَعَلَ قَاوَاهُ النَّارَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ، وَمَنْ خَذَلَ عَلِيًّا خَذَلَهُ اللَّهُ يَوْمَ يُعْرَضُ عَلَيْهِ وَمَنْ نَصَرَ عَلِيًّا نَصَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ يُلْقَاهُ وَلَقْنَةُ حُجَّتِهِ عِنْدَ الْمَنَازِلِ (الْمَسَائِلِ).

ثُمَّ قَالَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ: الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ إِمَامَا أُمَّتِي بَعْدَ أَبِيهِمَا وَسَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَأُمَّهُمَا سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَأَبُوهُمَا سَيِّدُ الْوَصِيِّينَ، وَمِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ تِسْعَةٌ أَيْمَةٌ تَسِعُهُمُ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ وُلْدِي، طَاعَتُهُمْ طَاعَتِي وَمَعْصِيَتُهُمْ مَعْصِيَتِي، إِلَى اللَّهِ أَشْكُوا الْمُشْكِرِينَ لِفَضْلِهِمْ وَالْمُضْضِعِينَ لِحَقِّهِمْ بَعْدِي، وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ بَعِثْتَنِي وَأَيْمَةٌ أُمَّتِي وَمُنْتَقِمًا مِنَ الْجَاحِدِينَ لِحَقِّهِمْ «وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ».

امام علی بن موسی الرضا علیه السلام از پدراناش حدیث فرموده است که از رسول معظم صلی الله علیه وآله نقل کردند که فرمودند: هر کسی که دوست داشته باشد که متمسک به دین من باشد و نیز سوار بر کشتی نجات بعد از من باشد، حتماً باید به علی بن ابیطالب اقتدا کند و دوستانش را دوست بدارد و دشمنانش را دشمن بداند؛ زیرا آن حضرت جانشین من و وصی من است و علاوه بر این نه تنها بعد از حیات جانشین من است بلکه در حیاتم نیز خلیفه من است بر مردم. علی بن ابیطالب امیر و امام بر همه مردم است بعد از من، گفتار او گفتار من، امر او امر من و نهی او نهی من است و کسی که از او متابعت کند از من متابعت کرده و هر کسی که علی را یاری کند مرا یاری کرده و هر کسی که علی را مخدول کند مرا مخدول کرده است.

سپس فرمودند: کسی که بعد از من از علی جدا شود مرا نمی بیند و من هم او را روز قیامت نمی بینم (از شفاعت من بی بهره است)، آن کسی که با علی بن ابیطالب مخالفت کند خداوند بهشت را بر او حرام می فرماید و منزل او را در جهنم قرار خواهد داد - آه که چه بد منزلی است -، آن کسانی که

امیرالمؤمنین را منکوب کنند خداوند در روز قیامت آنها را مخذول خواهد فرمود و هر کس که علی را یاری کند در روز واپسین او را مددکار است و در عقبات مختلف او را در بیان حجت و دلیل یاری می‌کند.

سپس حضرت رسول - که درود خدا بر او باد - فرمودند: حسن و حسین هر دو امامان امت من (بعد از پدرشان) و هر دو آقا و سید جوانان اهل بهشت هستند البته بعد از پدر بزرگوارشان، و مادر حسن و حسین (فاطمه علیها السلام) سیده زنان عالمیان است و پدرشان آقا و سرور تمام اوصیاء. از اولاد حسین نه نفر ائمه به وجود خواهند آمد که نهمین آنها قائم علیه السلام است از فرزندان من. فرمانبرداری از آنان اطاعت از من و نافرمانی آنها مخالفت با من است. من شکایت آنهایی را که انکار فضیلت و حقّ خاندان و فرزندانم را بعد از من بکنند به خداوند توانا عرضه می‌دارم، و اوست کفایت کننده تمام مهمات، و تنها ذات پاک خداوند است که می‌تواند ستمدیدگان را یاری فرماید و اوست کفایت کننده برای عترت من و امامان امت من و اوست انتقام گیرنده از ظالمان حقّ ایشان. «وَسَبِّغْلُمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيْ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ».

قرآن و حکومت پرفروغ حضرت مهدی علیه السلام

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ. ۱

قسم به شب تار هنگامی که جهان را در پرده سیاه تاریکی درکشد، و قسم به روز هنگامی که عالم را به ظهور خود روشن سازد.

دو دولت برحسب روایات معتبر در این آیه گوشزد شده است: اول، دولت خلیفه دّوم که در آن بالاترین خدعه و نیرنگها انجام شد و جهان را در تاریکی فروبرد (غصب حقّ علی علیه السلام) و امام امیرالمؤمنین در این دولت تاریک و فاقد فروغ عدالت و ایمان، صبر کرد تا اینکه عمر آن بسر آمد.

دوم، دولت حضرت قائم علیه السلام که جهان را یکپارچه پر از نور می‌کند. از امام باقر علیه السلام درباره تفسیر این آیه پرسیدند، فرمود:

الَّيْلُ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ الثَّانِي يُغْشَى أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي دَوْلَتِهِ
الَّتِي جَرَتْ لَهَا عَلَيْهِ. وَأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَضْبِرُ فِي دَوْلَتِهِمْ حَتَّى تَنْقُضِي. قَالَ
«وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى» النَّهَارُ هُوَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِمَّا أَهْلَ الْبَيْتِ إِذَا قَامَ غَلَبَتْ
دَوْلَتُهُ الْبَاطِلَ، وَالْقُرْآنُ ضَرَبَ فِيهِ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَخَاطَبَ اللَّهُ نَبِيَّهُ (بِهِ) وَ
نَحْنُ، فَلَيْسَ يَتَعَلَّمُهُ غَيْرُنَا.^۱

منظور از شب که تاریکی همه جا را فرا می‌گیرد زمان حکومت خلیفه ثانی بود که
حق امیرالمؤمنین علیه السلام را غصب کرد و ایشان در آن دولت سیاه صبر
فرمودند تا زمانش به پایان آمد. و منظور از روز که روشنایی همه جا را فرا
خواهد گرفت وجود حضرت قائم ما اهل بیت علیه السلام است که پس از قیام،
دولت باطل را از بین می‌برد و قرآن کریم این مطالب را در قالب مثال برای
مردم بازگو می‌فرماید. ولی خدا معنای حقیقی آن را به پیامبرش و به ما اهل بیت
داده است و غیر از ما هم کس دیگری نمی‌داند و خدا او را به این خطاب
مفتخر نکرده است.

قرآن و روز پیروزی حضرت بقیة الله روحی له الفداء

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ.^۲

[ای رسول!] به آنها بگو که روز فتح، ایمان آنان که کافر بودند سودی
نمی‌بخشد و بر آنها به نظر لطف و مرحمت نگاه نمی‌کنند.

روز فتح و پیروزی در این آیه که تفسیر به قیام جهانی حضرت بقیة الله
ارواحنا له الفداء شده است برای آن دسته‌ای که پیش از فتح جهان به دست توانای ولی
عزیز خدا ایمان نیاورده‌اند نفعی نخواهد داشت و طبق روایتی که از آقا حضرت
صادق علیه السلام عرضه می‌داریم از این حکومت بهره نخواهند برد. اکنون به اصل
روایت توجه فرمایید:

۱. تفسیر قمی، ص ۴۲۵.

۲. سجده / ۲۹.

عَنِ ابْنِ دَرَّاجٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَاعَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ «قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ» قَالَ: يَوْمَ الْفَتْحِ يَوْمٌ تُفْتَحُ الدُّنْيَا عَلَى الْقَائِمِ لَا يَنْفَعُ أَحَدًا تَقَرَّبَ بِالْإِيْمَانِ مَا لَمْ يَكُنْ قَبْلَ ذَلِكَ مُؤْمِنًا وَبَعْدَ هَذَا الْفَتْحِ مُوقِنًا، فَذَلِكَ الَّذِي يَنْفَعُ إِيْمَانُهُ وَيُعْظِمُ اللَّهُ عِنْدَهُ قَدْرَهُ وَشَأْنَهُ وَيُرْخِيفُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْبَعْثِ جِنَانَهُ وَتَحْجُبُ عَنْهُ نِيرَانَهُ وَهَذَا أَجْرُ الْمُؤْمِنِينَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.^۱

ابن دراج نقل می‌کند که از امام صادق علیه السلام شنیدم که درباره آیه «یوم الفتح لا یفیع الذین کفروا...» می‌فرمود: روز پیروزی، روزی است که دنیا به دست حضرت مهدی علیه السلام فتح می‌شود و در این روز، دیگر ایمان آوردن کسانی که در قبل از این روز ایمان نیاورده بودند و بعد از پیروزی یقین حاصل کردند، سودی نخواهد بخشید. به همین خاطر، آنها که مؤمن بودند ایمانشان به سودشان خواهد بود و قدر و منزلت حضرت حق برایشان بزرگ خواهد بود و ذخیره روز قیامت و روز رستاخیزشان خواهد شد و آتش خشم خداوند از ایشان پوشیده خواهد بود و این پاداش دوستداران و شیعیان امیرالمؤمنین و فرزندان پاک و گرامی حضرتش علیه السلام خواهد بود.

امام صادق علیه السلام روز فتح در این آیه را روز قیام جهانی حضرت مهدی علیه السلام می‌داند و تنها دسته‌ای از این پیروزی بهره‌مند خواهند شد که قبلاً دارای مقام ایمان بوده‌اند.

● خواننده محترم! کیفیت برخورد وجود مقدس آقا صاحب الزمان روحی له الفداء با مردم دنیا در ظهور معلوم می‌شود. آنچه مسلم است آن حضرت کریم و کریم زاده‌اند و آینه تمام‌نمای خاتم انبیاء و همه انبیاء و اوصیاء سلام الله علیهم اجمعین هستند. لذا روایات زیادی در دست است که جامعه مسیحیت و جمعیت عظیمی از طبقات مختلف و مذاهب چندگانه تسلیم آن بزرگوار خواهند شد و به وجود عزیزش ایمان پیدا خواهند کرد. از جمله برنامه‌ای است که برای مردم مکه در روزهای اول ظهور تعیین می‌کنند، مانند انتخاب نماینده آن جناب که

به دست مردم مکه به شهادت می‌رسد و همچنین مرتبهٔ دَوم و سوم که مردم مکه تسلیم حق نمی‌شوند و نمایندگان حضرت را شهید می‌کنند، و در نتیجهٔ این کارها، دیگر مهلت را از آن مردم برمی‌دارند و فرمان نابودی آنان را صادر می‌کنند.

قرآن و مقام شیعه

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ . ۱

و همانا از پیروان ایشان ابراهیم خلیل است.

مقام شیعه و پیروان امیرالمؤمنین علیه‌السلام از اول مورد بحث قرآن مجید بوده است. بنابراین، اشتباه می‌کنند آنهایی که می‌گویند شیعه به دست خاندان صفویه به وجود آمده است. در واقع، خاندان صفویه شیعه و مکتب تشیع را ترویج کردند. برای بهتر روشن شدن مطلب به سراغ روایتی می‌رویم در تفسیر و تأویل آیهٔ فوق منقول از امام صادق علیه‌السلام که در آن بعد از ائمهٔ دوازده گانه از شیعه یاد شده است:

عَنْ أَبِي بَصِيرٍ يَخِي بِنِ أَبِي الْقَاسِمِ قَالَ سَأَلَ جَابِرُ بْنُ زَيْدٍ الْجُعْفِيُّ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ تَفْسِيرِ هَذِهِ الْآيَةِ «وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ» فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ لَمَّا خَلَقَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَشَفَ لَهُ عَنْ بَصَرِهِ فَتَنَظَّرَ فَرَأَى نُورًا إِلَى جَنْبِ الْعَرْشِ فَقَالَ إِلَهِي مَا هَذَا النُّورُ؟ فَقِيلَ لَهُ هَذَا نُورُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَفْوَتِي مِنْ خَلْقِي، وَرَأَى نُورًا إِلَى جَنْبِهِ فَقَالَ: إِلَهِي وَمَا هَذَا النُّورُ؟ فَقِيلَ لَهُ هَذَا نُورُ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَاصِرُ دِينِي، وَرَأَى إِلَى جَنْبِهَا ثَلَاثَةَ أَنْوَارٍ فَقَالَ إِلَهِي وَمَا هَذِهِ الْأَنْوَارُ؟ فَقِيلَ لَهُ هَذِهِ نُورُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ فَظَمَّتْ مِنْ حَبِّهَا مِنَ النَّارِ وَنُورٌ وَلَدَيْهَا الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، فَقَالَ إِلَهِي وَارَى تِسْعَةَ أَنْوَارٍ قَدْ حَقَّقْتَهُمْ؟ قِيلَ يَا إِبْرَاهِيمُ! هَؤُلَاءِ الْأَيْمَةُ مِنْ وُلْدِ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ. فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ إ�َهِي بِحَقِّ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةِ إِلَّا مَا عَرَّفْتَنِي مِنَ التَّسْعَةِ فَقَالَ يَا إِبْرَاهِيمُ أَوْلَهُمْ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ وَابْنُهُ مُحَمَّدٌ

وَ ابْنُهُ جَعْفَرُ وَ ابْنُهُ مُوسَى وَ ابْنُهُ عَلِيُّ وَ ابْنُهُ مُحَمَّدٌ وَ ابْنُهُ عَلِيُّ وَ ابْنُهُ الْحَسَنُ وَ الْحُجَّةُ الْقَائِمُ ابْنُهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. فَقَالَ اِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلٰهِي وَ سَيِّدِي اَرَى اَنْوَارًا قَدْ اَخَذَ قُوَاهِمَ لِاِيْخْصِي عَدَدَهُمْ اِلَّا اَنْتَ؟ فَيَلَّ يَا اِبْرَاهِيمُ! هُوَلَاءِ شِيعَةُ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ. فَقَالَ اِبْرَاهِيمُ: وَ بِمَا تُعْرِفُ شِيعَتَهُ؟ قَالَ بِصَلْوَةِ اِخْدِي وَ حَمْسِيْنَ، وَ الْجَهْرِيْسِيْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، وَ الْقُبُوْتِ قَبْلَ الرُّكُوْعِ وَ التَّخْتِيْمِ بِالْيَمِيْنِ. فَعِنْدَ ذَلِكَ قَالَ اِبْرَاهِيمُ: اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ شِيعَةِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ. قَالَ فَاُخْبِرَ اللّٰهُ فِيْ كِتَابِيْهِ فَقَالَ «وَ اِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِاِبْرَاهِيْمَ».^۱

جابر بن یزید جعفی از امام صادق علیه السلام حدیث کرده در تفسیر آیه «وَ اِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِاِبْرَاهِيْمَ». امام صادق علیه السلام فرمودند: وقتی که خداوند ابراهیم علیه السلام را آفرید پرده را از جلوی چشمش برداشت. ابراهیم نگاه کرد، دید نوری در کنار عرش خداوند می درخشد. عرض کرد: خداوندا! این نور کیست و چیست؟ خطاب رسید: این نور محمد صلی الله علیه وآله است که تنها برگزیده من است از میان مخلوقاتم. [ابراهیم علیه السلام] نور دیگری را در نزدیکی عرش ملاحظه نمود، عرض کرد: خدایا! این نور چیست؟ خطاب آمد: ای ابراهیم! این نور علی بن ابی طالب علیه السلام است که یاری کننده دین من است. و در کنار آن دو نور، سه نور دیگر را دید، عرض کرد: خداوندا! انوار سه گانه از کیست؟ خداوند فرمود: این نور فاطمه علیها السلام است که دوستانش را از آتش جهنم جدا کرده است و نور حسن و حسین علیهما السلام فرزندان فاطمه هستند. سپس ابراهیم [علیه السلام] عرض کرد: خداوندا! نه نور دیگر را می بینم که اطراف آنها را محاصره کرده اند؟ خطاب آمد: ای ابراهیم! اینها امامان از نسل علی و فاطمه هستند. ابراهیم عرض کرد: پروردگارا! به حق این پنج نور پاک قسمت می دهم که این نه نفر را به من بشناسان. فرمان رسید: ای ابراهیم! اولی آنها علی بن الحسین و بعد محمد بن علی و سپس فرزندان او جعفر بن محمد و بعد از جعفر بن محمد فرزندش موسی و بعد از موسی فرزند او علی بن موسی و بعد از علی فرزندش محمد و بعد از محمد فرزندش علی و بعد از علی پسرش حسن و بعد از حسن فرزندش حجت قائم علیهم السلام. سپس ابراهیم علیه السلام عرض کرد: پروردگار و مولای من! انواری را می بینم که بسیار

زیادند و عدد آنها را نمی‌توان شمارش کرد و تعدادشان را غیر از تو کسی نمی‌داند. این انوار که به دور انوار مقدسه حلقه زده‌اند چه کسانی هستند؟ ندا رسید: ای ابراهیم! اینان شیعیان و پیروان امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام‌اند. پس، ابراهیم [علیه السلام] عرض کرد: شیعیان او به چه چیزی شناخته می‌شوند؟ حضرت حق فرمود: به پنجاه و یک رکعت نماز و بلند خواندن بسم الله الرحمن الرحيم و قنوت بجا آوردن قبل از رکوع و انگشتی بر دست راست کردن. پس، در این هنگام ابراهیم [علیه السلام] عرضه داشت: بارپروردگارا! مرا از پیروان امیرالمؤمنین [علیه السلام] قرار بده. سپس حضرت صادق علیه السلام فرمودند: این موضوع را خداوند در قرآن چنین بیان فرموده است: «و همانا از پیروان ایشان ابراهیم خلیل است».

● خواننده عزیز! در این روایت معتبر، آن هم در تفسیر آیه «وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ

لِإِبْرَاهِيمَ»، به چند اصل حیاتی اشاره شده است:

۱. رسول اکرم و حضرت زهراى مرضیه و دوازده امام عليهم السلام نور خدا

هستند.

۲. آنها از ابتدا در کنار عرش الهی بوده‌اند.

۳. آفرینش آنها قبل از خلقت عالم و آدم بوده است.

۴. شیعیان امام امیرالمؤمنین علیه السلام مانند ستاره‌های درخشان اطراف

آن حضرت کسب نور می‌کنند.

۵. امام دوازدهم ارواحنا له الفداء قائم به حق است و باطل را نابود و حق را

زنده می‌کند.

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا كَمِيلُ مَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَأَنَا أَفْتَحُهُ وَمَا مِنْ سِرٍّ

إِلَّا وَالْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَخْتِمُهُ.^۱

امام امیرالمؤمنین علیه السلام به کمیل بن زیاد فرمودند: همه دانشها به وسیله من

پخش می‌شود و من گشاینده تمام ابواب علوم و دانستنیها هستم و نیز تمام

اسرار (اسرار الهی و غیبی) به وسیله فرزندم حضرت قائم — که درود خداوند

بر او باد — خاتمه می‌یابد.

● خواننده عزیز! مقام خاتم الاوصیائی را از تعبیر امام امیرالمؤمنین علیه السلام باید فهمید و شناخت.

قرآن و عدد سالهای عمر حضرت مهدی ارواحنا له الفداء

قوله تعالى: «حم عسق»^۱

در تفسیر این آیه از حضرت باقر علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

«حم عسق» عدد سین القائم علیه السلام و «ق» (قاف) جبل محیط بالذنیاً من زمرّد اخضر فخره السماء من ذلك الجبل و علم كل شیء فی «عسق»^۲.

منظور از «حم عسق» عدد سالهای عمر حضرت مهدی علیه السلام است. و «قاف» کوهی از زمرد سبز است که دنیا را احاطه کرده و رنگ آبی آسمان از آن کوه است. و علم هر چیزی در «عسق» است.

و باز از امام باقر علیه السلام در تفسیر این آیه روایت شده است که فرمودند:

«حم» حتم و «عین» عذاب و «سین» سنون کینین یوسف و قاف قذف و خسف و مسح یكون فی آخر الزمان بالسفیانی و ناس من کلب نلثون ألفاً یخرجون قعه و ذلك حين یخرج القائم علیه السلام بمکة و هو مهدي هذه الأمة^۳.

«حم» حتمی و مسلم بودن ظهور امام عصر علیه السلام، «عین» عذاب دشمنان خدا در قیام آن حضرت، «سین» اشاره به «سنون» و سالها مانند سالهای حضرت یوسف و «قاف» قذف و فرورفتن در زمین و مسح شدن یاران سفیانی است که در آخر الزمان می آیند و عده ای از طایفه کلب که سی هزار نفر هستند

۱. شوری / ۱.

۲. المعجزة، ص ۱۹۰.

۳. المعجزة، ص ۱۹۰.

و با سفیانی قیام می‌کنند. در این موقع قائم علیه السلام قیام می‌کند و او مهدی این امت است.

قرآن و شب سرنوشت جهان

حَمَّ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ، فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ.^۱

حم، قسم به قرآن که کتاب روشنایی است. ما قرآن را در شب مبارک قدر فرو فرستادیم تا خلق را از عذاب بترسانیم. در آن شب هر امری با حکمت معین و ممتاز می‌گردد.

در باره این آیه شریفه از امام باقر و امام صادق و امام رضا علیهم السلام نقل شده است که فرمودند:

«حَمَّ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» يَعْنِي الْقُرْآنَ «فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ» وَهِيَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ أَنْزَلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ فِيهَا إِلَى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ جُمْلَةً وَاحِدَةً ثُمَّ نَزَلَ مِنَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِي ظُلْمِ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً «فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ» يَعْنِي فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ «كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ» أَيُّ يُقَدِّرُ اللَّهُ كُلَّ أَمْرٍ مِنَ الْحَقِّ وَمِنَ الْبَاطِلِ وَمَا يَكُونُ فِي تِلْكَ السَّنَةِ وَلَهُ فِيهَا (فِيهِ) الْبَدَاءُ وَالْمَشِيئَةُ يُقَدِّمُ مَا يَشَاءُ وَيُؤَخِّرُ مَا يَشَاءُ مِنَ الْأَجَالِ وَالْأَعْرَاضِ وَالْأَمْرَاضِ وَيَزِيدُ فِيهَا مَا يَشَاءُ وَيَنْقُصُ مَا يَشَاءُ وَيُلْقِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيُلْقِيهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى الْإِيْمَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى يَنْتَهِيَ ذَلِكَ إِلَى صَاحِبِ الزَّمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَسْتَرْطِئُ لَهُ مَا فِيهِ الْبَدَاءُ وَالْمَشِيئَةُ وَالْقَدِيمُ وَالْآخِرُ».^۲

منظور از کتاب مبین قرآن و لیلۀ مبارکه شب قدر است که خداوند قرآن را در شب قدر یکجا و تماماً در بیت المعمور نازل کرد. و پس از آن قرآن را در طول

۱. دخان / ۱ - ۴.

۲. تفسیر قمی، ج ۲ / ص ۲۹۰.

بیست و سه سال بر رسول خدا صلی الله علیه وآله نازل کرد و در شب قدر خداوند مقدر می‌کند تمام امور را از حق و باطل و هر چه در آن سال واقع می‌شود و برای خداوند در آن امور بداء و اختیار است. جلومی‌اندازد و تأخیر می‌اندازد آنچه را بخواهد از اجلها (مرگها) و روزیها و بلاها و حوادث و امراض، و زیاد می‌کند در آن امور آن چیزی را که بخواهد، و کم می‌کند آن چیزی را که بخواهد. و آنگاه پیامبر صلی الله علیه وآله پس از تلقی این امور، آنها را القاء می‌کنند به سوی امیرالمؤمنین علیه السلام و ایشان القاء می‌کنند به سوی ائمه علیهم السلام تا اینکه منتهی می‌شود به صاحب الزمان علیه السلام و استثناء می‌شود برای او آن چیزی که در آن بداء و مشیت و تقدیم و تأخیر است.

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ.^۱

ای رسول به آنان که ایمان آورده‌اند بگواز گناهان مردمی که به ایام الهی امیدوار نیستند درگذرید.

در تفسیر آیه فوق حضرت صادق علیه السلام فرمودند:

أَيَّامُ الْمَرْجُوعَةِ ثَلَاثَةٌ: يَوْمُ قِيَامِ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَوْمُ الْكُرَّةِ وَيَوْمُ الْقِيَامَةِ.^۲

روزهای خداوند که آرزو شده است سه روز است:

۱. روزی که قائم آل محمد علیه السلام قیام می‌کند.

۲. روز رجعت و بازگشت جمعی از بندگان خداوند در خدمت خاندان رسالت به این دنیا، البته در حکومت آقا حضرت بقیة الله روحی له الفداء.

۳. روز قیامت و دادخواهی که خداوند به حساب همه بندگانش رسیدگی می‌کند.

قوله تعالى: فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى

لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ.^۳

و آیا کافرانی که ایمان نمی‌آورند باز هم انتظار می‌کشند جز آنکه ساعتی بر ایشان فرا رسد و آنها را به طور ناگهانی دربرگیرد و شروط و علائم بسیاری بر

۱. جائیه / ۱۴.

۲. المحجبه، ص ۲۰۳.

۳. محمّد / ۱۸.

آن پدید آید. و پس از آنکه آن ساعت رسید، در آن حال تذکر و پند آنان چه فایده‌ای برایشان بخشد؟

قرآن و گاه پیام حضرت یحییٰ علیه السلام

ارواحالانوار

لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا.^۱

اگر شما عناصر کفر و ایمان از یکدیگر جدا می‌شدید همانا آنان را که کافرند به عذاب دردناک معذب می‌ساختیم.

در تفسیر این آیه روایت زیر را از امام صادق علیه السلام نقل می‌کنند:

عَنْ إِبْرَاهِيمَ الْكُرْخِيِّ قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَالَ لَهُ رَجُلٌ أَضَلَّكَ اللَّهُ، أَلَمْ يَكُنْ عَلَيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَوِيًّا فِي دِينِ اللَّهِ (عَزَّ وَجَلَّ) قَالَ بَلَى فَقَالَ كَيْفَ ظَهَرَ عَلَيْهِ الْقَوْمُ وَكَيْفَ لَمْ يَدْفَعَهُمْ وَمَا مَنَعَهُ مِنْ ذَلِكَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ آيَةٌ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَنَعَتْهُ: قَالَ قُلْتُ وَآيَةُ آيَةٍ (هِيَ)؟ قَالَ: قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ «لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا»، إِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَائِعُ مُؤْمِنُونَ فِي أَضْلاَبِ قَوْمٍ كَافِرِينَ وَمُنَافِقِينَ فَلَمْ يَكُنْ عَلَيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيَقْتُلَ الْأَبَاءَ حَتَّى يَخْرُجَ الْوَدَائِعُ، فَلَمَّا خَرَجَتِ الْوَدَائِعُ ظَهَرَ عَلَيَّ مَنْ ظَهَرَ

فَقَاتِلْهُ، وَكَذَلِكَ قَائِمُنَا أَهْلَ الْبَيْتِ لَنْ يَظْهَرَ أَبَدًا حَتَّى تَظْهَرَ وَدَائِعُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِذَا ظَهَرَتْ ظَهَرَ عَلِيُّ مَنِ ظَهَرَ (بظهر) فَقَاتِلْهُ.^۱

ابراهیم کرخی می‌گوید: خدمت مولایم امام صادق علیه السلام عرض کردم و مرد دیگری هم گفت: خداوند امر شما را اصلاح کند؛ آیا امام امیرالمؤمنین علیه السلام در دینداری مردی توانا و نیرومند نبود؟ فرمودند: چرا. عرض کردم: پس چگونه با این مردم مدارا کرد و آنها را از بین نبرد؟ فرمودند: یک آیه در قرآن خداوند هست که مانع از این کار شد. عرض شد: کدام آیه؟ فرمودند: «لَوْ تَرَىٰ لَوْ تَرَىٰ لَوْ تَرَىٰ لَوْ تَرَىٰ لَوْ تَرَىٰ لَوْ تَرَىٰ لَوْ تَرَىٰ...». به درستی که از برای خداوند ودایع و اماناتی در اصلاب کافران و مشرکان و منافقان از مؤمنان وجود دارد. افراد پرهیزکار در اصلاب کافران هستند که به تدریج باید به این جهان بیایند؛ لذا آقا امیرالمؤمنین علیه السلام در جنگها پدران آنها را نمی‌کشت. پس، چون ودایع الهی از اصلاب کافران خارج شدند آن حضرت افرادی را که باید کشته شوند به قتل رساند. و نیز قائم ما اهل بیت ظاهر نمی‌شود تا اینکه ودایع خداوند از اصلاب کافران و منافقان بیرون بیاید. آن وقت امام عصر [ارواحنا له الفداء] قیام می‌کند و دشمنان خداوند و اهل بیت را هلاک می‌سازد.

روایت دیگری به همین مضمون نیز از حضرت صادق علیه السلام نقل شده است که از تفصیل آن صرف نظر می‌شود.

قرآن و برنامه شب قیام

وَالظُّورِ وَكِتَابٍ مِّنْظُورٍ فِي رَقِيٍّ مِّنْشُورٍ.^۲

قسم به طور سینا، و قسم به کتاب مسطور قرآن در صحیفه گشوده فرقان.

از امام صادق علیه السلام در تفسیر این آیه نقل شده است که فرمودند:

الْبَيْتُ الَّذِي يَقُومُ فِيهَا قَائِمٌ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، يَنْزِلُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى خَرَاءَ، فَيَقُولُ لَهُ جِبْرَائِيلُ أَجِبْ فَيُخْرِجُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رَقًا مِنْ

۱. المحبته، ص ۲۰۶.

۲. طور/ ۱ - ۳.

حُجْرَةَ أَزْرَارِهِ فَيَذْفَعُهُ إِلَىٰ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَيَقُولُ لَهُ أَكْتُبْ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (هذا) عَهْدٌ مِنَ اللَّهِ وَمِنْ رَسُولِهِ وَمِنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ يَا سَمِيهَ وَيَا سَمِيهَ أَبِيهِ، وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي كِتَابِهِ «وَالظُّوْرُ وَكِتَابٌ مَنظُورٌ فِي رَقِيٍّ مَنشُورٍ» وَهُوَ الْكِتَابُ الَّذِي كَتَبَهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَالرَّقِيُّ الْمَنشُورُ الَّذِي أَخْرَجَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ حُجْرَةِ أَزْرَارِهِ قُلْتُ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، وَهُوَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ؟ قَالَ: نَعَمْ الْمُنْفَى رَسُولُ اللَّهِ وَالْكَاتِبُ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ. ۱

شبی که قائم آل محمد علیه السلام قیام می فرماید حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم و امیرالمؤمنین علیه السلام و جبرئیل علیه السلام بر کوه حرا نازل می شوند. سپس جبرئیل علیه السلام فرمان خدا را به پیامبر ابلاغ می کند که آن را انجام فرماید. پس، حضرت رسول صلی الله علیه وآله صحیفه ای از گره بند لباس مبارکش خارج می سازد و به امیرالمؤمنین علیه السلام داده، به ایشان می فرماید بنویس: «به نام خداوند بخشاینده مهربان. این عهدهی است از خدا و رسولش و از علی بن ابی طالب علیه السلام برای فلان بن فلان به نام خودش و نام پدرش». و این معنی سخن خداوند تبارک و تعالی است که در کتابش فرموده: «وَالظُّوْرُ وَكِتَابٌ مَنظُورٌ فِي رَقِيٍّ مَنشُورٍ» و آن کتاب، کتابی است که علی بن ابی طالب علیه السلام نوشته است و آن صحیفه گشوده شده صحیفه ای است که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآله از گره بند لباس مبارکش خارج ساختند. راوی می گوید: عرض کردم منظور از بیت المعمور همان حضرت رسول صلی الله علیه وآله است؟ حضرت فرمودند: آری، پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله املاء می فرمودند و علی علیه السلام می نوشتند.

شب قیام حضرت قائم علیه السلام برنامه هایی به شرح زیر اجرا می شود:

۱. تشریف فرمایی رسول اکرم صلی الله علیه وآله .
۲. تشریف فرمایی امام امیرالمؤمنین سلام الله علیه .
۳. نزول جبرئیل علیه السلام .
۴. فرمان به جبرئیل و ابلاغ فرمان توسط ایشان به رسول اکرم صلی الله علیه وآله .

۵. فرمان رسول خدا صلی الله علیه وآله به حضرت علی امیرالمؤمنین علیه السلام درباره عهدنامه.

۶. نوشتن امیرالمؤمنین علیه السلام آن عهدنامه را به املائی رسول گرامی. مفاد عهدنامه چیست؟ آیا فرمان قیام حضرت بقیة الله علیه السلام است، یا برنامه کار و حکومت آن حضرت؟ آنچه مسلم است این عهدنامه در ارتباط با ظهور حضرت مهدی روحی له الفداء است و منظور از آیه «وَالظُّلُومِ وَكِتَابٍ مُّسْتَوْرٍ» این عزیزان هستند.

قرآن و ندای آسمانی

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَوْرٌ.^۱

و اگر کافران معجزه و نشانه‌ای ببینند باز روی برمی‌گردانند و می‌گویند این سحری کامل است.

عبدالصمد فرزند بشیر از امام صادق علیه السلام روایت می‌کند که آن حضرت در پاسخ عماره همدانی که عرض کرد: «مولای من! مردم ما [یعنی شیعه] را سرزنش می‌کنند که گمان می‌برید صدایی از آسمان به نفع شیعه برمی‌خیزد»، فرمودند:

لَا تَرَوْهُ عَتِي وَارَوْهُ عَنْ أَبِي، كَانَ أَبِي يَقُولُ هُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ «إِنْ نَشَأُ نُزِّلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ»^۲ فَيُؤْمِنُ أَهْلُ الْأَرْضِ جَمِيعاً لِلصَّوْتِ الْأَوَّلِ فَإِذَا كَانَتْ مِنَ الْغَدِ صَعَدَ إِبْلِيسُ اللَّعِينُ حَتَّى يَتَوَارَى مِنَ الْأَرْضِ فِي جَوِّ السَّمَاءِ ثُمَّ يُنَادِي أَلَا إِنَّ عُثْمَانَ قَتِيلَ مَظْلُوماً فَاطْلُبُوا بِدَمِهِ فَيَرْجِعُ قَبْلَ أَنْ يَرَى اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ شَرّاً (سُوءاً) وَيَقُولُونَ هَذَا سِحْرُ الشَّيْطَانِ وَحَتَّى يَتَنَاقَلُونَ أَوْ يَقُولُونَ هُوَ مِنْ سِحْرِهِمْ وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ «وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا...»^۳

۱. قمر/ ۲.

۲. شعراء/ ۴.

۳. کتاب الغیبه نعمانی، ص ۱۳۸.

ای همدانی! از من روایت مکن بلکه از پدرم نقل کن (حضرت باقر علیه السلام). به درستی که پدرم می فرمود موضوع صیحه آسمانی در قرآن خداوند است آنجا که می فرماید: «إِنْ نَشَأْ نُثَرِّكُنَّ عَلَيْهِمْ آيَةً مِنَ السَّمَاءِ». (اگر بخواهیم، از آسمان بر مردم آیتی از خود می فرستیم) که غرض از آن آیت همان صدای آسمانی است و این صدا بقدری کوبنده است که گردنهای همه مردم در مقابل آن فرود می آید و تمام مردم روی زمین با شنیدن صدای اول ایمان می آورند. فردای آن روز ابلیس ملعون در میان زمین و آسمان به حرکت درمی آید و فریاد می زند: ای مردم روی زمین! آگاه باشید که عثمان مظلوم کشته شده است؛ به پا خیزید و انتقام خون او را بگیرید. پس آنهایی که ایمانشان ضعیف است (و خداوند در علم لایتناهی اش آنها را طرد نموده است) برمی گردند و می گویند این است سحر شیعه (صدای آسمانی). امام صادق علیه السلام فرمودند: این مطلب به ما هم سرایت می کند و می گویند این سحر از طرف امامان شیعه است و این است معنای آیه «وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَ يُقُولُوا بِعِزِّ مُنْتَهَرٍ».

قرآن و قدرت شناسایی امام عصر و یارانش

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأُقْدَامِ. ۱

بدکاران به سیمایشان شناخته شوند. پس، از موی پیشانی آنها با پاهایشان بگیرند.

شیخ مفید در اختصاص از معاویة بن عمار روایت می کند که در تفسیر آیه شریفه «يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِمَاهُمْ»، حضرت صادق علیه السلام فرمودند:

يَا مُعَاوِيَةَ مَا يَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالَ قُلْتُ: يَزْعُمُونَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَعْرِفُ الْمُجْرِمِينَ بِسِمَاهُمْ فِي الْقِيَامَةِ فَيَأْتُرُّبِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِنَوَاصِيهِمْ وَأُقْدَامِهِمْ فَيُلْقَوْنَ فِي النَّارِ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِي: وَكَيْفَ يَخْتِجُ الْجَبَّارُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى مَعْرِفَةِ الْخَلْقِ بِسِمَاهُمْ وَهُوَ خَلَقَهُمْ؟ قُلْتُ: فَمَا ذَاكَ جُعِلْتُ فِدَاكَ؟

فَقَالَ: ذَلِكَ لَوْ قَامَ قَائِمُنَا عَلَيْهِ السَّلَامُ أَعْطَاهُ اللَّهُ سِيْمَا أَعْدَائِنَا قِيَامُ مَرِّ بِالْكَافِرِ
فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ثُمَّ يَخِيْطُ بِالسَّيْفِ خَبْطًا.^۱

ای معاویه! مردم در باره این آیه چه می‌گویند؟ می‌گویند عرض کردم: گمان می‌کنند که خداوند تبارک و تعالی در قیامت مجرمان را به سیمایشان می‌شناسد، پس آنها را می‌گیرد و در آتش جهنم می‌اندازد. حضرت به من فرمود: ای معاویه! چطور می‌شود که خداوند با اینکه خالق آنهاست در شناسایی احتیاج به وسایلی مانند سیمایا داشته باشد؟ می‌گویند عرض کردم: قربانت کردم، پس معنی این آیه چیست؟ حضرت فرمودند: هرگاه قائم ما قیام کند خداوند قدرت شناخت دشمنان ما را به او می‌دهد. پس، به کفار امر می‌کند و آنها را با تمام قوا درهم می‌شکند و با شمشیر آنها را از بین می‌برد.

ابی بصیر از امام صادق علیه‌السلام در ذیل آیه «يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ» نقل کرده است که امام فرمودند:

اللَّهُ يَعْرِفُهُمْ وَلَكِنْ نَزَلَتْ فِي الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَعْرِفُهُمْ بِسِيْمَاهُمْ فَيَخِيْطُهُمْ
بِالسَّيْفِ هُوَ وَأَصْحَابُهُ خَبْطًا.^۲

البته خداوند مجرمان را می‌شناسد، اما این آیه درباره قائم ما و یارانش نازل شده است. آری، آن حضرت و اصحابش جنایتکاران را می‌شناسند و آنها را با شمشیر درهم می‌کوبند.

● خواننده عزیز! برای قانندی که از سیمایا تبه‌کاران را می‌شناسد — نه تنها خودش بلکه یارانش — قبضه کردن این جهان و حکومت بر آن بسیار سهل و آسان است — اَللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ —.

۱. المحججه، ص ۲۱۸.

۲. کتاب الغیبه، ص ۱۲۷.

اُمّتِ معصومین سلام الله علیهم اجمعین

ارکان عالم وجوداند

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱

قسم به آسمان بلند که دارای کاخهای با عظمت است.

اصبغ بن نباته می گوید: از ابن عباس شنیدم که می گوید رسول اکرم صلی

الله علیه وآله فرمودند:

ذِكْرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عِبَادَةٌ، وَذِكْرِي عِبَادَةٌ، وَذِكْرُ عَلِيِّ عِبَادَةٌ، وَذِكْرُ الْأَيْمَةِ
مِنْ وُلْدِهِ عِبَادَةٌ، وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالنُّبُوَّةِ وَجَعَلَنِي خَيْرَ الْبَرِيَّةِ إِنْ وَصِيَّتِي لِأَفْضَلِ
الْأَوْصِيَاءِ، وَإِنَّهُ لَحُجَّةُ اللَّهِ عَلَيَّ عِبَادِهِ وَخَلِيفَتُهُ عَلَيَّ خَلْقِهِ، وَمِنْ وُلْدِهِ
الْأَيْمَةُ الْهُدَاهُ بَعْدِي، بِهِمْ يَخْبِسُ اللَّهُ الْعَذَابَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، وَبِهِمْ
يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَبِهِمْ يُمْسِكُ الْجِبَالَ أَنْ تَمِيدَ
بِهِمْ، وَبِهِمْ يَسْقَى خَلْقَهُ الْغَيْثَ، وَبِهِمْ يُخْرِجُ الْبَنَاتَ، أَوْلِيكَ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ حَقًّا وَ
خُلَفَاؤُهُ (خُلَفَائِي) صِدْقًا، عِدَّتُهُمْ عِدَّةُ الشُّهُورِ، وَهِيَ الْإِنِّي عَشْرَ شَهْرًا، وَ

عَدَّتُهُمْ عِدَّةُ نُقَبَاءِ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ، ثُمَّ تَلَا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هَذِهِ الْآيَةَ «وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ»، ثُمَّ قَالَ أُنْقَدِرُوا يَا ابْنَ عَبَّاسٍ إِنَّ اللَّهَ يُقَسِّمُ بِالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَيَعْنِي بِهِ السَّمَاءَ وَبُرُوجَهَا، قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا ذَاكَ قَالَ أَمَّا السَّمَاءُ فَأَنَا، وَأَمَّا الْبُرُوجُ فَالْأَيُّمَةُ بَعْدِي، أَوْلَهُمْ عَلَيَّ وَآخِرُهُمُ الْمَهْدِيُّ، صَلَّوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.^۱

ذکر و یاد خداوند عبادت است (حقیقت ذکر خداوند ترک گناه و اتیان به واجبات است). و نیز فرمودند: یاد من عبادت است و همچنین یاد علی بن ابی طالب هم عبادت است. و نیز یاد ائمه از فرزندان امیرالمؤمنین هم عبادت است. پسر عباس! قسم به خدایی که مرا مبعوث به رسالت فرموده و مرا از بهترین بندگانش قرار داده وصی من افضل از همه اوصیاء است و او حجت خداوند بر بندگان است و وصی من (علی علیه السلام) جانشین خداوند است بر روی زمین و ائمه هدی بعد از من از فرزندان او هستند. پسر عباس! در سایه وجود ائمه بعد از من خداوند عذاب را از اهل زمین برمی‌دارد و آسمان و همه کرات بی شمارش باقی مانده‌اند و کوهها بر سر مردم فرود نمی‌آیند و خداوند بر مردم باران می‌بارد. ابن عباس! گیاهان و نباتات به طفیل وجود امامان معصوم می‌رویند. اینها هستند اولیای خداوند و جانشینان او و من. به راستی عده آنها به عدد ماههاست (دوازده ماه) و عده آنها به اندازه نقبای موسی بن عمران است. سپس رسول معظم آیه (وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ) را تلاوت فرمودند و گفتند: پسر عباس! آیا می‌توانی بگویی که خداوند سوگند یاد کرده به آسمان و برجهای آن؟ عرض کردم: پس معنی آیه چیست؟ فرمودند: واما مراد از آسمان من هستم، اما منظور از بروج ائمه بعد از من هستند، که اولی آنها علی ابن ابی طالب و آخر آنها مهدی صلوات الله عليهم اجمعین اند.

کیفیت بهره‌برداری از امام غایب علیه السلام

جابر بن عبدالله انصاری روایت می‌کند که از رسول اکرم صلی الله علیه وآله سؤال کردم که آیا در زمان غیبت حضرت قائم علیه السلام شیعه از وجود آن بزرگوار

انتفاع می برد؟ حضرت فرمودند:

ای وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالنَّبُوَّةِ إِنَّهُمْ لَا يُصَلُّونَ بِهِ وَلَا يَكْتُمُونَ لَهُ نَبْرًا وَلَا يَنْتَفِعُونَ بِأَنْفُسِهِمْ فِي غَيْبَتِهِ
كَانَتْفَاعِ النَّاسِ بِالشَّمْسِ وَإِنْ جَلَّتْهَا السَّحَابُ.^۱

آری، به حق آن خدایی که مرا به نبوت مبعوث فرموده است شیعه از وجود امام عصر [روحی له الفداء] استفاده می کند و از نور ولایت آن سرور روشن می شود، چنانکه خورشید در عین پنهان بودن در زیر ابرها جهان را روشن می سازد و تاریکی را از بین می برد و موجودات راه زندگی را پیدا می کنند.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله و عزیزانش و برنامه شب ظهور

امام صادق علیه السلام درباره شب ظهور امام عصر علیه السلام می فرمایند:

إِذَا كَانَ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ يُهْبِطُ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مَلَائِكَتَهُ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا
فَإِذَا ظَلَعَ الْفَجْرُ نُصِبَ لِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ مَنَابِرٌ مِنْ نُورٍ
فَيُصْعَدُونَ عَلَيْهَا وَيَجْمَعُ لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَتُفْتَحُ أَبْوَابُ
السَّمَاءِ فَإِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا رَبِّ مِعَادَكَ
الَّذِي وَعَدْتَ فِي كِتَابِكَ وَهُوَ هَذِهِ الْآيَةُ: «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ
لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَقْبُدُونََنِي لِأَيْشِرِّ كُونٍ بِي شَيْئًا، وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ»^۲. وَ
يَقُولُ الْمَلَائِكَةُ وَالنَّبِيُّونَ مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَخْرُجُ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ
سُجَّدًا لِلَّهِ ثُمَّ يَقُولُونَ يَا رَبِّ اغْضَبْ فَإِنَّهُ قَدْ هَتَكَ حَرِيمَكَ وَقَتَلَ أَضْفِيَؤُكَ وَ
أَذَلَّ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ فَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَذَلِكَ وَقْتُ مَعْلُومٌ.^۳

چون شب جمعه می شود خداوند متعال امر می فرماید به ملائکه که به آسمان دنیا فرود آیند. چون فجر طالع شد برای حضرات معصومین محمد و علی و

۱. بحار الانوار، ج ۵۲ / ص ۹۲.

۲. نور / ۵۵.

۳. نواب الذهور، ج ۱ / ص ۹۵.

حسن و حسین علیهم السلام منبرهایی از نور در بیت المعمور نصب می شود. پس، این عزیزان بر منبرهایی از نور می نشینند و سلسله جلیله انبیاء و پیامبران و ملائکه و بندگان صالح خداوند دور ایشان جمع می شوند. در این هنگام درهای آسمان گشوده می شود و چون هنگام زوال رسد رسول اکرم صلی الله علیه وآله عرض می کند: خداوندا! به وعده ای که در قرآن فرموده ای وفا کن. و این آیه را تلاوت می فرماید: «و خدا به کسانی که از شما بندگان ایمان آورد و نیکوکار گردد وعده فرموده که در زمین خلافت دهد چنانکه امم صالح پیامبران سلف جانشین پیشینیان خود شدند و، علاوه بر خلافت، دین پسندیده آنان را بر همه ادیان تمکن و تسلط عطا کند و به همه مؤمنان پس از خوف و اندیشه از دشمنان ایمنی کامل دهد که مرا به یگانگی بی هیچ شائبه شرک و ریا پرستش کنند و بعد از آن هر کس که کافر شود، به حقیقت، همان فاسقان تبهارند» و ملائکه و انبیاء نیز همان سخن پیامبر را بیان می کنند. پس، به سجده می افتند حضرت محمد صلی الله علیه وآله و آقا امیرالمؤمنین و حسنین علیهم السلام؛ آنگاه عرض می کنند: خداوندا! غضب کن برای اینکه دشمنان هتک احترام تو را کردند (دین خدا) و بندگان برجسته ات را کشتند و بندگان صالحت را ذلیل کردند. پس، خداوند آنچه بخواهد عملی می کند، و آن وقت معلوم است.

وقت معلوم اشاره به روز قیام و انتقام است و غیر از قیام حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء قیام دیگری نخواهد بود و خداوند بزرگ برای برپا داشتن حق و از بین بردن باطل غیر از آن حضرت نماینده دیگری نخواهد داشت.

ابی سعید خدری از بنیانگذار اسلام نقل کرده است که آن حضرت فرمودند:

يَكُونُ فِي أُمَّتِي الْمَهْدِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَمْلَأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ جَوْرًا وَ ظُلْمًا وَ تُنْظِرُ السَّمَاءُ مَطَرًا كَعَهْدِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ تُخْرِجُ الْأَرْضُ بَرَكَاتِهَا وَ تَعِيشُ أُمَّتِي فِي زَمَانِهِ عَيْشًا لَمْ تَعِيشْ قَبْلَ ذَلِكَ فِي زَمَانٍ قَطُّ.^۱

مهدی علیه السلام در میان امت من به پا می خیزد و محیط را پر از عدل و داد

می‌کند، چنانکه پر از ظلم و ستم شده باشد، و باران مانند زمان حضرت آدم می‌بارد و زمین برکات خودش را بیرون می‌آورد و پیروان من در آن زمان زندگی خوبی خواهند داشت که در هیچ زمانی به خودشان ندیده‌اند.

حذیفه بن یمان از رسول اکرم صلی الله علیه وآله وسلم در داستان ظهور حضرت مهدی روحی له الفداء و بیعت کردن جبرئیل علیه السلام در بین رکن و مقام با او و حرکتش به سمت شام روایت می‌کند که آن حضرت چنین می‌فرماید:

وَجَبْرَائِيلُ عَلَىٰ مُقَدِّمَتَيْهِ وَمِيكَائِيلُ عَلَىٰ سَاقَيْهِ يَفْرَحُ بِهِ أَهْلُ السَّمَاءِ وَأَهْلُ
الْأَرْضِ وَالْقَيْثُ وَالْوُحُوشُ وَالْحَيَاتُ فِي الْبَحْرِ.^۱

جبرئیل علیه السلام در پیشاپیش او در حرکت است و میکائیل در پشت سر آن حضرت می‌رود و ساکنان آسمانها و موجودات زمین، از پرندگان و چرندگان و ماهیان دریا، از آن حضرت و حکومتش راضی و خشنود هستند.

برنامه حکومت حضرت مهدی

علیه السلام

عبدالله بن عطا می گوید: از حضرت باقر علیه السلام پرسیدم وقتی که حضرت مهدی علیه السلام خروج کند برنامه و روش او در پیاده کردن دین چیست؟ فرمودند:

يَهْدِيهِمْ مَا قَبْلَهُ كَمَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ (وَأَلِيهِ) وَسَلَّمَ وَيَسْتَأْنِفُ
الإسلامَ جديداً. ۱

عین سیره و روش رسول خدا صلی الله علیه وآله ارکان فرهنگ مذهبی و اجتماعی مردم را درهم می ریزد و اسلام را از سر می گیرد (احکام واقعی اسلام را اجرا می فرماید) چنانکه آن حضرت انجام داد و اساس بت پرستی و کفر را درهم کوبید.

امام صادق علیه السلام و ثواب صبر و استقامت در غیبت

مفضل بن عمر می گوید از امام صادق علیه السلام شنیدم که فرمودند:

قَالَ أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعِبَادُ مِنَ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ وَأَرْضِي مَا يَكُونُ عَنْهُمْ إِذَا
 افْتَقَدُوا حُجَّةَ اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ وَلَمْ يَظْهَرْ لَهُمْ وَلَمْ يَعْلَمُوا مَكَانَهُ وَهُمْ فِي ذَلِكَ
 يَعْلَمُونَ أَنَّهُ لَمْ تَبْطُلْ حُجَّةُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ وَلَا مِيثَاقُهُ، فَعِنْدَهَا فَتَوَقَّعُوا الْفَرَجَ
 صَبَاحًا وَمَسَاءً، فَإِنَّ أَشَدَّ مَا يَكُونُ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِ إِذَا افْتَقَدُوا
 حُجَّتَهُ وَلَمْ يَظْهَرْ لَهُمْ وَقَدْ عَلِمَ أَنَّ أَوْلِيَاءَهُ لَا يَرْتَابُونَ وَلَوْ عَلِمَ أَنَّهُمْ يَرْتَابُونَ فَمَا
 غَيَّبَ حُجَّتَهُ عَنْهُمْ ظَرْفَةَ عَيْنٍ وَلَا يَكُونُ ذَلِكَ إِلَّا عَلَى رَأْسِ شَرَارِ النَّاسِ.^۱

بهترین وسیله قرب برای بندگان خدا به او، غیبت امام و حجت خداوند است که مردم او را نمی بینند و جای او را بلد نیستند؛ با همه این حالات، می دانند که خداوند دستگاه خلافت و میثاق خودش را باطل نمی گذارد (حتماً امامی وجود دارد). در این موقع، صبح و شام منتظر فرج باشید (قیام حضرت بقیة الله روحی له الفداء). سخت ترین غضب خداوند بر دشمنانش این است که حجت خود را در پس پرده غیبت نگاه بدارد و دشمنان از او خبری نداشته باشند و حال آنکه خداوند می داند که اولیایش در وجود حجت هیچ شکی نخواهند داشت، و اگر خداوند می دانست که بندگان صالحش در وجود نماینده او در روی زمین تردید دارند هر آینه حجت خودش را از آنها پنهان نمی نمود (آن هم برای یک چشم برهم زدن). و غیبت ولی او محقق نخواهد شد مگر در زمانی که بدترین مردم در روی زمین زندگی کنند.

امام صادق علیه السلام و فضیلت عبادت در زمان امام غایب

عمار سباطی می گوید: از امام صادق علیه السلام پرسیدم بندگی خدا کردن با امامی که از نظر پنهان است در دولت باطل بالاتر است، یا در زمانی که حق ظاهر است و دولت حق بر مردم حکومت می کند و امام زمان هم ظاهر است و همه او را می بینند؟ کدامیک از این دو عبادت بالاتر است؟ فرمودند:

يَا عَمَّارُ الصَّدَقَةُ فِي السِّرِّ وَاللَّهِ أَفْضَلُ مِنَ الصَّدَقَةِ فِي الْعَلَانِيَةِ، وَكَذَلِكَ
 وَاللَّهِ عِبَادَتُكُمْ فِي السِّرِّ مَعَ إِمَائِكُمُ الْمُسْتَرِينَ فِي دَوْلَةِ الْبَاطِلِ وَتَخَوُّفِكُمْ مِنْ

عَدُوِّكُمْ فِي دَوْلَةِ الْبَاطِلِ وَحَالِ الْهُدْنَةِ، أَفْضَلُ مِمَّنْ يَعْْبُدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ ذِكْرُهُ، فِي ظُهُورِ الْحَقِّ مَعَ إِمَامِ الْحَقِّ الظَّاهِرِ فِي دَوْلَةِ الْحَقِّ وَ لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ مَعَ الْخَوْفِ فِي دَوْلَةِ الْبَاطِلِ مِثْلَ الْعِبَادَةِ وَالْأَمْنِ فِي دَوْلَةِ الْحَقِّ، وَاعْلَمُوا أَنَّ مَنْ صَلَّى مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَلَاةَ فَرِيضَةٍ فِي جَمَاعَةٍ مُسْتَتِرًا بِهَا مِنْ عَدُوِّهِ فِي وَقْتِهَا فَاتَمَّهَا كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا لَهُ خَمْسًا وَعِشْرِينَ صَلَوةً فَرِيضَةً وَخَدَائِيَّةً. وَ مَنْ صَلَّى مِنْكُمْ صَلَوةً نَافِلَةً لَوْ قَتَلَهَا فَاتَمَّهَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا عَشْرَ صَلَوَاتٍ نَوَافِلٍ وَ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ حَسَنَةً كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ بِهَا عِشْرِينَ حَسَنَةً، وَيُضَاعِفُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَسَنَاتِ الْمُؤْمِنِ مِنْكُمْ إِذَا أَحْسَنَ أَعْمَالَهُ وَدَانَ بِالنَّقِيَّةِ عَلَى دِينِهِ وَ إِمَامِيهِ وَنَفْسِيهِ وَآمَسَكَ مِنْ لِسَانِيهِ أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَرِيمٌ. قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ قَدْ وَاللَّهِ رَغَبْتَنِي فِي الْعَمَلِ وَحَشِنْتَنِي عَلَيْهِ وَلَكِنْ أُحِبُّ أَنْ أَعْلَمَ كَيْفَ صِرْنَا نَحْنُ الْيَوْمَ أَفْضَلَ أَعْمَالًا مِنْ أَصْحَابِ الْإِمَامِ الظَّاهِرِ مِنْكُمْ فِي دَوْلَةِ الْحَقِّ وَنَحْنُ عَلَى دِينِ وَاحِدٍ؟ فَقَالَ إِنَّكُمْ سَبَقْتُمُوهُمْ إِلَى الدُّخُولِ فِي دِينِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى الصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ وَالْحَجِّ وَإِلَى كُلِّ خَيْرٍ وَفِيهِ وَإِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذِكْرُهُ سِرًّا مِنْ عَدُوِّكُمْ.^۱

ای عمار! قسم به خدا صدقه دادن در پنهان بالاتر است از صدقه دادن آشکارا، و نیز عبادت شما در پنهان و در حالتی که امامتان پنهان است در دولت باطل، افضل است، زیرا در دولت باطل شما از دشمنانتان بی‌مناک هستید و در آن موقعیت عبادت شما از بندگی و عبادت افراد در هنگام آشکار بودن حق و ظهور امام حق افضل و برتر می‌باشد؛ [چه آنکه بدیهی است] بندگی خداوند [در شرایط سخت] و ترس از حکومت باطل با عبادت در امنیت و حکومت حق همانند نیست. بدانید هر کدام از شما که نماز واجب را به تنهایی و پنهان از دشمن در وقت خودش بجا بیاورد و آن را تمام کند خداوند ثواب بیست و پنج نماز واجب را در نامه عملش می‌نویسد. ای عمار! هر کس از شما در غیبت حجت خدا نماز مستحبی بخواند و آن را تمام کند یا حسنه بجا بیاورد خداوند ثواب ده نماز و بیست حسنه به او عنایت می‌فرماید، و خداوند حسنات و کارهای خوب مؤمنان را چندین برابر خواهد کرد اگر اعمالشان را نیکو

گردانند و بر دین و امامشان تقیه کنند. عمار می گوید: عرض کردم قربانت گردم، به خدا قسم رغبت مرا به عبادت زیاد کردید و مرا به سوی بندگی تحریک فرمودید، اما می خواهم بدانم چگونه ثواب اعمال در زمان امام غایب بیشتر از دولت امام ظاهر است و حال آنکه در زمان هر دو امام (غایب و ظاهر) یک دین اجرا می شود و همه ما پیرو یک دین هستیم؟ فرمودند: علتش این است که بندگانی که در زمان امام غایب بسر می برند یا در دولت باطل زندگی می کنند، سبقت می گیرند به سوی عبادات از نماز و روزه و حج و به سوی تمام کارهای خوب و یاد گرفتن مسائل فقهی، و عبادت می کنند خداوند بزرگ را پنهان از چشم دشمن.

امام صادق علیه السلام و فواید انتظار و استقامت در دولتهای باطل

در رابطه با فایده انتظار و استقامت در دولتهای باطل، عمار سابقی در ادامه روایت پیشین از امام صادق علیه السلام روایت می کند که آن حضرت فرمودند:

مَعَ إِمَامِكُمُ الْمُسْتَبْرِطِطِينَ لَهُ صَابِرِينَ مَعَهُ مُنْتَظِرِينَ لَهُ لِدَوْلَةِ الْحَقِّ خَائِفِينَ عَلَى إِمَامِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ مِنَ الْمُلُوكِ الظَّالِمَةِ تَنْتَظِرُونَ إِلَى حَقِّ إِمَامِكُمْ وَحُقُوقِكُمْ فِي أَيْدِي الظَّالِمَةِ قَدْ مَتَعُوكُمْ ذَلِكَ وَاضْطَرُّوكُمْ إِلَى حَرْبٍ (جذب) الدُّنْيَا وَظَلَبِ الْمَعَاشِ مَعَ الصَّبْرِ عَلَى دِينِكُمْ وَعِبَادَتِكُمْ وَطَاعَةِ إِمَامِكُمْ وَالْخَوْفِ مَعَ عَدُوِّكُمْ فَبِذَلِكَ ضَاعَتْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَكُمْ الْأَعْمَالُ فَهَنِيئاً لَكُمْ.^۱

با اینکه امام شما (مردمان زمان غیبت) از نظر پنهان است، در عین حال، شما از او اطاعت می کنید و انتظار دولت او را می کشید، هم بر امامتان خائف و بیمناکید و هم بر خودتان از ناحیه دشمن و پادشاهان ستمگر. منتظر هستید که خداوند حق امامتان را به او برگرداند (حکومت و امامت ظاهری) که در دست ستمگران است و آنها ظالمانه بر اریکه خلافت اسلامی تکیه زده و حقوق مسلمة ائمة معصومین را غاصبانه برده اند و حقوق خودتان را که در دست ظلمه است. در نتیجه، شما برای تأمین معیشت در اضطراب قرار گرفته اید که ناچار

برای دست یافتن به معاش زحماتی بر خودتان هموار می‌کنید و در مقابل سختیها صبر کرده، عباداتتان را با خوف و ترس بر خودتان و امامتان انجام می‌دهید و از امامتان اطاعت می‌کنید، درحالتی که دشمن بر شما حکومت می‌کند. این عبادات است که چون توأم با سختیهاست خداوند ثواب چندین برابر به شما مرحمت می‌فرماید. پس گوارا باد بر شما این عبادات (عبادات در زمان غیبت).

امام صادق علیه‌السلام و برنامه‌های حکومت مهدی روحی له‌الفداء

عمار سباطی می‌گوید: عرض کردم قربانت کردم، پس ما این آرزو را که از اصحاب حضرت قائم علیه‌السلام باشیم و حق ظاهر باشد نداریم. پس، آیما امروز در حالی که تسلیم امامت شما هستیم و از شما فرمانبرداری می‌کنیم اعمالمان بالاتر از اصحاب دولت حق نیست؟ حضرت فرمودند:

سُبْحَانَ اللَّهِ أَمَا تُحِبُّونَ أَنْ يُظْهِرَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَقَّ وَالْعَدْلَ فِي
الْبِلَادِ وَيَجْمَعَ اللَّهُ الْكَلِمَةَ وَيُولِّفَ اللَّهُ بَيْنَ قُلُوبٍ مُخْتَلِفَةٍ وَلَا يَعْصُونَ اللَّهَ عَزَّ وَ
جَلَّ فِي أَرْضِهِ وَتُقَامَ حُدُودُهُ فِي خَلْقِهِ وَيُرَدَّ اللَّهُ الْحَقَّ إِلَى أَهْلِهِ فَيُظْهِرَ حَقِّي
لَا يُسْتَخْفَى بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ أَمَا وَاللَّهِ يَا عَمَارُ لَا يَمُوتُ
مِنْكُمْ مَيِّتٌ عَلَى الْحَالِ الَّتِي أَنْتُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ أَفْضَلَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ كَثِيرٍ مِنْ
شُهَدَاءِ بَدْرٍ وَأَحَدٍ فَأَبَشِرُوا. ۱

سبحان الله، آیا دوست نمی‌دارید که حق در سرتاسر عالم ظاهر شود و عدل و داد بر جهان حکومت کند و خداوند همه را در زیر لوای توحید گردآورد و دل‌های پراکنده مردم را الفت بخشد و در روی کره زمین کسی خدا را معصیت نکند و حدود الهی در میان مردم اجرا گردد و خداوند حق را به اهلش برگرداند و حقوق ظاهر شود به نحوی که از ترس مردم کوچک‌ترین حقی مخفی نماند؟ ای عمار! به خدا سوگند، نمی‌میرد یک نفر از شما بر این حالی که هستید (در لوای ولایت و امامت) مگر اینکه در نزد خداوند متعال از اکثر شهدای بدر و احد بالاتر و برترید. پس بشارت باد همه شما را.

کره زمین و بهره در آن است به وجود مقدس

معلق دارد .

إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ. ۱

همانا که زمین ملک خداست و به هر کس از بندگانش که بخواهد واگذارد، و حسن عاقبت مخصوص پرهیزکاران است.

ابی خالد کابلی از حضرت باقر علیه السلام نقل می‌کند که آن حضرت

فرمودند:

وَجَدْنَا فِي كِتَابِ عَلِيِّ «أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ» أَنَا وَاهْلُ بَيْتِي أَوْرَثْنَا اللَّهُ الْأَرْضَ وَنَحْنُ الْمُتَّقُونَ وَالْأَرْضُ كُلُّهَا لَنَا فَمَنْ أَحْيَا أَرْضًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَلْيَعْمُرْهَا وَلْيُؤَدِّ خَرَاجَهَا إِلَى الْإِمَامِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي وَلَهُ مَا أَكَلَ مِنْهَا فَإِنْ تَرَكَهَا أَوْ أَخْرَبَهَا وَأَخَذَهَا رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مِنْ بَعْدِهِ فَعَمَّرَهَا وَأَحْيَاهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا مِنَ الَّذِي تَرَكَهَا يُؤَدِّي خَرَاجَهَا إِلَى الْإِمَامِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي وَلَهُ مَا أَكَلَ مِنْهَا حَتَّى يَظْهَرَ الْقَائِمُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي بِالسَّيْفِ

فَيَخْرِبُهَا وَيَمْنَعُهَا وَيُخْرِجُهُمْ مِنْهَا كَمَا حَوَّاهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
مَتَّعَهَا إِلَّا مَا كَانَ فِي آيَدِي شَيْعَتِنَا فَإِنَّهُ يُقَاطِعُهُمْ عَلَيَّ مَا فِي آيَدِيهِمْ وَيَتْرُكُ
الْأَرْضَ فِي آيَدِيهِمْ.^۱

در کتاب مخصوص جدم امیرالمؤمنین علیه‌السلام یافتیم که آن بزرگوار فرمودند که
مصدق آیه شریفه «إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ» من و
خاندانم هستیم که خداوند زمین را به عنوان ارث به ما داده است و ما صاحبان
تقوا هستیم، و کره زمین با تمام نعمتهایش به ما خانواده رسالت و امامت تعلق
دارد. پس، اگر مسلمانی زمینی را احیاء کرد آن را آباد کند و خراج آن را به
امام عصر از اهل بیت من بدهد و خود نیز می‌تواند از آن بخورد. و اگر آن زمین
را رها ساخت یا آن را خراب کرد و مسلمان دیگری آن را گرفت و آباد نمود
(البته بعد از او)، فرد دوم احق در بهره‌برداری از شخص اول است و شخص
دوم نیز باید خراج آن را به امام معصوم آن زمان بدهد و نیز خود او می‌تواند از آن
بخورد تا اینکه قائم اهل بیت ما با شمشیر قیام کند. سپس او آن زمین را
می‌گیرد و متصرف را ممنوع المداخله می‌کند و او را از آنجا خارج می‌کند و
همان گونه عمل می‌کند که رسول اکرم صلی الله علیه و آله عمل می‌کرد، مگر اینکه
شیعه باشد. در این صورت، امام مهدی علیه‌السلام مالکیت او را ابقاء می‌فرمایند
و همچنان زمین در تصرف او خواهد بود (اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ).

جهان و محتویاتش از آن امام زمان علیه‌السلام است

عمر بن یزید می‌گوید:

رَأَيْتُ مِسْمَعًا بِالْمَدِينَةِ وَقَدْ كَانَ حَمَلَ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ تِلْكَ السَّنَةَ
مَالًا فَرَدَّهُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقُلْتُ لَهُ لِمَ رَدَّ عَلَيْكَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْمَالَ
الَّذِي حَمَلْتَهُ إِلَيْهِ قَالَ قَالَ لِي إِنِّي قُلْتُ لَهُ حِينَ حَمَلْتُ إِلَيْهِ الْمَالَ إِنِّي
كُنْتُ وَوَلَيْتُ الْبَحْرَيْنِ الْفَوْضَ فَاصْبَتْ أَرْبَعِمِائَةَ أَلْفٍ دِرْهَمٍ وَقَدْ جِئْتُكَ
بِخُمْسِيهَا بِثَمَانِينَ أَلْفٍ دِرْهَمٍ وَكِرِهْتُ أَنْ أَخْبِسَهَا عَنْكَ وَأَنْ أَعْرِضَ لَهَا وَهِيَ

۱. اصول کافی، ج ۱ / ص ۴۰۸، کتاب الحججه.

حَقِّكَ الَّذِي جَعَلَهُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي أَمْوَالِنَا فَقَالَ: أَوْ مَا لَنَا مِنَ الْأَرْضِ وَ
 مَا أَخْرَجَ اللَّهُ مِنْهَا إِلَّا الْخُمْسُ؟ يَا أَبَا سَيَّارٍ! الْأَرْضُ كُلُّهَا لَنَا، فَمَا أَخْرَجَ اللَّهُ
 مِنْهَا مِنْ شَيْءٍ؟ فَهَسَوْنَا فَقُلْتُ لَهُ: وَأَنَا أَخِيْلُ إِلَيْكَ الْمَالُ كُلُّهُ فَقَالَ يَا أَبَا سَيَّارٍ
 قَدْ ظَنَّنَا لَكَ وَأَخْلَلْنَاكَ مِنْهُ، فَضَمَّ إِلَيْكَ مَا لَكَ وَكُلُّ مَا فِي أَيْدِي شِيعَتِنَا مِنَ
 الْأَرْضِ فَهُمْ فِيهِ مُحَلِّكُونَ حَتَّى يَتَّوَمَ قَائِمُنَا فَيَجِيئُهُمْ طَسَقٌ مَا كَانَ فِي أَيْدِيهِمْ وَ
 يَتْرُكُ الْأَرْضِ فِي أَيْدِيهِمْ وَأَمَّا مَا كَانَ فِي أَيْدِي غَيْرِهِمْ فَإِنَّ كَسْبَهُمْ مِنَ
 الْأَرْضِ حَرَامٌ عَلَيْهِمْ حَتَّى يَتَّوَمَ قَائِمُنَا فَيَأْخُذَ الْأَرْضَ مِنْ أَيْدِيهِمْ وَيُخْرِجَهُمْ
 صَفْرَةَ.^۱

مسمع را در مدینه دیدم و در همان سال مبلغی وجه نقد خدمت حضرت صادق
 علیه السلام فرستادند و آن حضرت پول را برگرداندند. از مسمع پرسیدم: امام
 صادق علیه السلام چرا پولها را برگرداندند؟ جواب داد: خدمت آقا عرض کردم
 من امسال به بحرین رفتم و چهارصد هزار درهم از غواصی نصیب شد و هشتاد
 هزار درهم آن را به عنوان خمس تقدیم کردم و دوست ندارم که حق شما نزد
 من بماند و این مقدار حق شما اهل بیت است که خداوند تبارک و تعالی در
 اموال ما قرار داده است. امام علیه السلام فرمودند: ای ابا سیارا! شما چنین خیال
 کردید که حق ما منحصر به خمس است؟ زمین و هر چه را که در آن است
 خداوند مال ما قرار داده و نیز هر چه که از زمین بیرون بیاید. می گوید: عرض
 کردم من تمام اموال را به شما برمی گردانم. فرمودند: ای ابا سیارا! ما اموال
 شما را حلال کردیم و این مال بر شما پاکیزه باد. ای ابا سیارا! هر چه در
 دست شیعیان ماست تا قیام قائم ما بر آنها حلال است فقط از آنها خراج گرفته
 می شود، و اما آنچه در دست غیر شیعه است هر تصرفی که آنها در این اموال
 کنند حرام است و وقتی که مهدی ماقیام کند آنچه را که در دست آنهاست از
 آنان خواهد گرفت.

امام عصر علیه السلام و مالکیت جهان غیب و شهود

ابابصیر می گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم یا ابن رسول الله! آیا

بر امام زکات لازم است؟ فرمودند:

أَحَلَّتْ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ لِلْإِمَامِ، يَضَعُهَا حَيْثُ يَشَاءُ وَ
يَدْفَعُهَا إِلَى مَنْ يَشَاءُ، جَائِزٌ لَهُ ذَلِكَ مِنَ اللَّهِ، إِنَّ الْإِمَامَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ لَا يَبِيتُ
لَيْلَةً أَبَدًا وَلِلَّهِ فِي عُنُقِهِ حَقٌّ يَسْأَلُهُ عَنْهُ.^۱

ای ابامحمد! آیا نمی دانی که دنیا و آخرت مال امام است و هر تصرفی که
بخواهد در آن می کند و به هر کسی که دنیا و آخرت را بخواهد تسلیم می کند؟
البته این حاکمیت از طرف خداوند بزرگ به او اعطا شده است. ای ابامحمد!
امام شبی را صبح نمی کند در حالی که حقی از خداوند بزرگ به گردن او
باشد.

امام عصر روحی له الفداء نور خداوند است

يُرِيدُونَ لِيُظْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ.^۲

کافران می خواهند که نور خدا را با نفس تیره و گفتار جاهلانه خود خاموش
سازند و خداوند نور خود را به حد اعلای کمال و منتهای مراتب ظهور خود
می رساند اگر چه کافران را خوش نیاید.

محمد بن فضیل در تفسیر این آیه روایتی طولانی از حضرت امام موسی
کاظم علیه السلام دارد که ابتدا متن و سپس ترجمه آن ارائه می شود:

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الْمَاضِي عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ سَأَلْتُهُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
«يُرِيدُونَ لِيُظْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ». قَالَ يُرِيدُونَ لِيُظْفِقُوا وِلَايَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَفْوَاهِهِمْ. قُلْتُ: «وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ»؟ قَالَ وَاللَّهُ مُتِمُّ الْإِمَامَةِ لِقَوْلِهِ
عَزَّ وَجَلَّ: «فَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا»^۳ قَالَ النَّورُ هُوَ الْإِمَامُ.
قُلْتُ: «هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ»^۴ قَالَ هُوَ الَّذِي أَمَرَ رَسُولَهُ

۱. همان مأخذ، ص ۴۰۹.

۲. صف / ۸.

۳. تفابن / ۸.

۴. توبه / ۳۳.

بِالْوِلَايَةِ لِوَصِيَّتِهِ وَ الْوِلَايَةُ هِيَ دِينُ الْحَقِّ قُلْتُ: «لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ»
 قَالَ: يُظْهِرُهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَدْيَانِ عِنْدَ قِيَامِ الْقَائِمِ، قَالَ يَقُولُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَنِّمٌ
 نُورِهِ، وَ لِيَايَةُ الْقَائِمِ، «وَأَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» بِوِلَايَةِ عَلِيِّ. قُلْتُ هَذَا تَنْزِيلُ قَالَ
 نَعَمْ أَمَّا هَذَا الْحَرْفُ فَتَنْزِيلٌ وَأَمَّا غَيْرُهُ فَتَأْوِيلٌ قُلْتُ: «ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ
 كَفَرُوا» قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سَمَّى مَنْ لَمْ يَتَّبِعْ رَسُولَهُ فِي وِلَايَةِ وَصِيَّتِهِ
 مُنَافِقِينَ وَجَعَلَ مَنْ جَحَدَ وَصِيَّتَهُ إِمَامَتَهُ كَمَنْ جَحَدَ مُحَمَّدًا وَانزَلَ بِذَلِكَ
 قُرْآنًا، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ «إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ (بِوِلَايَةِ وَصِيَّتِكَ) قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ
 لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ (بِوِلَايَةِ عَلِيِّ)
 لَكَاذِبُونَ اتَّخَذُوا آيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (وَالسَّبِيلُ هُوَ الْوَصِيَّةُ) إِنَّهُمْ
 سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا (بِرِسَالَتِكَ) ثُمَّ كَفَرُوا (بِوِلَايَةِ وَصِيَّتِكَ)
 فَطَبَعَ (اللَّهُ) عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ»^۱ قُلْتُ: مَا مَعْنَى لَا يَفْقَهُونَ قَالَ يَقُولُ:
 لَا يَعْقِلُونَ بِبُيُوتِكَ. قُلْتُ: «وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ»^۲ قَالَ وَ
 إِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْجِعُوا إِلَى وِلَايَةِ عَلِيِّ يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ النَّبِيُّ مِنْ ذُنُوبِكُمْ لَوْوَا
 رُؤُسَهُمْ، قَالَ اللَّهُ «وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ (عَنْ وِلَايَةِ عَلِيِّ) وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ»^۳ عَلَيْهِ ثُمَّ عَظَفَ الْقَوْلَ مِنَ اللَّهِ بِمَعْرِفَتِهِ بِهِمْ فَقَالَ «سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْفَاسِقِينَ»^۴ يَقُولُ (الظَّالِمِينَ لِوَصِيَّتِكَ). قُلْتُ: «أَقَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ
 أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»^۵ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ صَرَبَ مَثَلٍ مَنْ
 حَادَّ عَنْ وِلَايَةِ عَلِيِّ كَمَنْ يَمْشِي عَلَى وَجْهِهِ لَا يَهْتَدِي لِأَمْرِهِ وَجَعَلَ مَنْ
 تَبَعَهُ سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَالصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ

۱. منافقون / ۵.

۲. منافقون / ۵.

۳. منافقون / ۵.

۴. منافقون / ۵.

۵. منافقون / ۶.

۶. ملك / ۲۲.

السَّلَامُ. قَالَ قُلْتُ: قَوْلُهُ: «إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ»^۱ قَالَ: يَعْنِي جِبْرِيلُ عَنِ
 اللَّهِ فِي وِلَايَةِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قُلْتُ: «وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٍ قَلِيلاً مَا
 تُؤْمِنُونَ»^۲ قَالَ قَالُوا إِنَّ مُحَمَّدًا كَذَابٌ عَلَى رَبِّهِ وَمَا أَمْرُهُ إِلَّا بَعْدَ فِي عَلِيٍّ
 فَأَنْزَلَ اللَّهُ بِذَلِكَ قُرْآنًا فَقَالَ (إِنَّ وِلَايَةَ عَلِيٍّ) «تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلَوْ
 تَقَوْلَ عَلَيْنَا (مُحَمَّد) بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ لَا خِذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ، ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
 الْوَتِينَ»^۳. ثُمَّ عَظَفَ الْقَوْلَ فَقَالَ (إِنَّ وِلَايَةَ عَلِيٍّ) «لَتَذَكِيرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ
 (لِلْعَالَمِينَ) وَإِنَّا لَتَعْلَمُونَ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ وَإِنَّهُ (عَلِيًّا) لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
 وَإِنَّهُ (وِلَايَتُهُ) لَحَقُّ الْيَقِينِ فَسَبِّحْ (يَا مُحَمَّد) بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ»^۴ يَقُولُ أَشْكُرُ
 رَبَّكَ الْعَظِيمَ الَّذِي أَعْطَاكَ هَذَا الْفَضْلَ. قُلْتُ قَوْلُهُ: «لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آتَا
 بِهِ»^۵ قَالَ الْهُدَى الْوِلَايَةُ آتَا بِمَوْلَانَا فَمَنْ آمَنَ بِوِلَايَةِ مَوْلَاهُ «فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَ
 لَا رَهَقًا»^۶ قُلْتُ تَنْزِيلُ قَالَ لَا تَأْوِيلُ قُلْتُ قَوْلُهُ «لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
 رَشَدًا»^۷ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دَعَا النَّاسَ إِلَى وِلَايَةِ عَلِيٍّ
 فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ فَقَالُوا يَا مُحَمَّدُ أَعْضْنَا مِنْ هَذَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَذَا إِلَى اللَّهِ لَيْسَ إِلَيَّ فَاتَّهَمُوهُ وَخَرَجُوا مِنْ عِنْدِهِ فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ «قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا، قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ (إِنْ
 عَصَيْتَهُ) أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا، إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ»^۸ (فِي
 عَلِيٍّ) قُلْتُ هَذَا تَنْزِيلُ قَالَ: نَعَمْ ثُمَّ قَالَ: تَوْكِيدًا «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 (فِي وِلَايَةِ عَلِيٍّ) فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا»^۹ قُلْتُ: «حَتَّى إِذَا رَأَوْا
 مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا»^{۱۰} يَعْنِي بِذَلِكَ الْقَائِمَ وَ

.۱ حاقه / ۴۰.

.۲ حاقه / ۴۱.

.۳ حاقه / ۴۳ - ۴۶.

.۴ حاقه / ۴۸ - ۵۲.

.۵ و ۶ جن / ۱۲.

.۷ جن / ۲۱.

.۸ و ۹ جن / ۲۱ - ۲۳.

.۱۰ جن / ۲۴.

انصاره، قلت و «اضیر علی ما یقولون»^۱ قال یقولون فیک «وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا
 جمیلاً» و ذرئی (یا مُحَمَّد) وَ الْمُکَذِّبِینَ (بوصیک) اولى النعمة و مهلهم
 قلیلاً»^۲ قلت ان هذا تنزیل قال نعم. قلت «لِیَسْتَقِیْنَ الدِّینَ اوتوا الْکِتَابَ»^۳
 قال یستقیون ان الله ورسوله ووصیه حق قلت و «یزداد الدین آمنوا
 ایماناً؟»^۴ قال ویزدادون بولاية الوصی ایماناً. قلت «ولا یرتاب الدین اوتوا
 الْکِتَابَ وَ الْمُؤْمِنُونَ؟»^۵ قال بولاية علی علیه السلام. قلت ما هذا الیرتاب؟
 قال یعنی بذلك اهل الْکِتَابِ وَ الْمُؤْمِنِینَ الدِّینَ ذَكَرَ اللهُ فَقَالَ: وَ لَا یَرْتَابُونَ
 فی الْوِلاَیَةِ. قلت: «وما هی الا ذکرى لبشری؟»^۶ قال نعم و لایة علی
 علیه السلام. قلت: «انها لا ى کبری»^۷ قال: الْوِلاَیَةُ. قلت «لَمَنْ شَاءَ
 مِنْكُمْ اَنْ یَتَقَدَّمَ اَوْ یَتَأَخَّرَ»^۸ قال مَنْ تَقَدَّمَ اِلَى وِلاَیَتِنَا اَخَّرَ عَنْ سَقَرٍ وَ مَنْ
 تَأَخَّرَ عَنَّا تَقَدَّمَ اِلَى سَقَرٍ قلت: «الا اصحاب الیمین»^۹ قال هُم وَ اللهُ شیعَتُنَا.
 قلت «لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلُوبِینَ»^{۱۰} قال انا لَمْ نَتَوَلَّ وَصِیَّ مُحَمَّدٍ وَ الْأَوْصِیَاءَ مِنْ
 بَعْدِهِ وَ لَا یُصَلُّونَ عَلَیْهِمْ. قلت: «فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْکِرَةِ مُغْرِضِینَ؟»^{۱۱} قال عن
 الْوِلاَیَةِ مُغْرِضِینَ قلت «کَلَّا اِنَّهُ تَذْکِرَةٌ»^{۱۲} قال الْوِلاَیَةُ قلت: قوله «یُوفُونَ
 بِالنَّذْرِ»^{۱۳} قال: یُوفُونَ لِلَّهِ بِالنَّذْرِ الَّذِی اَخَذَ عَلَیْهِمْ فِی الْمِثَاقِ مِنْ وِلاَیَتِنَا.
 قلت «اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَیْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِیلاً»^{۱۴} قال بولاية علی علیه السلام تنزیلاً.

۱. منزل / ۱۰.

۲. منزل / ۱۰.

۳-۶. مدثر / ۳۱.

۷. مدثر / ۳۵.

۸. مدثر / ۳۸.

۹. مدثر / ۳۹.

۱۰. مدثر / ۴۳.

۱۱. مدثر / ۴۹.

۱۲. مدثر / ۵۴.

۱۳. دهر / ۷.

۱۴. دهر / ۲۳.

قُلْتُ هَذَا تَنْزِيلٌ؟ قَالَ نَعَمْ ذَاتَاوِيلٌ. قُلْتُ: «إِنَّ هَذِهِ تَذَكِيرَةٌ»^۱ قَالَ
الْوَلَايَةُ. قُلْتُ: «يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ»^۲ قَالَ فِي وِلَايَتِنَا. قَالَ
«وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا»^۳. أَلَا تَرَى أَنَّ اللَّهَ يَقُولُ «وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ»^۴. قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَعَزُّ وَأَمْتَعُ مِنْ أَنْ يَظْلِمَ أَوْ يَنْسِبَ نَفْسَهُ
إِلَى ظُلْمٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ خَلَقَنَا بِنَفْسِهِ فَجَعَلَ ظَلَمْنَا ظُلْمَةً، وَوَلَايَتَنَا وَوَلَايَتَهُ، ثُمَّ أَنْزَلَ
بِذَلِكَ قُرْآنًا عَلَى نَبِيِّهِ، فَقَالَ «وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ»^۵
قُلْتُ هَذَا تَنْزِيلٌ قَالَ نَعَمْ. قُلْتُ: «وَنَلِّ بِيَوْمِئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ»^۶ قَالَ: يَقُولُ: وَنَلِّ
لِلْمُكَذِّبِينَ يَا مُحَمَّدُ بِمَا أَوْحَيْتُ إِلَيْكَ مِنْ وِلَايَتِهِ عَلَيَّ بِنِ ابْنِ أَبِيطَالِبٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ «أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ»^۷ قَالَ الْأَوَّلِينَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا الرُّسُلَ فِي طَاعَةِ الْأَوْصِيَاءِ كَذَلِكَ تَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ. قَالَ مَنْ أَجْرَمَ إِلَى
آلِ مُحَمَّدٍ وَرَكِبَ مِنْ وَصِيَّتِهِ مَا رَكِبَ قُلْتُ «إِنَّ الْمُتَّقِينَ»^۸. قَالَ نَحْنُ وَاللَّهِ
وَشِيعَتُنَا لَيْسَ عَلَيَّ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ غَيْرِنَا وَسَائِرِ النَّاسِ مِنْهَا بُرَاءٌ قُلْتُ «يَوْمَ يَقُومُ
الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ»^۹ قَالَ نَحْنُ وَاللَّهِ الْمَأْذُونُ لَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَالْقَائِلُونَ صَوَابًا. قُلْتُ مَا تَقُولُونَ إِذَا تَكَلَّمْتُمْ؟ قَالَ نُمَجِّدُ رَبَّنَا وَنُصَلِّي
عَلَى نَبِيِّنَا وَنَشْفَعُ لِشِيعَتِنَا، فَلَا يَرُدُّنَا رَبَّنَا. قُلْتُ «كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي
سِجِّينٍ»^{۱۰} قَالَ هُمُ الَّذِينَ فَجَرُوا فِي حَقِّ الْأَيْمَةِ وَأَعْتَدُوا عَلَيْهِمْ. قُلْتُ:
«ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ»^{۱۱} قَالَ يَعْنِي أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ. قُلْتُ
تَنْزِيلٌ؟ قَالَ نَعَمْ.^{۱۲}

۱. مزمل / ۱۹.

۲ و ۳. دهر / ۳۱.

۴. بقره / ۵۷.

۵. نحل / ۱۱۸.

۶. مرسلات / ۱۵.

۷. مرسلات / ۱۶ و ۱۷.

۸. مرسلات / ۱۴.

۹. نبأ / ۳۸.

۱۰. مطففين / ۷.

۱۱. مطففين / ۱۷.

۱۲. اصول کافی، ج ۱، ص ۴۳۲.

از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام سؤال کردند از معنای آیه شریفه «يُرِيُونَهُ يُقَلِّبُوا نُورَ اللَّهِ». فرمودند: غرض از این نور، نور ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام است و اینها می‌خواهند آن را خاموش کنند (یعنی دشمنان). راوی می‌گوید: عرض کردم «وَاللَّهِ مُنِمْ نُورِهِ» یعنی چه؟ فرمودند: خداوند تمام کننده امر امامت است. آنگاه استدلال به آیه شریفه «فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا»^۱ کردند و فرمودند: پس منظور از نور، همان امام است. محمد بن فضیل می‌گوید: عرض کردم معنی آیه شریفه «هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ»^۲ چیست؟ فرمودند: در این آیه خداوند امر به ولایت وصی پیامبر فرمودند (امیرالمؤمنین علیه السلام) و ولایت عبارت از دین حق است^۳. محمد بن فضیل می‌گوید: عرض کردم معنی «لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ»^۴ چیست؟ فرمودند: اسلام را بر تمام ادیان غلبه خواهد داد، البته این در وقتی است که مهدی و قائم ما قیام کند و خداوند تمام کننده نور قائم است. ولو اینکه کفار از ولایت علی بن ابی طالب ناراضی باشند (وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ). عرض کردم: آیا این آیه برای همین نازل شده است؟ فرمودند: آری، این حرف تنزیل است و لیکن غیر آن تأویل است. می‌گوید: عرض کردم معنی «ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا» یعنی چه؟ فرمودند: خداوند افرادی را که وصایت و امامت جانشین رسول اکرم را نپذیرفتند، در قرآنش منافق نامیده و هر کسی که در امامت وصی آن حضرت با او مجاهده کند مانند کسی است که با پیامبر جحد کرده و نبوت آن حضرت را قبول نکرده است. لذا در قرآنش فرموده «إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ...»^۵ و آنها را منافق خوانده است، چون وصایت امیرالمؤمنین علیه السلام را انکار کردند. منافقین

۱. به خدا و رسولش و نوری که ما نازل کردیم، ایمان بیاورید.

۲. اوست خدایی که رسول خود را با دین خود به هدایت خلق فرستاد.

۳. خواننده عزیز! ملاحظه می‌فرمایید که روح دین و پیکره مذهب، ولایت آقا امام علی بن ابی طالب علیه السلام و فرزندان و فرزندان گان عزیزش هستند و امروز نبوت به وجود مقدس حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء رسیده است. آری، آن حضرت نور خداست و ولایت آن سرور، دین است.

۴. تا بر همه ادیان عالم تسلط و برتری دهد.

۵. [ای رسول ما!] چون منافقان نزد تو آمده، گفتند که ما به یقین و حقیقت گواهی می‌دهیم که تو رسول خدایی [فریب مخور]؛ خدا می‌داند که تو رسول اوئی. و خدا هم گواهی می‌دهد که منافقان سخن دروغ می‌گویند. قسمهای خود را سپر جان خویش قرار داده‌اند تا بدین وسیله راه خدا را ببندند، که آنچه می‌کنند بسیار بد می‌کنند. برای آنکه آنها ایمان آوردند و سپس کافر شدند، خدا هم بر دل‌هایشان مهر نهاد تا هیچ درک نکنند.

شهادت به رسالت آن حضرت می‌دهند اما دروغ می‌گویند. ای حبیب ما! خداوند به نبوت شما شهادت می‌دهد و آنهایی که ولایت علی بن ابی طالب علیه السلام را قبول نکرده‌اند دروغ می‌گویند و شما را هم رد می‌کنند. اینها ایمانشان را بازیچه گرفتند و مانع از حرکت مردم به سوی راه حق شدند که البته آن راه حق، وصی رسول اکرم بود (ولایت علی و فرزندان عزیزش). اینها بسیار بد کردند که ایمان به نبوت شما آوردند اما ولایت وصی و جانشینت را نپذیرفتند. خداوند دل‌های آنها را خالی از ایمان کرد، اما آنها درک و تفقه نداشتند. عرض کردم: تفقه یعنی چه؟ فرمودند: در امر نبوت تعقل نکردند. راوی می‌گوید: عرض کردم معنی «وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ»^۱ یعنی چه؟ فرمودند: یعنی بیاید و ولایت علی ابن ابی طالب علیه السلام را بپذیرید تا بخشیده شوید و برگردید تا رسول گرامی برای شما طلب آمرزش کند. سرها را به زیر انداختند (اعتنا نکردند) و راه ولایت را مسدود کردند و همچنان در مقابل علی علیه السلام تکبر ورزیدند. در خاتمه چون خداوند می‌داند که اینها بر نمی‌گردند به پیامبرش می‌فرماید: «ای حبیب ما! برای این دسته استغفار بکنی یا نکنی ما آنها را نمی‌آمرزیم» [آری، خداوند مردم فاسق را هدایت نمی‌کند و آنهایی را که به وصی پیامبر ظلم کردند و حق مسلم او را غصب کردند نخواهد بخشید]. عرض کردم: «أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»^۲ یعنی چه؟ فرمودند: آنهایی که ولایت علی علیه السلام را قبول کردند مانند آن مردمی هستند که راه راست را می‌پیمایند. خداوند کسی را که از ولایت روی گردانیده تشبیه به کسی کرده است که بر صورتش راه می‌رود، یعنی به این امر هدایت نشده است. خداوند ایشان را با کسانی که به صراط مستقیم هدایت شده‌اند مساوی نگردانیده است و امیرالمؤمنین علیه السلام صراط مستقیم است. عرض کردم: «إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ»^۳ یعنی چه؟ فرمودند: جبرئیل است که ولایت علی علیه السلام را اعلام کرده است. عرض کردم: «وَمَا لَهُمْ قَوْلٌ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ» یعنی چه؟ فرمودند: اینها رسول گرامی را تکذیب کردند و گفتند خداوند به او امر نفرموده در باب ولایت علی علیه السلام، او از خودش می‌گوید. خداوند قرآن را نازل کرد تا

۱. و هرگاه به آنها بگویند بیاید تا رسول خدا برای شما از حق آمرزش طلبد.

۲. آیا آن کس که به رود در افتاده یا آن کس که بر راه راست هدایت است، کدام بهتر هدایت یافته‌اند؟

۳. که قرآن، به حقیقت، کلام رسول بزرگواری است. ۴. نه سخن شاعری. چه اندک ایمان می‌آورید.

بدانند ولایت علی علیه السلام تنزیل است. و خداوند فرموده: «تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ، ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ»^۱ و ولایت امیرالمؤمنین راهنمای متقیان است و مقام ایشان برای کفار حسرت است (لَعَسْرَةً عَلَى الْكَافِرِينَ) و ولایت علی علیه السلام حق است (وَإِنَّهُ لَعَقْوٌ الْيَقِينِ). پس — ای محمد! — در مقابل این نعمت بزرگ شکرگزار باش (فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ). عرض کردم: «لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ»^۲ یعنی چه؟ فرمودند: ولایت امیرالمؤمنین است، زیرا کسی که به ولایت مولایش ایمان داشته باشد از هیچ چیزی نمی‌ترسد (فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا زَنْهًا). عرض کردم: تنزیل است یا تأویل؟ فرمودند: تأویل است. عرض کردم: قول خداوند که می‌فرماید: «لَا أَفْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا»^۳ چیست؟ فرمود: رسول اکرم صلی الله علیه وآله مردم را دعوت کردند به ولایت امام امیرالمؤمنین سلام الله علیه. قریش اجتماع کردند و گفتند: یا رسول الله! از این جریان صرف نظر کن و ما را ببخش (از قبول ولایت علی علیه السلام). حضرت فرمودند: ولایت علی از طرف خداوند است و در اختیار من نیست که شما را ببخشم. آنان از خدمت رسول اکرم صلی الله علیه وآله رفتند و آن حضرت را متهم کردند که از پیش خود می‌خواهد علی را بر ما امیر کند. این آیه نازل شد، یعنی که «ای مردم! من از خودم چیزی ندارم و نمی‌گویم و مالک نفع و ضرری نیستم؛ فقط از طرف خداوند مأمورم که ولایت علی ابن ابی طالب را به شما برسانم و آنهایی که در این مسأله (ولایت) معصیت می‌کنند جایگاهشان دوزخ است» [تا روزی که عذاب موعود خود را به چشم ببینند و آن زمان خواهند دانست که تو و آنها کدامیک از حیث یاران و سپاه، ناتوان ترید و امام قائم روحی له الفداء و یاران او بزودی مشخص خواهند شد و توبر طعن و یاوه‌گویی مکذبان و آنهایی که تکذیب وصی تو علی بن ابی طالب علیه السلام را می‌کنند صبور و شکیبیا باش و به طرزی نیکو از آنان دوری گزین و اندک زمانی کار آنان را به من واگذار]. عرض کردم: این تنزیل است؟ فرمودند: آری، تنزیل است. عرض کردم: «لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ»^۴

۱. این قرآن تنزیل خدای عالمیان است، و اگر محمد به دروغ سخنانی به ما می‌بست محققاً او را [به قهر و انتقام] می‌گرفتیم و برگ دستش را قطع می‌کردیم.

۲. و چون به آیات قرآن گوش فرا دادیم برخی هدایت یافته ایمان آوردیم.

۳. من مالک و قادر بر خیر و شر شما نیستم.

۴. تا آنکه اهل کتاب هم یقین کنند.

چیست؟ فرمودند: تا بقین کنند که خدا و رسولش و جانشین او همه برحق آند. عرض کردم: «وَيَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا»^۱؟ فرمودند: ایمان خودشان را نسبت به قبول ولایت وصی پیامبر بيفزایند [آری، به یمن قبول ولایت ایمان آنها زیاد می شود و تکامل می یابند]. عرض کردم: «وَلَا يَتْرَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ»^۲ یعنی چه؟ فرمودند: مؤمنان در ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام شک و تردیدی به خود راه نخواهند داد. عرض کردم: «وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرِي لِلْبَشَرِ»^۳ چیست؟ فرمودند: مقصود ولایت علی علیه السلام است. عرض کردم: «إِنَّهَا لِأَخْدَى الْكَبِيرِ»^۴ چیست؟ فرمودند: مراد ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام است. عرض کردم: «لَئِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ»^۵ چیست؟ فرمودند: هر کسی از ولایت ما استقبال کند از دوزخ دور می شود و اگر ولایت ما را پس پشت بیندازد به آن نزدیک می شود. عرض کردم: «إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ»^۶ کدام اند؟ فرمودند: به خدا سوگند، اینان شیعیان ما هستند. عرض کردم: «لَمْ تَكُ مِنَ الْمُضَلِّينَ»^۷ یعنی چه؟ فرمودند: یعنی ما علی بن ابی طالب علیه السلام و نیز اوصیای بعد از او را دوست نداشتیم. عرض کردم: «فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِيرَةِ مُغْرِبِينَ»^۸ یعنی چه؟ فرمودند: یعنی از ولایت ما اعراض نمودند. عرض کردم: «كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ»^۹ چیست؟ فرمودند: ولایت ما اهل بیت. عرض کردم: «بُؤْفُونَ بِالَّذِينَ»^{۱۰} یعنی چه؟ فرمودند: ولایت ما اهل بیت است که خداوند از آنها میثاق گرفته است. عرض کردم: «إِنَّا نَعْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا»^{۱۱} یعنی چه؟ فرمودند: منظور ولایت علی علیه السلام است که از آسمان نازل شده است. گفتم: این سفارش درباره ولایت نازل شده

۱. و آن بریقین مؤمنان بيفزاید.

۲. و دیگر در دل اهل کتاب و مؤمنان هیچ شک و ریبی نماند.

۳. و این (آیات ذکر دوزخ) جز برای پند و موعظه بشر نخواهد بود.

۴. که این یکی از بزرگترین آیات [خدا] است.

۵. تا از شما آدمیان هر کس که بخواهد پیش افتد.

۶. مگر اصحاب یمن.

۷. ما از نماز گزاران نبودیم.

۸. چرا از زیاد حق اعراض کردند؟

۹. به درستی که او یادآوری است.

۱۰. که به نذر و عهد خود وفا کنند.

۱۱. ما قرآن را بر تو نازل کردیم، نازل کردنی نیکو.

است؟ فرمودند: آری. گفتم: آیا این تنزیل است؟ فرمودند: آری، و دارای تأویل هم هست. عرض کردم: «إِنَّ هَذِهِ تَذَكِيرَةٌ»^۱؟ فرمودند: ولایت است. عرض کردم: «يُدْخِلُ مَنْ تَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ»^۲ یعنی چه؟ فرمودند: مقصود از رحمت، ولایت ما اهل بیت است. فرمودند: «وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا»^۳. مگر نمی بینی که خداوند می فرماید: «وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ»^۴؟ خداوند بالاتر از این است که ظلم کند، یا به خودش نسبت ظلم بدهد. اما خدا ستم به اهل بیت را ستم به خویش می داند و نیز ولایت ما را ولایت خود حساب می کند. لذا قرآن را بر پیامبرش [حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه وآله] نازل کرده و فرموده است: «وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ»^۵. عرض کردم: این تنزیل است؟ فرمودند: آری. عرض کردم: «وَأَنْتَ تَقُولُ لِلْمُكَذِّبِينَ»^۶ چه معنی دارد؟ فرمودند: مقصود آنهایی هستند که رسول اکرم صلی الله علیه وآله را در ارتباط به مسأله ولایت امیرالمؤمنین و فرزندان عزیزش علیهم السلام تکذیب کردند. «أَلَمْ نُهَلِكِ الْأُولِينَ ثُمَّ نُثَبِّتْهُمْ الْأَخِيرِينَ»^۷ تهدیدی است برای آنهایی که اوصیاء را هلاک کردند. فرمود: «أُولَئِكَ» کسانی هستند که انبیاء را در سفارش از اطاعت از اوصیاءشان تکذیب نمودند. ما اولین تکذیب کنندگان اوصیاء را هلاک کردیم، با دیگران هم همین معامله را خواهیم کرد (تکذیب کنندگان ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام)، و نیز با مجرمان این برنامه را اجرا خواهیم کرد. آری، آنهایی را که نسبت به محمد و آل محمد [علیه السلام] به ویژه وصی عزیزش، مرتکب جرم شدند عذاب خواهیم کرد. عرض کردم: «إِنَّ الْمُتَّقِينَ» کیانند؟ فرمودند: به خدا سوگند، متقیان ما و شیعیانمان هستیم. غیر از ما کسی بر ملت ابراهیم نیست و بقیه مردم ارتباطشان قطع شده است. عرض کردم: «يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ»^۸ یعنی چه؟ فرمودند:

۱. این برای یادآوری است.

۲. خدا هر کس را که بخواهد در رحمت خود داخل می کند.

۳. و برای ستمکاران عالم عذابی دردناک مهیا کرده است.

۴. نه به ما بلکه به نفس خود ستم کردند.

۵. و ما بر آنان ستم نکردیم، اما خود بر خویشتن ستم راندند.

۶. در آن روز وای به حال آنان که تکذیب کردند.

۷. آیا پیشینیان را هلاک نکردیم؟ از پی آنان همه قومی دیگر را نیز هلاک می کنیم.

۸. روزی که آن فرشته بزرگ روح القدس با همه فرشتگان صف زده به نظم برخیزند.

به خدا سوگند، ما خاندان رسالت هستیم که در آن روز به ما اجازه سخن گفتن داده می‌شود. عرض کردم: وقتی که تکلم می‌کنید در روز قیامت چه می‌فرمایید؟ فرمودند: خداوند را بزرگ می‌شماریم و بر پیامبرمان [محمد صلی الله علیه وآله] درود می‌فرستیم و از شیعیانمان شفاعت می‌کنیم و خداوند ما را رده نمی‌کند (شفاعت ما را درباره شیعیانمان رده نمی‌فرماید). عرض کردم: «إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِينٍ»^۱ یعنی چه؟ فرمودند: منظور کسانی هستند که درباره ائمه [علیهم السلام] ظلم کردند و حق مسلم آنها را غصب نمودند. عرض کردم: «ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ»^۲ یعنی چه؟ فرمودند: این تکذیب درباره امام امیرالمؤمنین [علیه السلام] است که سرانجام دروغگویان را سجین می‌فرستد. عرض کردم: آیا این تنزیل است؟ فرمودند: آری.

● خواننده عزیز! در چند جای از این روایت مفصل و با استناد از آیات قرآن، امام هفتم علیه السلام نام امام عصر را تصریحاً ذکر فرموده‌اند و منظور ما از نقل آیات و روایت مبسوط از حضرت امام کاظم علیه السلام همین معنی بوده است.

امام صادق علیه السلام و اولین منزل حضرت ولی عصر روحی له الفداء و اهل بیتش

ابابصیر از حضرت صادق علیه السلام راجع به روزهای اول ظهور و تشریف‌فرمایی وجود مقدس آقا امام عصر روحی له الفداء با اهل بیت و فرزندان عزیزش روایتی دارد که آن حضرت می‌فرماید:

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ كَأَنِّي أَرَى نُزُولَ الْقَائِمِ فِي مَسْجِدِ السَّهْلَةِ بِأَهْلِيهِ وَعِيَالِهِ قُلْتُ
كَيْفَ يَكُونُ مَنَزِلُهُ؟ قَالَ نَعَمْ هُوَ مَنَزِلُ إِدْرِيسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا تَبَعَتْهُ اللَّهُ نَبِيًّا
إِلَّا وَقَدْ صَلَّى فِيهِ، وَالْمُقِيمُ فِيهِ كَالْمُقِيمِ فِي فُسْطَاطِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَا مِنْ مُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِلَّا وَقَلْبُهُ يَجُنُّ إِلَيْهِ وَمَا مِنْ يَوْمٍ وَلَا لَيْلَةٍ إِلَّا
وَالْمَلِكَةُ يَاؤُونُ إِلَى هَذَا الْمَسْجِدِ يَتَعَبَّدُونَ اللَّهَ فِيهِ يَا مُحَمَّدُ مَا إِنِّي لَوُ كُنْتُ

۱. البته روز قیامت بدکاران با نامه عمل سیاهشان در عذاب سجین اند.

۲. و به آنان گویند این همان دوزخی است که تکذیب می‌کردید.

بِالْقُرْبِ مِنْكُمْ مَا صَلَّيْتُ إِلَّا فِيهِ ثُمَّ إِذَا قَامَ قَائِمُنَا انْتَقَمَ اللَّهُ لِرَسُولِهِ وَلَنَا
أَجْمَعِينَ.^۱

ای ابابصیر (ابا محمد)! گویی می بینم منزل گرفتن حضرت قائم علیه السلام را با اهل و عیال در مسجد سهله (کلمه اهل و عیال می رساند که آن بزرگوار دارای زن و فرزند هستند). عرض کردم: چگونه است آن منزل؟ فرمودند: ای ابا محمد! اینجا منزل ادریس علیه السلام است و خداوند هیچ پیامبری را مبعوث به رسالت نفرموده الا اینکه باید در این مسجد نماز بخواند و همه افراد با ایمان از زن و مرد قلبشان متوجه به این مسجد است و شب و روزی نیست مگر اینکه ملائکه از آسمان فرود می آیند و در این مسجد خداوند را عبادت می کنند. ای ابا محمد! اگر من در نزدیک شما بودم تمام نمازهای خود را در این مسجد می خواندم، اما به تو بگویم وقتی قائم ما قیام کند خداوند به وسیله او به خاطر پیامبرش و همه ما از دشمنان انتقام خواهد گرفت.

امام سجاده علیه السلام و حکومت حضرت بقیة الله روحی له الفداء

از حضرت امام سجاده علیه السلام در کیفیت و کتیت حکومت حضرت صاحب الامر روحی له الفداء برنامه ای نقل شده است که عیناً به عرض خوانندگان عزیز می رسد:

إِذَا قَامَ قَائِمُنَا أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ عَنْ شِيعَتِنَا الْعَاهَةَ وَجَعَلَ قُلُوبَهُمْ كَزُبُرِ الْحَدِيدِ
وَجَعَلَ قُوَّةَ الرَّجُلِ مِنْهُمْ قُوَّةَ أَرْبَعِينَ رَجُلًا وَتَكُونُوا حُكَّامَ الْأَرْضِ وَسِنَامَهَا.^۲

۱. وقتی که مهدی ما قیام کند خداوند از برکات آن حضرت تمام سختیها و امراض را از بین می برد.

۲. قلبهای شیعیان ما مانند پاره های آهن خواهد بود.

۳. نیروی هر مردی برابر با چهل مرد خواهد بود.

۴. شیعیان ما از طرف حضرت قائم علیه السلام فرمانروای روی زمین خواهند بود.

۱. بحار الانوار، ج ۵۲ / ص ۳۱۷.

۲. همان مأخذ، ص ۳۱۷.

سخن حضرت جواد الائمه و حکومت حضرت صاحب الامر علیهما السلام

امام نهم حضرت جواد الائمه علیه السلام در باره قدرت بهره‌برداری از قرآن و روایات معصومین علیهم سلام الله چنین می‌فرماید:

إِنَّ الْعِلْمَ بِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَسُنَّةِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَيَنْبُتُ فِي قَلْبِ مَهْدِيْنَا كَمَا يَنْبُتُ الزَّرْعُ عَلَى أَحْسَنِ نَبَاتِهِ فَمَنْ بَقِيَ مِنْكُمْ حَتَّى يَرَاهُ فَلْيَقُلْ حِينَ يَرَاهُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ الرَّحْمَةِ وَالثُّبُورَةِ وَمَعْدِنَ الْعِلْمِ وَمَوْضِعَ الرِّسَالَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ. ۱

قلب مهدی ما مرکز رویدن و سبز شدن احکام قرآن و سنت پیامبر صلی الله علیه وآله است، چنانکه زراعت در زمین به بهترین گونه می‌روید و سبز می‌شود. پس، اگر کسی از شما باقی بماند و آن زمان را درک کند در وقت دیدن آن حضرت بگوید: سلام و درود بر شما باد ای دودمان پاک نبوت و رسالت، سلام بر شما ای خاندانی که معدن و مرکز تمام علوم از اولین تا آخرین هستید، سلام و درود بر توباد ای باقیمانده از حجت‌های خداوند.

امام صادق و اصحاب حضرت مهدی علیهما السلام

رفید غلام ابی هبیره از امام صادق علیه السلام در باره اصحاب حضرت مهدی علیه السلام چنین می‌گوید:

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ لِي يَا رَفِيدُ كَيْفَ أَنْتَ إِذَا رَأَيْتَ أَصْحَابَ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَدْ ضَرَبُوا فِسَاطِطَهُمْ فِي مَسْجِدِ الْكُوفَةِ ثُمَّ أَخْرَجَ الْمِثَالِ الْجَدِيدَ عَلَى الْعَرَبِ شَدِيدًا. ۲

امام صادق علیه السلام به من فرمود: ای رفید! چگونه خواهی بود آنوقتی که ببینی

۱. همان مأخذ، ص ۳۱۸.

۲. همان مأخذ، ص ۳۱۸.

یاران حضرت قائم علیه السلام خیمه های خود را در مسجد کوفه برپا کرده اند و معیارهای نوینی اظهار می کنند که پذیرش آن بر عرب گران است؟

امام صادق و سخنان حضرت مهدی علیهما السلام در مسجد کوفه بالای منبر

امام صادق علیه السلام فرمودند:

كَانَ بِالْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى مَنبَرِ الْكُوفَةِ عَلَيْهِ قَبَاءٌ فَيَخْرُجُ مِنْ وَرَبَانِ قَبَائِهِ كِتَابًا مَخْتُومًا بِخَاتَمٍ مِنْ ذَهَبٍ فَيُفَكُّهُ فَيَقْرَأُهُ عَلَى النَّاسِ فَيَجْفُلُونَ عَنْهُ إِجْفَالِ الْغَنَمِ فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا الثُّقْبَاءُ فَيَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ فَلَا يَلْحَقُونَ مَلْجَأً حَتَّى يَرْجِعُوا إِلَيْهِ وَ إِنِّي لَا أَعْرِفُ الْكَلَامَ الَّذِي يَتَكَلَّمُ بِهِ.^۱

گویی حضرت قائم علیه السلام را به چشم خود می بینم که در مسجد کوفه بر فراز منبر تشریف فرما هستند و قبایی بر تن دارند و از جیب قبای خود نامه ای که مهر طلایی بر آن نهاده شده است درمی آورند و آن را می گشایند و برای مردم می خوانند و مردم از شنیدن مضمون نامه مانند گله گوسفندی که از چوپان فرار می کند از خدمت آن حضرت فرار می کنند غیر از نقبا و رهبران آنها. در این هنگام حضرت بقیة الله علیه السلام سخنی بر زبان جاری می فرمایند و مردم پناهگاهی برای خود پیدا نمی کنند، لذا به سوی آن حضرت باز می گردند. [امام صادق علیه السلام می فرمایند:] من می دانم آن چه سخنی است که آن حضرت می فرمایند (البته امام معصوم عالم به ما کان و مایکون است).

● خواننده عزیز! این روایت در مقام بیان یک برنامه آزمایشی بزرگ است که در روزهای اول ظهور آقا امام زمان روحی له الفداء پیاده می شود. خداوند همه بندگان را در این امتحان موفق فرماید.

زمین از حجت خالی نمی ماند

از امام صادق علیه السلام در روایت زیر نقل شده است که آن حضرت

فرمودند:

لَمْ تَخْلُوْا الْأَرْضَ مِنْذُ خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ، مِنْ حُجَّةٍ لِيْهِ فِيهَا ظَاهِرٌ مَشْهُورٌ أَوْ غَائِبٌ مَسْتُورٌ وَلَا تَخْلُوْا إِلَيَّ أَنْ تَقُوْمَ السَّاعَةُ مِنْ حُجَّةٍ لِيْهِ فِيهَا وَلَوْلَا ذَلِكَ لَمْ يُعْبِدِ اللَّهُ. قَالَ سُلَيْمَانُ فَقُلْتُ لِلصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَكَيْفَ يَنْتَفِعُ النَّاسُ بِالْحُجَّةِ الْغَائِبِ الْمَسْتُورِ؟ قَالَ كَمَا يَنْتَفِعُونَ بِالشَّمْسِ إِذَا سَتَرَهَا السَّحَابُ.^۱

از وقتی که خداوند حضرت آدم را آفرید همواره حجت و نماینده خودش را در روی زمین مستقر داشته که یا ظاهر است و در میان مردم بسر می برد و افراد جامعه او را می شناسند و یا اینکه از نظرها غایب و ناپیداست، تا اینکه روز موعود برسد و اگر غیر از این بود کسی خداوند را عبادت نمی کرد. سلیمان راوی حدیث می گوید: عرض کردم چگونه مردم از امام غایب استفاده

می کنند؟ فرمودند: به همان نحوی که از خورشید بهره برداری می کنند وقتی که در زیر ابرهای متراکم پنهان است.

آری، خورشید در عین پنهان بودن در پس ابرها تا حدی تاریکی را از جهان برمی دارد و موجودات عالم را رهبری می کند و حیات موجودات زنده عالم به همان خورشیدی است که در پشت ابر قرار گرفته است.

امام عصر علیه السلام و بیان کیفیت انتفاع از وجود مقدسشان

اسحاق بن یعقوب می گوید: به افتخار من به وسیله محمد بن عثمان (یکی از نواب اربعه) از پیشگاه مقدس امام عصر روحی له الفداء فرمانی رسید که خلاصه مضمون آن فرمان این است:

وَأَمَّا عِلَّةُ مَا وَقَعَ مِنَ الْغَيْبَةِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدِّلَكُمْ تَسْأَلُكُمْ»^۱ إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِنْ آبَائِي إِلَّا وَقَعَتْ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ لِبَطَاغِيَةِ زَمَانِهِ وَإِنِّي أَخْرُجُ حِينَ أَخْرُجُ وَلَا بَيْعَةَ لِأَحَدٍ مِنَ الْقَلَوَاغِيَةِ فِي عُنُقِي وَأَمَّا وَجْهُ الْإِنْتِفَاعِ بِي فِي غَيْبَتِي فَكَأَنَّ الْإِنْتِفَاعَ بِالشَّمْسِ إِذَا غَيَّبَهَا عَنِ الْأَبْصَارِ السَّحَابُ وَإِنِّي لِأَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ فَاعْلَمُوا أَنَّ أَبْوَابَ السُّؤَالِ عَمَّا لَا يَتَعْنِيكُمْ وَلَا تَتَكَلَّفُوا عَلَيَّ مَا قَدْ كُفَيْتُمْ وَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِسْحَاقَ بْنَ يَعْقُوبَ وَعَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.^۲

ای محمد بن عثمان! از علت غیبت پرسش شده است. خداوند بزرگ در قرآن مجیدش در سوره مائده فرموده است: «ای بندگان خدا! از پاره ای مطالب سؤال نکنید، زیرا اگر حقیقت آن بر شما کشف شود اسباب ناراحتی شما خواهد بود». [و سپس اجمالاً اشاره به بعضی از علل غیبت می فرمایند:] ای محمد بن عثمان! تمام آباء و اجداد من در عصر و زمان خودشان بیعتی از

ستمگران به گردنشان بود (از طرف خداوند مأمور بودند که در مقابل جبار زمان خودشان ساکت بمانند)؛ اما برنامه من چنین نخواهد بود. من وقتی که به امر خداوند قیام می‌کنم و از پس پرده غیبت بیرون می‌آیم بیعت هیچ یک از جباران به گردنم نخواهد بود. و اما کیفیت بهره‌برداری از وجود من مانند استفاده از نور خورشید است در وقت پنهان بودنش در پس ابرها. چگونه در عین پنهان بودن خورشید مردم از نورش استفاده می‌کنند و مخلوقات این عالم راه زندگی و ادامه آن را از خورشید می‌گیرند، نور ولایت ما هم همین طور است. جهان خود به وسیله ما رهبری خواهد شد و بودن ما در روی زمین سبب بقای جهان هستی است، چنانکه ستارگان امنیت آسمانها را حفظ می‌کنند. پس، درهای سؤال [از علت غیبت] را ببندید و خودتان را در تکلف نیندازید و برای تعجیل در امر فرج ما دعا کنید، زیرا دعا کردن برای تعجیل در امر فرج ما خود برای شما فرج است. ای اسحاق بن یعقوب! سلام بر تو و بر هر کسی که راه هدایت را در پیش بگیرد.

علامه مجلسی اعلی الله مقامه وجوهی در تشبیه وجود مبارک امام عصر ارواحنا له الفداء به خورشید در زمان غیبت بیان فرموده است که در زیر می‌آید:

۱. نور علم و هدایت و اصل وجود و بقای جهان هستی در سایه وجود پربرکت آن حضرت است، که اگر او نباشد حیات نیست و همه موجودات عالم از بین خواهند رفت و اگر آن وجود عزیز نباشد به خاطر گناهان و سرکشیا تمام افراد بشر از بین خواهند رفت:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ!

تا هنگامی که تو [ای پیامبر!] در میان مردم هستی خدا ایشان را عذاب نمی‌کند.

آری، اگر حجّت خدا و جانشین رسول اکرم صلی الله علیه وآله نباشد عالم وجود از بین خواهد رفت.

۲. همان گونه که خورشید در وقت پنهان بودنش با تمام استفاده‌هایی که

از آن می شود، در عین حال، مردم منتظر هستند تا از پس ابرها بیرون بیاید و از وجود آن بیشتر بهره ببرند، شیعیان و دوستان امام عصر روحی له الفداء نیز با اینکه از برکات وجود مقدس امام زمان استفاده می کنند، مع الوصف، پیوسته چشم به راه اند تا اینکه خورشید عالم ولایت از پس ابرهای غیبت به درآید و عالم هستی را غرق در نور کند و کوچک ترین تزلزلی به خود راه نخواهند داد و ایمان به وجود خورشید امامت دارند.

۳. آن کسی که وجود مقدس حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء را انکار می کند، با آن همه فوایدی که از آن سرور می برد، مانند آن کسی است که خورشید را، وقتی که زیر ابر پنهان است، انکار می کند.

۴. همان طور که پنهان بودن خورشید برای مردم نفع بیشتری دارد غیبت امام عصر ارواحنا له الفداء نیز در بعضی از زمانها به نفع مردم است؛ لذا خداوند آن وجود مقدس را از نظرها پنهان داشته است.

۵. کسانی که به خورشید نگاه می کنند اگر ابرها کنار بروند و آنها به نگریستن به قرص خورشید ادامه دهند مسلماً بینایی شان از بین خواهد رفت. در غیبت کبری هم اگر مردمی بخواهند آن وجود عزیز را ببینند (مخصوصاً به صورت اصلی و آن جمال زیبا) و ظرفیت مناسبی نداشته باشند، نابود می شوند.

۶. آفتاب گاه از پس ابرها بیرون می آید و بعضی افرادی که چشم دارند آن را می بینند. در زمان غیبت کبری نیز چشمهایی هستند که گاه گاهی جمالش را زیارت می کنند - اللهم ارزقنا -.

۷. وجود مقدسش برای همه مردم است و نفع وجودی اش عام است. اما همان گونه که خورشید برای همه است، مگر افرادی که چشم ندارند، اشخاص کور باطن نیز نمی توانند آن حضرت را ببینند:

مَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا^۱.

کسی که در این دنیا گمراه و هدایت نایافته باشد در آخرت نیز گمراه تر و ناپیشتار خواهد بود.

۸. وجه هشتم در تشبیه وجود عزیز حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء به خورشید این است که خورشید به تمام خانه‌ها، کاخها، خرابه‌ها و بیابانها نور می‌دهد. اما روزه‌ها مختلف هستند و موانع جلوی نور خورشید را می‌گیرد ولی خورشید نور خود را می‌دهد، منتها استفاده به مقدار ظرفیتهاست. قلبها و روزه‌های فکری و عقلی مردم هر اندازه بازتر باشند و بیشتر رفع مانع و حجاب کنند، به همان نسبت، نور مقدس ولایت در دل‌های آنها بیشتر می‌تابد و راه تکامل و سعادت واقعی را بهتر پیدا می‌کنند.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام نیز در خطبه کمیل می‌فرماید:

يا كَمِيلَ إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبُ أَوْعِيَةٌ فَخَيْرُهَا أَوْعِيهَا.

ای کمیل! این قلب‌های مردم همانند ظرف‌هایی است؛ پس، بهترین این ظرف‌ها با گنجایش‌ترین آنهاست. آری، هرچقدر این ظرف‌ها بزرگتر باشد و ظرفیت بیشتری داشته باشد بیشتر استفاده می‌نمایند.

علامه مجلسی می‌فرماید: از این بهشت روحانی هشت در به روی تو گشودم و می‌توانستم به فضل خداوند هشت در دیگر به روی تو باز کنم، اما رعایت اختصار کردم. امید است خداوند عالم از برکات وجود عزیزش درهای بی‌شماری از معارف و حکمتها به روی قلب ما بگشاید. آمین یا رب العالمین.

امام عصر علیه السلام از فرزندان فاطمه سلام الله علیها است

ام سلمه می‌گوید:

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ (وَأَلِيهِ) وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْمَهْدِيُّ مِنْ عِزَّتِي مِنْ
وُلْدِ فَاطِمَةَ. ۱

از رسول اکرم صلی الله علیه وآله شنیدم که می‌فرمود: مهدی از عزت من از فرزندان فاطمه است.

بشارت‌های رسول اکرم صلی الله علیه و آله درباره حضرت بقیة الله روحی له الفداء

ابی سعید خدری از بنیانگذار اسلام حدیث می‌کند که آن حضرت فرمودند:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُمَلَأَ الْأَرْضُ ظُلْمًا وَغَدَوَانًا ثُمَّ يَخْرُجُ مِنْ عِثْرَتِي أَوْ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي مَنْ يَمْلَأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ ظُلْمًا وَغَدَوَانًا.^۱

ساعت قیام (قیام حضرت مهدی روحی له الفداء) محقق نخواهد شد تا اینکه زمین پر از ظلم و جور و عداوت شود. آنگاه مردی از عترت من یا از اهل بیت من قیام می‌کند و جهان را بعد از پر شدنش از جور و ستم و دشمنی پر از عدل و داد می‌کند.

ابی سعید خدری از بنیانگذار اسلام روایت کرده است که آن حضرت فرمودند:

يُصِيبُ النَّاسَ بَلَاءٌ شَدِيدٌ حَتَّى لَا يَجِدَ الرَّجُلُ مَلْجَأً فَيَبْتَغِيَ اللَّهَ مِنْ عِثْرَتِي أَهْلَ بَيْتِي رَجُلًا يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ جَوْرًا وَظُلْمًا يُجِبُّهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ وَسَاكِنُ الْأَرْضِ وَتُرْسِلُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا وَتُخْرِجُ الْأَرْضُ نَبَاتَهَا لَا تُفْسِكُ مِنْهُ شَيْئًا.^۲

مردم [در آخر الزمان] گرفتار بلای شدیدی خواهند شد به حدی که مرد برای خودش ملجأ و پناهگاهی نخواهد دید. در این موقع، خداوند مردی از اهل بیت من را برمی‌انگیزد و او می‌آید و جهان را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه پر از ظلم و جور شده باشد. ساکنان آسمان و زمین او را دوست می‌دارند، ابرها از آسمان باران می‌بارند و زمین نباتات را می‌رویاند و هیچ فروگذار نمی‌کند.

باز حدیثی از پیامبر بزرگ اسلام صلی الله علیه و آله روایت می‌کند که آن حضرت فرمودند:

۱. همان مأخذ، ص ۱۶.

۲. همان مأخذ، ص ۱۷.

يَلْتَفِتُ الْمَهْدِيُّ وَقَدْ نَزَلَ عَيْسَى بْنُ مَرْيَمَ كَأَنَّمَا يَقْطُرُ مِنْ شَعْرِهِ الْمَاءُ فَيَقُولُ
الْمَهْدِيُّ تَقَدَّمَ صَلَّى بِالنَّاسِ فَيَقُولُ عَيْسَى: أَمَا أَقِيمَتِ الصَّلَاةُ لَكَ فَيُصَلِّي
خَلْفَ رَجُلٍ مِنْ وُلْدِي.^۱

مهدی ما متوجه می‌شود (در روزهای اول ظهور) که عیسی بن مریم از آسمان به زمین آمده و گویی از موهای سر و صورتش آب می‌ریزد. حضرت مهدی علیه السلام می‌فرماید: جلو بایستید و با مردم نماز بخوانید. حضرت عیسی می‌فرماید: دیگر نوبت شماست و نماز باید به وسیله شما برپا شود. پس. حضرت عیسی عقب سر مردی از فرزندان من (حضرت مهدی علیه السلام) نماز می‌خواند.

ابی هریره از رسول بزرگوار صلی الله علیه وآله ما نقل می‌کند که آن حضرت فرمودند:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَفْتَحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةَ وَجَبَلِ
الدَّيْلَمِ.^۲

حتماً قبل از قیامت باید مردی از اهل بیت من قیام نماید و قسطنطنیه و جبل دیلم را [که شاید منظور ایران باشد] فتح کند.

باز ابوهریره از پیامبر اسلام صلی الله علیه وآله نقل می‌کند که آن حضرت فرمودند:

لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا لَيْلَةٌ لَمَلَكْتُ فِيهَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي.

اگر بر فرض از عمر دنیا نماند مگر یک شب، حتماً مردی از خاندان من بر جهان حکومت خواهد کرد.

عبدالله بن عباس از نبی اکرم صلی الله علیه وآله نقل می‌کند که آن حضرت فرمودند:

۱. همان مأخذ، ص ۱۸.

۲. همان مأخذ، ص ۱۹.

مَلَكَ الْأَرْضَ أَرْبَعَةَ مُؤْمِنَانٍ وَكَافِرَانٍ وَالْمُؤْمِنَانِ ذُو الْقَرْنَيْنِ وَسَلِيمَانُ وَ
الْكَافِرَانِ نُمْرُودٌ وَبُخْتُ نَصْرٍ وَسَيَمْلِكُهَا خَامِسٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي.^۱

چهار نفر بر زمین حکومت کردند: دو نفر از بندگان صالح و دو تن کافر. اما
مؤمنان: ذوالقرنین و سلیمان، و کافران: نمروود و بخت النصر. و بزودی نفر
پنجم بر جهان حکومت خواهد کرد و او از خاندان من است (البته با فرقهایی
که بین حکومت حضرت بقیة الله روحی له الفداء و گذشتگان، اعم از مؤمن و
کافر، وجود دارد).

ابی ایوب انصاری از یاران برجسته رسول خدا صلی الله علیه وآله از آن حضرت
نقل می کند که به حضرت زهرا ی مرضیه سلام الله علیها فرمودند:

نَبِيْنَا خَيْرُ الْأَنْبِيَاءِ وَهُوَ أَبُوكَ ، وَشَهِدْنَا خَيْرَ الشَّهَدَاءِ وَهُوَ عَمُّ أَبِيكَ حَمْرَةَ ، وَ
مِنَّا مَنْ لَهُ جَنَاحَانِ يَطِيرُ بِهِمَا فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَ وَهُوَ ابْنُ عَمِّ أَبِيكَ جَعْفَرُ ، وَ
مِنَّا سِبْطٌ هَذِهِ الْأُمَّةِ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَهُمَا ابْنَاكَ وَمِنَّا الْمَهْدِيُّ.^۲

دخترم! پیامبر ما بهترین پیامبران است و او پندر شماست؛ شهید ما در
پیشگاه خداوند بهترین شهیدان است و او حمزه عموی پدر تو است؛ از ما
کسی هست که دو بال دارد و در بهشت پرواز می کند و او پسر عموی تو جعفر
ابن ابی طالب است و در هر کجای بهشت که بخواهد پرواز می کند؛ از ما
هستند دو سبط این امت یعنی حسن و حسین که فرزندان تو اند و [ای فاطمه!]
مهدی از ماست.

● خواننده گرامی! ملاحظه می فرمایید که یکی از شخصیت هایی که حضرت
خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله به وجودش افتخار می کند، خاتم الاوصیاء مهدی موعود
ارواحنا له الفداء است. آری، او کسی است که به دست مبارکش برنامه های تمام انبیاء
و اوصیاء عملاً پیاده می شود بلکه به دست توانای او حکومت خداوند در سرتاسر
عالم وجود مستقر خواهد شد.

۱. همان مأخذ، ص ۲۰.

۲. همان مأخذ، ص ۲۵.

حضرت امام عسکری و حضرت بقیة الله علیهما السلام

عده‌ای از شیعیان که از جمله آنها بود علی بن بلال و احمد بن هلال و محمد بن معاویه بن حکیم گفتند:

جَمِيعًا اجْتَمَعْنَا إِلَى أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَسْأَلُهُ عَنِ الْحُجَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَفِي مَجْلِسِهِ ارْتَعُونَ رَجُلًا فَقَامَ إِلَيْهِ عُثْمَانُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ عَمْرِو الْعَمَرِيُّ فَقَالَ لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَنْ أَمْرٍ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَقَالَ لَهُ اجْلِسْ يَا عُثْمَانُ فَقَامَ مُغْضِبًا لِيَخْرُجَ فَقَالَ لَا يَخْرُجَنَّ أَحَدٌ فَلَمْ يَخْرُجْ مِنَّا أَحَدٌ إِلَى أَنْ كَانَ بَعْدَ سَاعَةٍ فَصَاحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِعُثْمَانَ فَقَامَ عَلِيٌّ قَدَّمَ بِهِ فَقَالَ أَخْبِرْكُمْ بِمَا جِئْتُمْ؟ قَالُوا نَعَمْ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ. قَالَ جِئْتُمْ تَسْأَلُونِي عَنِ الْحُجَّةِ مِنْ بَعْدِي. قَالُوا نَعَمْ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، فَإِذَا غُلَامٌ كَأَنَّهُ قَطَعُ قَمَرٍ أَشْبَهُ النَّاسِ بِأَبِي مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ هَذَا إِمَامُكُمْ مِنْ بَعْدِي وَخَلِيفَتِي عَلَيْكُمْ أَطِيعُوهُ وَلَا تَتَفَرَّقُوا مِنْ بَعْدِي فَتَهْلِكُوا فِي آذْيَانِكُمْ إِلَّا وَأَنْتُمْ لَا تَرَوْنَهُ مِنْ بَعْدِ يَوْمِكُمْ هَذَا حَتَّى يَتَّمَ لَهُ عُمْرٌ فاقْبَلُوا مِنْ عُثْمَانَ مَا يَقُولُهُ وَانْتَهُوا إِلَى أَمْرِهِ وَاقْبَلُوا قَوْلَهُ فَهُوَ خَلِيفَةُ إِمَامِكُمْ وَالْأَمْرُ إِلَيْهِ.

همه ما شرفیاب محضر حضرت عسکری علیه السلام شدید و عده ما چهل نفر بود و همه آمده بودیم از امام بعد از آن حضرت پیرسیم. عثمان بن سعید عمری بلند شد و عرض کرد: یا ابن رسول الله! اجازه می‌فرمایید از شما سؤالی بکنم که علم آن در خدمت شماست؟ فرمودند: بنشین، ای عثمان! سپس در حالی که ناراحت به نظر می‌رسیدند برخاستند که از مجلس بیرون بروند، فرمودند: همه باشند و کسی بیرون نرود. کسی از ما بیرون نرفت. بعد از ساعتی مراجعت فرمودند و عثمان را صدا زدند. بلند شد، فرمودند: ای عثمان بن سعید! به شما بگویم برای چه آمده‌اید؟ آری، آمده‌اید از امام بعد از من سؤال کنید. عرض کردند: آری، چنین است. در این موقع جوانی مانند ماه درخشان ظاهر شدند که شبیه‌ترین مردم به حضرت عسکری بودند. امام یازدهم فرمودند: این آقا امام بعد از من است بر شما، و این جانشین من است. او را اطاعت کنید و متفرق نشوید که هلاک خواهید شد در دینتان. آگاه باشید که بعد از این

دیگر او را نخواهید دید تا اینکه عمر غیبت خاتمه پیدا کند و باید امر عثمان را اطاعت کنید و فرمایشاتش را بپذیرید و اوست جانشین امام شما و تمام امور شما محوّل به او شده است (فرمان نیابت خاصه جناب عثمان بن سعید را امضاء فرمودند).

حضرت مهدی عجیه السلام

جهان پر از عدل و داد می کند

چنانچه از ظلم و جور پرشده باشد

عده‌ای ناآگاه (یا مغرض و بیگانه از ولایت) عقیده و سخنان این است که امام عصر رومی له الفداء هم مانند حکومت‌های دیگر نمی‌تواند فساد را از جهان ریشه کن کند. این گروه به تعبیر واهی و فاقد دلیل و منطق (به عدالت تغلیبی) معتقد هستند؛ یعنی می‌گویند در آن حکومت خدایی غالب مردم عادل می‌شوند و عدل و داد را رعایت می‌کنند و، در عین حال، عده زیادی از مردم همچنان به دنبال شر و فساد می‌روند. البته، در ابتدای حکومت و اجرای برنامه‌ها این اقلیت می‌توانند فعالیت‌هایی بدین صورت داشته باشند اما بعد از استقرار حکومت جهانی آن سرور، که طبق روایات عدیده بیش از حد اکثر هشت ماه نخواهد بود، دیگر کره زمین پاک می‌شود و عقول مردم تکامل می‌یابد و افراد عاقل دیگر گناه نمی‌کنند و یکی از برنامه‌ها که در آن حکومت پیاده می‌شود برنامه تکامل عقلی جامعه است (وَضَعُ يَدَهُ عَلَى رُؤُسِ النَّاسِ فَكَمُلَ بِهِ عُقُولُهُمْ). امام زمان دست ولایت را روی سر مردم نگاه می‌دارد، و در نتیجه، عقل‌های مردم کامل می‌شود و افراد عاقل به معنی واقعی گرد گناه نمی‌گردند. گناه زیان دارد، هم در دنیا و هم در آخرت. به عنوان مثال، تا به حال شخص عاقلی را دیده‌اید که به دست خود یک ظرف بنزین

روی خودش بریزد و خود را آتش بزند؟ عاقل این کار را نمی‌کند و نکرده است. از امام صادق علیه السلام می‌پرسند: «أَلْعَقْلُ مَا هُوَ» (عقل چیست؟). فرمودند: «أَلْعَقْلُ مَا غُبِدَ بِهِ الرَّحْمَنُ وَانْخَسِبَ بِهِ الْجَنَانُ»^۱ (عقل آن چیزی است که انسان به وسیله آن خداوند را عبادت می‌کند و سرانجام بهشت به او داده می‌شود).

دیگر اینکه موجبات گناه در آن زمان نیست و تمام نیازمندیها تأمین است:

۱. عدالت اجتماعی همه جهان را فرا می‌گیرد.
 ۲. ستم ریشه کن می‌گردد و به عمر آن خاتمه داده می‌شود.
 ۳. فقر و تهیدستی که بزرگترین عامل گناه است در آن حکومت نیست و همه مردم در بی‌نیازی بسر می‌برند، بطوریکه مستحقی برای خمس و زکات و صدقات دیگر پیدا نخواهد شد.
 ۴. امنیت سرتاسر گیتی را فرا می‌گیرد، بطوریکه طبق روایات معتبر اگر زنی زیبا در شبی تاریک با یک طبق پر از جواهر بین شرق و غرب عالم تنها راه برود کسی متعرض او نخواهد شد.
 ۵. برکات زمین آنقدر زیاد است که مردم از عهده بهره‌برداری از آنها بر نمی‌آیند.
 ۶. حکومت و هیأت حاکمه و شخص فرمانروا واقعاً عدالت را موبه اجرا می‌کنند. با این اوصاف، دیگر چرا مردم معصیت کنند؟ وقتی که تمام خواسته‌های مشروع در این حکومت فراهم باشد، دیگر چرا ظلم کنند؟
- در این فصل از کتاب به خواست خداوند بزرگ و الطاف کریمانه حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء به سراغ قرآن و روایات معتبر از خاندان جلیل رسالت سلام الله عليهم اجمعین می‌رویم تا مدعای خود را (پرشدن دنیا از عدل و داد) در حکومت حضرت مهدی روحی له الفداء برای ناآگاهان و آن دسته از کوردلان ثابت کنیم، ان شاء الله.

قرآن مجید می‌فرماید:

۱. بحار الانوار، کتاب عقل و جهل.

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُخَيِّبُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا. ۱

بدانید که خداوند زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند.

در تفسیر و تأویل این آیه از حضرت باقر علیه السلام روایت شده است که

فرمودند:

يُخَيِّبُهَا بِالْعَدْلِ بَعْدَ مَوْتِهِ بِالظُّلْمِ.

زمین را بعد از اینکه به سبب ظلم و ستم می‌میرد با قسط و عدل حیات می‌بخشد.

منظور از زنده شدن زمین زنده شدن ساکنان زمین است. لذا امام باقر علیه السلام فرمودند: «مهدی ما قیام می‌کند و زمین را به وسیله عدل و داد زنده می‌کند چنانکه از جور و ظلم پر شده باشد».

● خواننده عزیز! لازمه زنده بودن همه مردم در سایه عدل و داد، نبودن ظلم و ستم در سرتاسر زمین است.

استیلاي حضرت مهدي روي له الفداء بر اديان عالم

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَنُكَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. ۲

او خدایی است که رسولش را به هدایت خلق و دین حق فرستاد تا او را، هر چند مشرکان خوش ندارند، بر همه ادیان عالم پیروز و آشکار گرداند.

خداوند در این آیه وعده فرموده است که باید دین مقدس اسلام بر همه ادیان غلبه پیدا کند. اما اینکه چرا تا کنون این وعده تحقق پیدا نکرده است در ذیل تفسیر و تأویل این آیه شریفه روایاتی رسیده است که می‌فرمایند لازمه اینکه مهدی علیه السلام ما قیام کند و دین اسلام و احکام حیاتبخش آن را در سرتاسر کره

۱. حدید / ۱۷.

۲. صف / ۹.

زمین پیاده سازد این است که ظلم و ظالم که مهمترین عامل تخریب هستند ریشه کن شوند، و الا اجرای احکام دین اسلام معنی ندارد؛ زیرا اگرستمگری در جامعه باشد جلوی پیشرفت دین و احکام آن را خواهد گرفت.

حکومت بر زمین از آن بندگان صالح خدا است

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ.^۱

و ما بعد از تورات در زبور داوود نوشتیم (در کتب انبیای سلف وعده دادیم) که همانا بندگان نیکوکار من ملک زمین را وارث و متصرف خواهند شد.

در این آیه حکومت بندگان صالح و شایسته خداوند، که تفسیر به حکومت خاندان عصمت و طهارت شده است، به دست توانای آخرین نماینده خداوند (حضرت مهدی روحی له الفداء) سپرده می‌شود. بنابراین، با توجه به روایات رسیده در ذیل این آیه بودن ظلم و تباهی، آن هم با ویژگیهای حکومت حضرت بقیه الله ارواحنا له الفداء، معنی ندارد. علی بن ابراهیم در تفسیرش در ذیل این آیه فرموده است:

الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَصْحَابُهُ.

بنندگان صالح، حضرت قائم و یاران او هستند.

امام باقر علیه السلام نیز در تفسیر این آیه فرموده است:

هُمْ أَصْحَابُ الْمَهْدِيِّ فِي آخِرِ الزَّمَانِ.^۲

بنندگان شایسته و صالح خداوند، حضرت مهدی روحی له الفداء و یاران مخصوص آن حضرت اند که وارث زمین و حاکم بر آن هستند.

عبدالرحمان بن عوف از پدرش نقل می‌کند که رسول اکرم صلی الله علیه وآله

فرمودند:

۱. انبیاء / ۱۰۵.

۲. المحجبه، ص ۱۴۱.

لَتَبْعَنَّ اللَّهَ مِنْ عِزَّتِي رَجُلًا أَفْرَقَ الشَّيْبَا أَجْلَى الْجَبْهَةِ يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ
يُفِيضُ الْمَالَ قَيْضًا.^۱

البتّه، خداوند از فرزندان من مردی را مبعوث می‌کند که دارای دندانهایی گشاده
و بازو پیشانی بلند است و او جهان را بعد از پرشدنش از ظلم و جور از عدالت
پر می‌سازد و سیل آسا اموال را عطا می‌فرماید.

امام علی بن موسی الرضا و سلطنت عادلانه حضرت مهدی علیهم السلام

علی بن موسی الرضا علیه السلام فرمودند:

لَا دِينَ لِمَنْ لَا وَرَعَ لَهُ وَلَا إِيْمَانَ لِمَنْ لَا تَقِيَّةَ لَهُ إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَ
جَلَّ أَعْمَلَكُمُ بِالتَّقِيَّةِ قَبْلَ خُرُوجِ قَائِمِنَا فَمَنْ تَرَكَهَا قَبْلَ خُرُوجِ قَائِمِنَا فَلَيْسَ
مِنَّا فَقِيلَ لَهُ: يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَمَنِ الْقَائِمُ مِنْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ؟ قَالَ: الرَّابِعُ مِنْ
وُلْدِي إِبْنُ سَيِّدَةِ الْإِمَاءِ يُظْهِرُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ وَيُقَدِّسُهَا مِنْ كُلِّ
ظُلْمٍ وَهُوَ الَّذِي يَشْكُ النَّاسُ فِي وِلَادَتِهِ وَهُوَ صَاحِبُ الْغَيْبَةِ قَبْلَ خُرُوجِهِ فَإِذَا
خَرَجَ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ مِيزَانُ الْعَدْلِ بَيْنَ النَّاسِ فَلَا يَظْلِمُ
(أَحَدٌ) أَحَدًا، وَهُوَ الَّذِي تُظَلُّوهُ لَهُ الْأَرْضُ وَلَا يَكُونُ لَهُ ظِلٌّ وَهُوَ الَّذِي
يُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ بِاسْمِهِ يَسْمَعُهُ جَمِيعُ أَهْلِ الْأَرْضِ بِالدُّعَاءِ إِلَيْهِ، يَقُولُ
أَلَا إِنَّ حُجَّةَ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ عِنْدَ بَيْتِ اللَّهِ فَاتَّبِعُوهُ فَإِنَّ الْحَقَّ مَعَهُ وَفِيهِ وَهُوَ قَوْلُ
اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ «إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا
خَاضِعِينَ»^{۲، ۳}

کسی که تقوا ندارد دین ندارد و کسی که تقیه در دین نداشته باشد ایمان
ندارد. همانا گرامی‌ترین شما در نزد خداوند عز و جل آن کسی است که قبل
از خروج و ظهور قائم ما اهل بیت تقیه بیشتری نماید. پس، هر کس که قبل از

۱. عقد الدرره، ص ۱۶.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲ / ص ۳۲۲.

۳. شعراء / ۴.

قیام قائم ما تقیه را ترک نماید از شیعیان ما نیست. خدمت امام علیه السلام عرض شد: یا ابن رسول الله! قائم شما اهل بیت چه کسی است؟ حضرت فرمودند: فرزند چهارم از فرزندان من؛ فرزند بهترین زنان که زمین را از هر گونه ظلم و ستمی پاک می‌سازد. و او کسی است که قبل از خروجش صاحب غیبتی است که حتی مردمان در ولادتش هم شک می‌کنند. پس، آن هنگام که قیام فرماید زمین را به نور خداوند روشن و منور می‌سازد و میزان عدل را در بین مردم می‌گذارد و حتی یک نفر بر نفر دیگر تعدی و ستم روا نمی‌دارد. و او کسی است که زمین را در دست می‌گیرد و زیر بار بیعتی از زمینیان نیست. و او کسی است که منادی از آسمان به نام او ندا سر می‌دهد و تمام آدمیان را به سوی او می‌خواند و تمامی اهل زمین صدای آن را می‌شنوند. و منادی چنین ندا می‌دهد که ای آدمیان! همانا حجت خدا در خانه خدا ظاهر شده است، او را اطاعت کنید، که حق با او و در اعمال اوست، و این معنای سخن خداوند تبارک و تعالی است که می‌فرماید: «ما اگریخواهیم، از آسمان آیه قهری نازل گردانیم که همه گردن زیر بار ایمان فرود آورند».

ریان بن صلت می‌گوید: به امام هشتم عرض کردم: شما صاحب این امر هستید؟ فرمودند:

أنا صاحب هذا الأمر وليكني لست بالذي أملاها عدلاً كما فليت جوراً و
كيف أكون ذلك على ما ترى من ضعف بدني وإن القائم هو الذي إذا خرج
كان في سن الشيوخ ومنظر الشباب قوتاً في بدنه حتى لو مده يده إلى أعظم
شجرة على وجه الأرض لقلعها ولو صاح بين الجبال لتدكدكت
صخورها يكون معه عصا موسى وخاتم سليمان ذاك الرابع من ولدي يغيبه
الله في ستره ما شاء الله ثم يظهره قبلاً به الأرض قسطاً وعدلاً كما فليت
جوراً وظلماً. ۱

من صاحب این امر هستم اما آن کسی که زمین را بعد از پرشدنش از ظلم و جور پر از عدل و داد کند، نیستم. چگونه من آن کس باشم و حال آنکه می‌بینی بدنم ضعیف و ناتوان است؟ قائم آن کسی است که وقتی ظاهر

می‌شود از نظر سن پیر است اما از لحاظ قیافه جوان است، از لحاظ بدنی قوی است چندان که اگر دست به سوی بزرگترین درخت دراز کند آن را از جا می‌کند و اگر بین کوهها فریادی بزند کوهها از هم می‌پاشند. او با عصای موسی و انگشتر سلیمان است و او چهارمین فرزند بعد از من است که خداوند او را تا زمانی که بخواهد در پشت پرده غیبت نگه می‌دارد و سپس او را ظاهر می‌سازد تا به وسیله او زمین را بعد از پرشدنش از ظلم و جور پر از عدل و داد کند.

رسول الله صلی الله علیه وآله و قیام جهانی حضرت بقیة الله روحی له الفداء

جابر بن عبدالله انصاری می‌گوید: از رسول اکرم صلی الله علیه وآله شنیدم که می‌فرمودند:

إِنَّ ذَا الْقَرْنَيْنِ كَانَ عَبْدًا صَالِحًا جَعَلَهُ اللَّهُ حُجَّةً عَلَىٰ عِبَادِهِ فَدَعَا قَوْمَهُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَرَهُمْ بِتَقْوَاهُ فَضَرَبُوهُ عَلَىٰ قَرْنِهِ فَغَابَ عَنْهُمْ زَمَانًا حَتَّىٰ قِيلَ مَاتَ أَوْ هَلَكَ بِأَيِّ وَادٍ سَلَكَ ثُمَّ ظَهَرَ وَرَجَعَ إِلَىٰ قَوْمِهِ فَضَرَبُوهُ عَلَىٰ قَرْنِهِ، أَلَا وَفِيكُمْ مَن هُوَ عَلَىٰ سُنَّتِهِ وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مَكَّنَّ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَأَنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيًّا وَبَلَغَ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ وَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ سَيُجْرِي سُنَّتَهُ فِي الْقَائِمِ مِنْ وُلْدِي وَيُبَلِّغُهُ شَرْقَ الْأَرْضِ وَغَرْبَهَا حَتَّىٰ لَا يَبْقَىٰ سَهْلٌ وَلَا مَوْضِعٌ مِنْ سَهْلٍ وَلَا جَبَلٍ وَلَا وَطْئٌ ذُو الْقَرْنَيْنِ إِلَّا وَطْئُهُ، وَيُظْهِرُ اللَّهُ لَهُ كُنُوزَ الْأَرْضِ وَمَعَادِنَهَا وَ يَنْصُرُهُ بِالرُّعْبِ، يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا.^۱

ذوالقرنین بنده صالح خداوند بود، خداوند او را حجت بر بندگانش قرار داد. ذوالقرنین مردم را به سوی خداوند فرا خواند و ایشان را بر تقوا امر کرد. پس، آنان بر کتفش ضربه زدند و مدت‌ها از نظر آنها غایب شد تا اینکه در نتیجه طول غیبت گفتند مُرد یا هلاک شد یا اینکه در کدام وادی سرگردان شد. بعد از غیبت ناگهان در میان قوم خویش ظاهر شد و دوباره بر کتفش کوبیدند. آگاه باشید در میان شما کسی خواهد بود که دارای رویة ذوالقرنین است. و

خداوند به ذوالقرنین قدرتی مرحمت فرمود که شرق و غرب عالم وجود مسخر امر و اراده اش گردید و زود است که سنت و روش او در قوائم ما جاری می‌شود که شرق و غرب عالم مسخر فرمان فرزندم مهدی خواهد شد و در اطراف عالم محلی نمی‌ماند که ذوالقرنین قدم گذاشته باشد مگر اینکه مهدی ما قدم می‌گذارد و آن را تسخیر می‌فرماید و خداوند گنجهای زمین را برای او ظاهر می‌کند و او را به وسیله ترس و رعب یاری می‌فرماید. او جهان را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه پر از ظلم و جور شده باشد (اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ).

امام صادق و مقام حضرت مهدی علیهما السلام

ابان بن تغلب می‌گوید: امام صادق علیه السلام فرمودند:

إِذَا قَامَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمْ يَكُنْ بَيْنَ يَدَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِ الرَّحْمَنِ إِلَّا عَرَفَهُ صَالِحٌ أَمْ هُوَ طَالِحٌ؟ أَلَا وَفِيهِ آيَةٌ لِلْمُتَوَسِّمِينَ وَهِيَ السَّبِيلُ الْمُقِيمُ.^۱

وقتی که حضرت قائم علیه السلام قیام می‌فرمایند هر کسی که با آن حضرت روبرو بشود شناخته می‌شود که صالح و نیکوکار است یا زشت و بدکار. بدانید که خداوند به آن حضرت قدرت شناختن عنایت فرموده است که همه را از قیافه‌ها می‌شناسند.

امام چهارم و اصحاب حضرت مهدی علیهما السلام

ابی خالد کابلی از حضرت سجاد علیه السلام نقل می‌کند که آن حضرت فرمودند:

عَنْ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ: أَلَمْ يَفْقُدُونَا عَنْ فُرُشِهِمْ ثَلَاثِينَ مِائَةً وَثَلَاثَةَ عَشَرَ رَجُلًا عِدَّةَ أَهْلِ بَدْرِ فَيُضْبِحُونَ بِمَكَّةَ وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ «أَتَمَّا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا»^۲ وَهُمْ أَصْحَابُ

۱. همان مأخذ، ص ۳۲۵.

۲. بقره / ۱۴۸.

الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ.^۱

آنهایی که [در شب ظهور] از رختخوابهای خود ربوده می‌شوند شمارشان سیصد و سیزده نفر به عدد اصحاب بدر است. آنها صبح می‌کنند در حالی که در مکه معظمه هستند و خداوند در آیه «أَبَيْتُمْ تَكُونُوا بَاتٍ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعاً»^۲ اشاره به آنها فرموده است.

امام کاظم و ظهور حضرت قائم علیهما السلام

امام کاظم علیه السلام می‌فرمایند:

الْقَائِمُ الَّذِي يُظَهِّرُ الْأَرْضَ مِنْ أَعْدَاءِ اللَّهِ وَيَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا قُلِّتُ جَوْرًا
هُوَ الْخَامِسُ مِنْ وُلْدِي.^۳

قائم کسی است که زمین را از لوٹ وجود کفار و دشمنان خداوند پاک می‌سازد و جهان را پس از پر شدنش از ظلم و جور پر از عدل و داد می‌کند و او پنجمین فرزند من است.

محمد بن زیاد از دی از آقا موسی بن جعفر علیهما السلام نقل می‌کند که از آن حضرت معنی آیه شریفه «وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً»^۴ را سؤال کردم، آن حضرت فرمودند:

النِّعْمَةُ الظَّاهِرَةُ، الْإِمَامُ الظَّاهِرُ، وَالْبَاطِنَةُ، الْإِمَامُ الْغَائِبُ. فَقُلْتُ لَهُ وَيَكُونُ
فِي الْأَيْمَةِ مَنْ يَغِيبُ قَالَ نَعَمْ يَغِيبُ عَنِ أَبْصَارِ النَّاسِ شَخْصَةً وَلَا يَغِيبُ
عَنْ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ ذِكْرُهُ وَهُوَ الثَّانِي عَشْرِمِئْتًا يُسَهِّلُ اللَّهُ لَهُ كُلَّ عَسِيرٍ وَ
يُدَلِّلُ لَهُ كُلَّ صَعْبٍ وَيُظَهِّرُ لَهُ كُنُوزَ الْأَرْضِ وَيُقَرِّبُ لَهُ كُلَّ بَعِيدٍ وَيُبْرِئُ كُلَّ
جَبَّارٍ عَمِيدٍ وَيُهْلِكُ عَلَى يَدِهِ كُلَّ شَيْطَانٍ قَرِيدٍ ذَلِكَ ابْنُ سَيِّدَةِ الْإِمَاءِ الَّذِي

۱. بحار الانوار، ج ۵۲ / ۳۲۳.

۲. خداوند همه شما را به عرصه محشر خواهد آورد.

۳. الامامة والبصرة، باب احاديث، ص ۲.

۴. لقمان / ۲۰: «خدا نعمتهای آشکار و نهان خود را برای شما فراوان فرموده است».

يَخْفِي عَلَى النَّاسِ وَلَا ذَنْبَهُ وَلَا يَجِلُّ لَهُمْ تَسْمِيَّتُهُ حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيمَلَأُ
بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا.^۱

نعمت ظاهر همان امام ظاهر، و نعمت باطن امام غایب از نظر است. پس، عرض کردم: مگر از ائمه کسی غایب می‌شود؟ فرمودند: آری، شخصی از نظرها پنهان می‌شود اما از دل‌های اهل ایمان غایب نخواهد بود، و او (امام غایب) دوازدهمی از ماست. خداوند تمام سختیها را بر او آسان می‌کند و همه مشکلات را منتقاد اراده او قرار می‌دهد؛ گنجهای زمین در اختیارش قرار می‌گیرد و هر راه دوری بر او نزدیک می‌شود و هرستمگر و جباری به وسیله او ذلیل خواهد شد و به دست توانایش تمام شیاطین هلاک خواهند شد. این آقا فرزند سیده کنیزان است که ولادتش بر مردم پنهان خواهد بود و نام اصلی اش را نباید برد (م ح م د) تا اینکه خداوند او را ظاهر گرداند. پس، کره زمین به وسیله او پر از عدل و داد می‌شود چنانکه پر از جور و ظلم شده باشد.

سخنان و دعای حضرت مهدی روحی له الفداء در روزهای اول ظهور

امام غایب ارواحنا له الفداء در این حدیث، بعد از شهادت به یگانگی خداوند و نبوت خاتم الانبیاء و امامت ائمه معصومین سلام الله عليهم اجمعین تا به خودشان، عرض می‌کند:

اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَأَتِمِّمْ لِي أَمْرِي وَتَبِّتْ وَظَلِّتِي وَأَمْلَأْ بِي الْأَرْضَ
عَدْلًا وَقِسْطًا.^۲

خداوندا! به وعده‌ای که به من داده‌ای وفا فرما و حکومت مرا در جهان مستقر ساز و به وسیله من کره زمین را پر از عدل و داد کن.

۱. بحار الانوار، ج ۵۱ / ص ۱۵۰.

۲. همان مأخذ، ص ۱۳.

عدالت جهانی حضرت مهدی از دیدگاه پیامبر و ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین

رسول اکرم صلی الله علیه وآله و عدل جهانی حضرت مهدی علیه السلام

ابی سعید خدری نقل می کند که پیامبر صلی الله علیه وآله فرمودند:

الْمَهْدِيُّ مِنِّي أَجَلِي الْجَبْهَةِ أَفَنِي الْأَنْفِ يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا
مُلِئْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا. ۱

مهدی از من است. پیشانی او گشاده و پرفروغ و دماغش قلمی و کشیده
است. او جهان را از عدالت پر می کند چنانکه از ستم پر شده باشد.

□

از عبدالله بن عمر روایت شده که حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله

فرمودند:

يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وُلْدِي اسْمُهُ كَاسِمِي وَكُنْيَتُهُ كُنَيْتِي، يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا
مُلِئْتُ جَوْرًا.

مردی از فرزندان من در آخرالزمان قیام می‌کند که اسم او اسم من و کنیه او کنیه من است. او دنیا را پر از عدالت می‌کند چنانکه پر از جور شده باشد.

□

الْمَهْدِيُّ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي أَشْمُ الْأَنْفِ يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا.^۱

مهدی از اهل بیت و مردی از امت من است و یکی از خصوصیات ظاهری اش این است که دارای دماغی موزون و کشیده است. او کره زمین را پر از عدالت می‌کند چنانکه پر از ظلم شده باشد.

□

باز ابی سعید خدری روایت می‌کند که رسول گرامی قرآن صلی الله علیه وآله فرمودند:

يَقُومُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ رَجُلٌ مِنْ عِزَّتِي شَابَّ حَسَنُ الْوَجْهِ أَفْتَى الْأَنْفِ يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَيَمْلِكُ كَذَا وَكَذَا.^۲

در آخرالزمان مردی از عزت من قیام می‌کند. او جوانی است خوش سیما و دارای دماغ موزون و کشیده که کره زمین را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه پر از ظلم و جور شده باشد.

□

حذیفه بن یمان از رسول گرامی اسلام صلی الله علیه وآله روایت می‌کند که آن حضرت فرمودند:

الْمَهْدِيُّ رَجُلٌ مِنْ وُلْدِي وَجْهُهُ كَالْكَوْكَبِ الدَّرِيِّ، أَلْوَنُ عَرَبِيٍّ وَالْجِسْمُ جِسْمُ إِسْرَائِيلِيٍّ، يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا، يَرْضَى فِي خِلَافَتِهِ أَهْلُ الْأَرْضِ وَأَهْلُ السَّمَاءِ وَالطَّيْرِ فِي الْجَوِّ.^۳

۱. همان مأخذ، ص ۳۳.

۲. همان مأخذ، ص ۳۹.

۳. همان مأخذ، ص ۳۴.

مهدی مردی است از فرزندان من که صورتش مانند ستاره درخشان است، رنگ صورتش عربی است و مانند قوم بنی اسرائیل دارای بنیه قوی می‌باشد (عضلاتی محکم، بازوانی قوی و قامتی رشید). او جهان را از عدالت پر می‌کند چنانکه از ظلم پر شده باشد و اهل زمین و ساکنان آسمان (کرات بی شمار) از حکومت او راضی هستند و نیز پرندگان در هوا.

□

از رسول گرامی اسلام صلی الله علیه وآله حدیث مفصلی وارد شده که ما به نقل مقداری از آن که مورد نیاز است سنده می‌کنیم:

فَيَبْعَثُ عَزَّ وَجَلَّ رَجُلًا مِّنْ عِتْرَتِي فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا وَظُلْمًا.^۱

خداوند بزرگ مردی از خاندان مرا برمی‌انگیزد که او عالم را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه انباشته از ظلم و ستم شده باشد.

□

ابی سعید خدری از رسول اکرم صلی الله علیه وآله روایت می‌کند که آن حضرت

فرمودند:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُمَلَأَ الْأَرْضُ ظُلْمًا وَغُدْوَانًا ثُمَّ يَخْرُجُ مِنْ عِتْرَتِي أَوْ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي مَنْ يَمْلَأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ ظُلْمًا وَغُدْوَانًا.^۲

قیامت بر پا نخواهد شد مگر بعد از اینکه دنیا پر از ستم و دشمنی گردد. آنگاه مردی از خاندان من قیام می‌کند و جهان را پس از پر شدن از ظلم و کینه توزی از عدل و داد پر می‌سازد.

□

قیس بن جابر صدفی از پدرش و او از جدش نقل می‌کند که پیامبر

بزرگوار اسلام صلی الله علیه وآله فرمودند:

۱. همان مأخذ، ص ۴۳.

۲. همان مأخذ، ص ۳۶.

سَيَكُونُ مِنْ بَعْدِي خُلَفَاءُ وَمِنْ بَعْدِ الْخُلَفَاءِ أَمْرَاءُ وَمِنْ بَعْدِ الْأَمْرَاءِ مُلُوكٌ
جَبَابِرَةٌ ثُمَّ يَخْرُجُ الْمَهْدِيُّ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي بِمَلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا
الخ. ۱

بزودی بعد از من خلفا زمام امور مسلمین را به دست می گیرند (ممکن است اشاره به خلفای ثلاثه باشد) و بعد از خلفا امرا بر جامعه اسلامی حاکم می شوند و بعد از امرا نوبت به پادشاهان ستمگر می رسد. آنگاه مهدی که از اهل بیت من است قیام می کند و دنیا را پر از داد می کند چنانکه از جور پر شده باشد.

□

از ابی سعید نقل شده است که پیامبر صلی الله علیه وآله فرمودند:

تَأْوَى إِلَيْهِ أُمَّتُهُ كَمَا تَأْوَى النَّخْلُ إِلَى تَعْسُوبِهَا بِمَلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ
جَوْرًا حَتَّى يَكُونَ النَّاسُ عَلَى مِثْلِ أَمْرِهِمُ الْأَوَّلِ لَا يُوقَفُ نَائِمًا وَلَا يُهْرَقُ
دماً. ۲

امت حضرت مهدی روحی له الفداء به او پناه می برند چنانکه زنبور عسل به کندوی خویش و پادشاهش پناه می برد؛ کرة زمین را پر از عدالت می کند همچنانکه مملو از جور بوده است؛ خوابیده را بیدار نمی کند و خونی نمی ریزد.

□

عبدالله بن مسعود از پیامبر بزرگوار اسلام صلی الله علیه وآله نقل می کند که آن حضرت فرمودند:

لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا لَيْلَةٌ لَطَوَّانَ اللَّهُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ
بَيْتِي يُوَأطِي إِسْمَهُ إِسْمِي بِمَلَأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَ
يُقَسِّمُ الْمَالَ بِالسَّوِيَّةِ وَيَجْعَلُ اللَّهُ الْغِنَى فِي قُلُوبِ هَذِهِ الْأُمَّةِ. ۳

۱. همان مأخذ، ص ۳۶.

۲. منتخب الاثر، ص ۴۸.

۳. عقد الدرر، ص ۱۶۹.

اگر از عمر دنیا غیر از یک شب نماز خداوند آن یک شب را آنقدر طولانی می‌کند تا اینکه مردی از اهل بیت من که همانام من است قیام کند و جهان را پر از عدل و داد کند چنانکه پر از ظلم و جور شده باشد. او اموال بیت المال را بالتسویه تقسیم می‌کند و خداوند قلبهای اهل ایمان را از غنا و بی نیازی انباشته می‌سازد.

□

ابوهریره از رسول معظم اسلام صلی الله علیه وآله نقل کرده است که آن سرور فرمودند:

لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا لَيْلَةٌ لَمَلَكْتُ فِيهَا رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي.^۱

اگر از عمر دنیا غیر از یک شب باقی نماز خداوند در آن شب یکی از فرزندان مرا بر جهان حکمفرمایی عنایت خواهد کرد.

□

امام امیرالمؤمنین علی علیه السلام از وجود مقدس رسول اکرم صلی الله علیه وآله حدیث می‌کنند که آن حضرت در باره حضرت مهدی روحی له الفداء چنین فرمودند:

لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدَّهْرِ إِلَّا يَوْمٌ لَبَعَثَ اللَّهُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا.^۲

اگر از عمر روزگار بجز یک روز نماز خداوند در همان روز مردی از خاندان مرا برمی‌انگیزد و او جهان را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه مملو از جور شده باشد.

□

ابی سعید خدری از پیامبر اسلام صلی الله علیه وآله نقل می‌کند که آن حضرت فرمودند:

يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي وَيَعْمَلُ بِسُنَّتِي وَيُنْزِلُ اللَّهُ لَهُ الْبَرَكَاتَ مِنَ السَّمَاءِ وَ

۱. همان مأخذ، ص ۱۸.

۲. همان مأخذ، ص ۱۸.

تُخْرِجُ لَهُ الْأَرْضَ بَرَكَتِهَا وَتُمَلِّأُ بِهِ عَدْلًا كَمَا قُلِّمْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا.^۱

مردی از اهل بیت من قیام می نماید و به دستورهای من عمل می کند (سنتی) و خداوند برکات را از آسمان بر او نازل می سازد و نیز زمین برکات خودش را در اختیار وی قرار می دهد و جهان را به وسیله او پر از عدل و داد می کند چنانکه پر از جور و ظلم شده باشد.

□

حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام از وجود گرامی نبی اکرم صلی الله علیه وآله نقل می فرمایند که حضرتش فرمودند:

لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ لَبَعَثَ اللَّهُ فِيهِ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي بِمَلَأُهَا عَدْلًا
كَمَا قُلِّمْتُ جَوْرًا.^۲

اگر از عمر دنیا غیر از یک روز باقی نماند خداوند در این روز مردی از خاندان مرا برمی انگیزد و او دنیا را پر از عدل و داد می کند چنانکه مملو از ظلم و جور شده باشد.

□

از ابن مسعود نقل می کند که پیامبر راستگو و مصدق از طرف خداوند، فرمودند:

لَا تَذْهَبُ الْأَيَّامُ وَاللَّيَالِي حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي بِوِطْئِ إِسْمَةٍ
إِسْمِي.^۳

شب و روز دنیا از بین نمی رود (دنیا تمام نمی شود) تا اینکه مردی از اهل بیت من به سلطنت برسد که اسم او اسم من است.

□

عبدالله عمر از پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله حدیث می کند که آن حضرت فرمودند:

۱. همان مأخذ، ص ۲۰.

۲. همان مأخذ، ص ۲۱.

۳. همان مأخذ، ص ۹.

يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِي إِسْمَهُ إِسْمِي وَخُلُقُهُ خُلُقِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ
قِسْطًا وَعَدْلًا.^۱

مردی از خاندان من قیام می‌کند که اسمش اسم من و اخلاقش اخلاق من
است و او جهان را از عدل و داد پر می‌کند.

عبدالله بن مسعود روایت می‌کند از بنیانگذار اسلام که فرمودند:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَلِي الْأَرْضَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي إِسْمُهُ كِاسْمِي.^۲

قیامت به پا نخواهد شد تا اینکه مردی از اهل بیت من بر زمین فرمانروایی کند
که نامش نام من است.

امام امیرالمؤمنین و عدل جهانی حضرت مهدی علیهما السلام

ابی وائل می‌گوید که امام امیرالمؤمنین علیه السلام نظر کردند به سوی حضرت امام
حسن علیه السلام و فرمودند:

این فرزند من آقای شماست چنانکه رسول اکرم صلی الله علیه و آله [وسلم فرموده
است (اشاره است به حدیث شریف «الحسن والحسين سيدا شباب اهل الجنة»)،
سَيَخْرُجُ مِنْ صُلْبِهِ رَجُلٌ بِاسْمِ نَبِيِّكُمْ يَخْرُجُ عَلَيَّ حِينَ غَفَلَةٍ مِنَ النَّاسِ وَإِمَاتَةِ
الْحَقِّ وَإِظْهَارِ الْجَوْرِ وَيَفْرَحُ بِخُرُوجِهِ أَهْلُ السَّمَاءِ وَسُكَّانُهَا وَهُوَ رَجُلٌ آجَلِي
الْجَبِينِ أَقْسَى الْأَنْفِ ضَخَمَ الْبُظْنِ أَذْبَلُ الْفَيْحِذَيْنِ بِفَيْحِيهِ الْإِيْمَنِ شَامَةٌ أَفْلَحُ
النَّبَايَا، يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ جَوْرًا.^۳

بزودی از نسل او^۴ مردی به وجود می‌آید که همنام پیامبر شما است. او ناگهان

۱. همان مأخذ، ص ۳۱.

۲. همان مأخذ، ص ۳۰.

۳. همان مأخذ، ص ۳۸.

۴. در این حدیث، حضرت بقیة الله روحی له الفداء از تبار امام حسن مجتبی علیه السلام معرفی شده زیرا
مادر امام باقر دختر امام حسن مجتبی علیهما السلام است. از این رهگذر، از امام پنجم به بعد همه
امامان از طرف پدر از تبار امام حسین، و از طرف مادر از تبار امام حسن علیهما السلام هستند.

ظاهر می شود در حالتی که مردم غافل از او هستند و حق از بین رفته و ظلم و ستم ظاهر شده است و ساکنان آسمانها از ظهور او خوشحال اند. او مردی است دارای پیشانی باز و پرفروغ و دماغی کشیده و موزون که جهان را پر از عدل می کند چنانکه پر از جور شده باشد.

□

عاصم بن حمزه از امام امیرالمؤمنین علیه السلام نقل می کند که آن حضرت

فرمودند:

تُمْلَأَنَّ الْأَرْضُ ظُلْمًا وَجَوْرًا حَتَّى لَا يَقُونَ أَحَدُ اللَّهِ إِلَّا مُسْتَخْفِيًا ثُمَّ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ صَالِحِينَ يَمْلِكُونَهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا. ۱

هر آینه زمین پر می شود از ظلم و جور چندان که کسی، مگر در خفا و مخفیانه، نتواند نام خدا را ببرد (ممکن است اشاره به احکام خداوند باشد که نمی شود در حضور این مردم از آن یاد کرد). سپس جمعیتی صالح و برجسته از بندگان خداوند می آیند و جهان را پس از پر شدنش از ظلم و جور پر از عدالت می کنند.

● خواننده عزیز! غیر از قیام جهانی حضرت بقیة الله روحی له الفداء برنامه دیگری از طرف خداوند عالم پیاده نخواهد شد.

□

کتاب نفیس کشف الاستار از کتاب عقد الدرر از وجود مقدس آقا امیرالمؤمنین سلام الله علیه روایتی نقل کرده و شرح حکومت جهانی حضرت بقیة الله روحی له الفداء را بیان نموده است که از نظر خوانندگان عزیز می گذرد:

فَيَبْعَثُ الْمَهْدِيَّ إِلَى أَمْرَائِهِ بِسَائِرِ الْأَمْصَارِ بِالْعَدْلِ بَيْنَ النَّاسِ وَتَرْعَى الشَّاهُ وَالذُّبُّ فِي مَكَانٍ وَاحِدٍ وَيَلْعَبُ الصَّيْبَانُ بِالْحَيَاتِ وَالْعَقَارِبُ وَلَا تَضُرُّهُمْ بِشَيْءٍ وَيَذْهَبُ الشَّرُّ وَيَبْقَى الْخَيْرُ وَيَزْرَعُ الْإِنْسَانُ مُدًّا وَتَخْرُجُ لَهُ سَبْعَةُ أَمْدَادٍ كَمَا قَالَ اللَّهُ وَيَذْهَبُ الزُّنَا وَشَرُّبُ الْخَمْرِ وَيَذْهَبُ الرِّبَا وَيُقْبَلُ النَّاسُ عَلَى الْعِبَادَاتِ وَالشَّرْعِ وَالِدِيَانَةِ وَالصَّلَاةِ فِي الْجَمَاعَاتِ وَتَطُولُ الْأَعْمَارُ وَ

تُوْدَى الْأَمَانَاتُ وَتَحْمِلُ الْأَشْجَارُ وَتَضَاعَفُ الْبَرَكَاتُ وَتُهْلِكُ الْأَشْرَارُ وَتَبْقَى
الْأَخْيَارُ وَلَا يَبْقَى مَنْ يُبْغِضُ أَهْلَ الْبَيْتِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.^۱

حضرت مهدی علیه السلام نمایندگان خودش را به اطراف و اکناف عالم می فرستد و به آنها امر می فرماید که باید عدل و داد واقعی را در میان مردم برقرار نمایند. شعاع عدالت آن حضرت آنقدر توسعه می یابد که گوسفند با گرگ در یک صحرا می چرند و زندگی می کنند، مارها و عقربها با بچه ها بازی می کنند و اصلاً به آنها زیانی نمی رسانند، شرور و بدیها بکلی از بین می رود و فقط خیر و خوبی می ماند، محصول زراعت انسان هفت برابر خواهد شد چنانکه خداوند در قرآنش فرموده است، عمل ننگین زنا از میان برداشته می شود، مردم دیگر شراب نمی خورند، ربا [این عامل ویرانگر اقتصاد] بکلی از بین می رود، مردم به سوی دین و عبادت و حضور در جماعات و خواندن نماز هجوم می آورند، عمرهای مردم [در نتیجه رفاه و آسایش همه جانبه در زندگی] طولانی می شود، ادای امانات شعار مردم خواهد بود و دیگر کسی به امانت مردم خیانت نمی کند، درختان پرثمر خواهند شد، برکات زیاد می شود، اشرار و نفوس خبیثه هلاک می شوند و فقط خوبان و ابرار می مانند و از دشمنان اهل بیت علیهم السلام کسی باقی نمی ماند.

● خواننده عزیز! با پیاده شدن برنامه های ذکر شده بالا باز هم شروری می ماند تا جایی برای عدالت تغلیبی بماند؟

□

از آقا امیرالمؤمنین سلام الله علیه نقل شده است که آن حضرت فرمودند:

بِنَا يَفْتَحُ اللَّهُ وَبِنَا يَخْتِمُ اللَّهُ وَبِنَا يَمْحُومَا تَشَاءُ وَيُنْبِتُ، وَبِنَا يَدْفَعُ اللَّهُ الزَّمَانَ
الْكَلْبَ وَبِنَا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ فَلَا يَغْرُرْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ مَا أَنْزَلَتِ السَّمَاءُ قَطْرَةً مِنْ
مَاءٍ مُنْذُ حَبَسَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَلَوْ قَدْ قَامَ قَائِمُنَا لَا نُزَلَّتِ السَّمَاءُ قَطْرَهَا وَ
لَا خُرَجَتِ الْأَرْضُ نَبَاتَهَا وَلَذَهَبَتِ الشَّخَنَاءُ مِنْ قُلُوبِ الْعِبَادِ وَاضْطَلَحَتِ
السَّبَاغُ وَالْبَهَائِمُ حَتَّى تَمْشِيَ الْقَرْيَةُ بَيْنَ الْعِرَاقِ إِلَى الشَّامِ لَا يَبْصُغُ قَدَمَيْهَا إِلَّا

عَلَى النَّبَاتِ وَعَلَى رَأْسِهَا زَيْتُهَا لَا يَهْبِجُهَا سَبْعٌ وَلَا تَخَافُهُ، لَوْ تَعْلَمُونَ مَا لَكُمْ فِي مُقَامِكُمْ بَيْنَ عَدُوِّكُمْ وَصَبْرِكُمْ عَلَى مَا تَسْمَعُونَ مِنَ الْأَذَى لَقَرْتُمْ أَعْيُنَكُمْ. ۱

خداوند بزرگ به وسیله ما خاندان وحی و امامت باب دین و معارف عالیة اسلام را به روی مردم گشود، به وسیله ما (اشاره به قیام حضرت مهدی روحی له الفداء) دین ختم می شود (یعنی دیگر نه پیامبری و نه امامی خواهد آمد)، به وسیله ما آنچه را که اراده کند محو می کند و آنچه را که اراده فرماید ثابت نگاه می دارد، به وسیله ما نحوست و بدبختیها را از زمانها برمی دارد و به خاطر ما خاندان خداوند بزرگ باران را می باراند (یعنی برکات الهی و الطاف مختلفه خداوند به وسیله ما بر مردم می بارد و افاضه می شود) و آسمان از ریختن قطرات بارانی که خداوند اراده فرموده نبارد عاجز است. آری، وقتی که قائم ما قیام کند آسمان بارانهای خودش را جاری می سازد، زمین گیاهان و درختان خودش را بیرون می کند، دلهای بندگان خداوند از صفتهای بد و کینه توزیها پاک می شود (دلهای مردم به یکدیگر مهربان می شود و صفا همه قلبها را فرا می گیرد)، نه تنها انسانها بلکه حیوانات درنده و چرنده با یکدیگر انس پیدامی کنند، و امنیت و عمران و آبادانی به جایی می رسد که اگر زنی جوان از عراق به طرف شام حرکت کند در حالی که خود را به زینتها آراسته است قدمی بر نمی دارد مگر اینکه بر گیاهان سبز و خرم و زمینهای پر گل و ریحان پا می گذارد و هیچ یک از موجودات، اعم از درندگان و انسانها، متعرض او نخواهند شد و با کمال آسایش به راه خود ادامه می دهد. شما مردمی که در مقابل اذیتهای دشمنان صبر می کنید در آینده با دیدن چنین حکومتی چشمهایتان روشن می گردد و خلاصه به نحو احسن خداوند جبران ناراحتیها را خواهد فرمود.

حضرت امام حسن و عدل جهانی حضرت مهدی علیهما السلام

امام حسن مجتبی علیه السلام از پدر بزرگوارش روایت می‌کنند که آن حضرت فرمودند:

يَبْعَثُ اللَّهُ رَجُلًا فِي آخِرِ الزَّمَانِ وَ كَلْبٍ مِنَ الدَّهْرِ وَ جَهْلٍ مِنَ النَّاسِ يُؤْتِيهِ اللَّهُ بِمَلَائِكَتِهِ وَيَعْصِمُ أَنْصَارَهُ وَيَنْصُرُهُ بِآيَاتِهِ وَيُظْهِرُهُ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ حَتَّى يَدْبُثُوا ظُوعًا أَوْ كَرْهًا يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا وَنُورًا وَبُرْهَانًا يَدِينُ لَهُ عَرَضُ الْبِلَادِ وَظُولُهَا، لَا يَبْقَى كَافِرٌ إِلَّا آمَنَ وَلَا طَالِحٌ إِلَّا صَالِحٌ، وَ تَضَلُّحٌ فِي مُلْكِهِ السَّبَاعُ وَتُخْرِجُ الْأَرْضُ نَبْتَهَا وَتُنزِلُ السَّمَاءُ بَرَكَاتَهَا وَتَظْهَرُ لَهُ الْكُنُوزُ، يَمْلِكُ مَا بَيْنَ الْخَافِقَيْنِ أَرْتَمِينَ عَامًا فَظُوبِي لِمَنْ أَدْرَكَ آيَاتَهُ وَ سَمِعَ كَلَامَهُ. ۱

خداوند در آخر الزمان، به هنگام فراگیر شدن جهالت و نادانی، مردی را برمی‌انگیزد که با فرشتگان خود یاری اش فرماید، یارانش را از پلیدیها دور گرداند، او را با معجزات پیروز کند و بر مردم روی زمینش چیره سازد تا همگی خواه ناخواه به آیین اسلام بگروند. اوزمین را پر از عدل و داد و نور و استدلال می‌سازد، همه گیتی و تمامی کافران به او ایمان می‌آورند، همه تبهاران هدایت می‌شوند، درندگان رام شوند، زمین گیاهانش را برویاند و گنجهایش را آشکار سازد و آسمان برکاتش را نازل کند، شرق و غرب جهان زیر حکومت او قرار گیرد و چهل سال حکومت نماید. خوشا به حال کسی که زمان وی را درک کند و او را فرمان برد.

امام باقر و امام صادق و عدل جهانی حضرت بقیة الله علیهم السلام

در کتاب المحجة از امام صادق و امام باقر علیهما السلام در ذیل آیه شریفه «وَ

لَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ»^۱ نقل کرده اند، و نیز در مجمع البیان در تفسیر آیه فوق، که منظور از بندگان صالح حضرت مهدی روحی له الفداء و یاران عزیز او هستند و دلیل بر اثبات این مطلب روایتی است که خاصه و عامه از رسول اکرم صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که آن حضرت فرمودند:

لَوْ لَمْ يَتَّقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَبْعَثَ رَجُلًا صَالِحًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَفَسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا.^۱
اگر یک روز از عمر دنیا بیشتر نماند خداوند آن روز را طولانی می کند تا مرد صالحی از خاندان من برانگیخته شود. او دنیا را پر از عدل و داد می کند چنانکه پر از ظلم و جور شده باشد.

از امام باقر علیه السلام در معنی آیه شریفه «الَّذِينَ إِنْ مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ»^۲ نقل شده است که فرمودند:

فَهَذِهِ الْآيَةُ لِآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْمَهْدِيِّ وَأَصْحَابِهِ يُمَلِّكُهُمُ اللَّهُ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا وَيُظهِرُ الدِّينَ وَيُمِيتُ اللَّهُ بِهِ وَيَأْضِحُّهَا بِالسُّبْحِ وَالْبَاطِلِ كَمَا أَمَاتَ السَّفَهَاءَ الْحَقَّ حَتَّى لَا يُرَى أَثَرُ الظُّلْمِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ.^۳

این آیه در باره آل محمد علیهم السلام و حضرت بقیة الله روحی له الفداء و اصحاب عزیزش نازل شده است که خداوند حکومت بر مشرق و مغرب زمین را به آن حضرت و یارانش عطا می فرماید. در سایه این حکومت، اسلام بر همه ادیان غالب خواهد شد و اساس بدعت و باطل از بین خواهد رفت، چنانکه در گذشته اهل باطل و نابخردان حق را از میان بردند، و دامنه این حکومت چنان گسترش می یابد تا اینکه بکلی اثری از ظلم نماند، و امر بر معروف و نهی از منکر می نمایند. و عاقبت کارها به دست خداست.

۱. حج / ۴۱: «[آنان که خدا را یاری می دهند] کسانی هستند که اگر در روی زمین آنها را تمکین و اقتدار دهیم، نماز به پا می دارند و زکات به مستحقان می دهند».

۲. منتخب الاثر، ص ۱۵۹.

۳. المحجة، ص ۱۴۳.

امام رضا علیه السلام و عدالت جهانی حضرت مهدی روحی له الفداء

دعبل خزاعی می‌گوید:

فلما انتهیت إلى قولي:

خُرُوجُ إِمَامٍ لِمَحَالَةٍ وَأَقِيعُ يَقُومُ عَلَيَّ اسْمُ اللَّهِ وَالْبَرَكَاتِ
 يُمَيِّزُ فِينَا كُلَّ حَقٍّ وَبَاطِلٍ وَيَجْزِي عَلَيَّ الثُّغْمَاءِ وَالنَّقَمَاتِ
 بَكَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ بُكَاءً شَدِيداً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى فَقَالَ لِي: يَا خُزَاعِيُّ
 نَطَقَ رُوحُ الْقُدُسِ عَلَيَّ لِسَانِكَ بِهَذَيْنِ الْبَيْتَيْنِ فَهَلْ تَدْرِي مَنْ هَذَا الْإِمَامُ وَمَتَى
 يَقُومُ؟ فَقُلْتُ: لَا يَا مَوْلَايَ إِلَّا أَنِّي سَمِعْتُ بِخُرُوجِ إِمَامٍ مِنْكُمْ يُظَهِّرُ الْأَرْضَ
 مِنَ الْفَسَادِ وَيَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا. فَقَالَ: يَا دُعْبِلُ الْأِمَامُ بَعْدِي
 مُحَمَّدٌ وَبَعْدَ مُحَمَّدٍ ابْنُهُ عَلِيُّ وَبَعْدَ عَلِيِّ ابْنُهُ الْحَسَنُ وَبَعْدَ الْحَسَنِ ابْنُهُ الْحُجَّةُ
 الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ فِي غَيْبَتِهِ الْمُطَاعُ فِي ظُهُورِهِ، لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٌ
 لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَخْرُجَ فَيَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا وَأَقَامَتِي
 فَأَخْبَارُ عَنِ الْوَقْتِ وَلَقَدْ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ، عَنْ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى يَخْرُجُ الْقَائِمُ مِنْ
 دُرَيْتِكَ؟ فَقَالَ: مَثَلُهُ مَثَلُ السَّاعَةِ لَا يُجْلِيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ تَقَلَّتْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا يَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً. ۱

وقتی اشعارم به اینجا رسید:

ظهور امام [علیه السلام] به هر تقدیر انجام خواهد شد
 و برنامه و برکات خدا قیام خواهد نمود
 حق و باطل در امت ما آشکار خواهد گردید
 و بر نعمتها و سختیها جزا خواهد داد.

امام هشتم علیه السلام سخت گریستند؛ آنگاه سر مبارکش را بلند کردند و به طرف من نگریستند و فرمودند: ای دعبیل! این دو بیت را روح القدس بر زبان جاری کرد. آیا می‌دانی این امام کیست و چه روزی قیام می‌کند؟ عرض کردم: خیر نمی‌دانم، الا اینکه شنیده‌ام امامی از شما قیام می‌کند و زمین را از فساد پاک می‌سازد و آن را از عدل و داد می‌آکند چنانکه از ظلم و جور پر شده باشد. سپس فرمودند: ای دعبیل! امام بعد از من محمد فرزند من است و بعد از محمد فرزند او علی امام است و بعد از علی فرزند او حسن امام است و بعد از حسن فرزند او حجت قائم منتظر است که در دوران ظهورش اطاعت می‌شود. ای دعبیل! اگر از عمر دنیا باقی نماند مگر یک روز، خداوند آن روز را چندان طولانی می‌کند تا اینکه قائم ما قیام کند و دنیا را از عدل و داد پر سازد چنانکه از ظلم و جور پر شده باشد. و اما «متی» یعنی این قیام کی خواهد بود؟ پس این خبر دادن از وقت است که نهی شده و پدرم از پدرانم تا برسد به جدم خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله که از آن حضرت سؤال کردند چه زمان قائم از فرزندان تو قیام می‌کند؟ فرمودند مثل قیام قائم ما مانند قیامت است، هیچ کس جز او (خداوند) نمی‌تواند وقت آن را آشکار سازد، در آسمانها و زمین بسی سنگین و عظیم است و بر شما مگر به صورت ناگهانی و یکمرتبه نخواهد آمد.

پس برای ظهور آن حضرت تعیین وقت حرام است — اللهم عجل فرجه —.

امام جواد علیه السلام و عدل جهانی حضرت مهدی روحی له الفداء

جناب عبدالعظیم حسنی علیه الرحمه می‌گوید: حضور مولای عزیزم حضرت جواد الائمه علیهم السلام مشرف شدم تا از او درباره آل محمد علیهم السلام سؤال کنم که آیا قائم همان مهدی است یا غیر او؟ حضرت ابتدا به سخن کردند و مکنونات قلبی مرا جواب گفتند و فرمودند:

يَا أَبَا الْقَاسِمِ إِنَّ الْقَائِمَ مِنَّا هُوَ الْمَهْدِيُّ الَّذِي يَجِبُ أَنْ يُنْتَظَرَ فِي غَيْبَتِهِ وَيُطَاعَ فِي ظُهُورِهِ وَهُوَ الثَّالِثُ مِنْ وُلْدِي وَالَّذِي بَعَثَ مُحَمَّدًا بِالنُّبُوَّةِ وَخَصَّنَا بِالْإِمَامَةِ إِنَّهُ لَوَلَّمْ يَبْقَى مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى

يُخْرِجُ قَيْمَلًا الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا وَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ
تَعَالَى يُضِلُّهُ أَمْرَهُ فِي لَيْلَةٍ كَمَا أَضْلَحَ أَمْرَ كَلِيمِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ ذَهَبَ
لِيَتَقَبَّسَ لِأَهْلِهِ نَارًا فَرَجَعَ وَهُوَ رَسُولٌ نَبِيٌّ ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلُ أَعْمَالِ
شِيعَتِنَا إِنْ تَنَظَّرُوا الْفَرَجَ.^۱

ای ابا القاسم قائم ما همان مهدی است که واجب است در زمان غیبتش
انتظار ظهور او را بکشند و در دوران ظهورش از او اطاعت کنند (انتظار و
اطاعت در زمان ظهور نیز از وظایف محوله است). او سومین فرزند من است. به
آن خدایی که جدم حضرت محمد صلی الله علیه وآله را به رسالت برانگیخته و ما
خاندان وحی را مخصوص به امامت قرار داده است اگر از عمر دنیا مگر یک
روز بیشتر باقی نماند خداوند آن روز را آنقدر طولانی می‌کند تا اینکه قائم ما
ظاهر شود و عالم را از عدل پر کند چنانکه از ظلم و جور انباشته شده باشد. و
دیگر اینکه خداوند امر قیام او را در یک شب اصلاح می‌کند چنانکه امر نبوت
حضرت موسی علیه السلام را در یک شب اصلاح نمود و او در یک شب رفت تا
برای خانواده اش آتش روشن کند، پس در حالتی که بازگشت خداوند او را
رسول خود قرار داده بود. امر مهدی ما نیز چنین است، سپس فرمودند: بهترین
اعمال برای شیعیان ما در غیبت آن حضرت منتظر فرج بودن (یعنی منتظر قیام
جهانی مهدی ما بودن) است.

حضرت جواد الائمه علیه السلام در باره حکومت حضرت مهدی روحی له الفداء
چنین می‌فرمایند:

إِنَّ الْقَائِمَ يَمْلِكُ ثَلَاثِمِائَةً وَتِسْعَ سِنِينَ كَمَا لَبِثَ أَهْلُ الْكَهْفِ فِي كَهْفِهِمْ يَمَلَأُ
الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا، وَيَفْتَحُ اللَّهُ لَهُ شَرْقَ الْأَرْضِ وَ
غَرْبَهَا وَيَقْتُلُ النَّاسَ حَتَّى لَا يَبْقَى إِلَّا دِينُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
يَسِيرُ بِسِيرَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ.^۲

۱. بحار الانوار، ج ۵۱ / ص ۱۵۶.

۲. غیبت طوسی، ص ۲۸۳.

دوران حکومتش سیصد و نه سال خواهد بود به عدد سالهای توقف اصحاب کهف در غارشان، جهان را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه پر از ظلم و جور شده باشد، خداوند شرق و غرب عالم را برای او گشوده و مسخر قرار می‌دهد، دشمنان خداوند را می‌کشد تا اینکه در دنیا مگردین مقدس اسلام و مکتب اهل بیت سلام الله عليهم آیینی باقی نماند و روش او در حکومت مانند سلیمان بن داوود علیه السلام است.

آری، تمام قضاوتها و داوریهها بر اساس عدالت واقعی خواهد بود
 — اللهم عجل فرجه —.

امام هادی علیه السلام و عدل جهانی حضرت مهدی روحی له الفداء

از حضرت امام هادی علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

إِنَّ الْإِمَامَ بَعْدِي الْحَسَنُ ابْنِي وَبَعْدَ الْحَسَنِ ابْنُهُ الْقَائِمُ الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ
 قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا.^۱

امام بعد از من فرزندم حسن است و بعد از او فرزندش قائم است و اوست که زمین را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه از ظلم و ستم پر شده باشد.

حضرت عسکری علیه السلام و عدل جهانی حضرت مهدی صلوات الله عليه

احمد بن اسحاق از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام حدیث می‌کند
 که آن حضرت فرمودند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيَا حَتَّىٰ آرَأِي الْخَلْفَ مِنْ بَعْدِي أَشْبَهَ
 النَّاسِ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَلْقًا، يَحْفَظُهُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ فِي
 عَيْتِهِ ثُمَّ يُظْهِرُهُ قَيْمًا لِأَرْضٍ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا.^۲

۱. کمال الدین، ج ۲ / ص ۵۵.

۲. بحار الانوار، ج ۵۱ / ص ۱۶۱.

حمد می‌کنم خدای را که از دنیا بیرون نرفتم تا اینکه جانشین خود را دیدم. او از لحاظ آفرینش و از نظر اخلاق شبیه‌ترین مردم به حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله است. خداوند او را در دوران غیبتش حفظ می‌کند آنگاه او را ظاهر می‌سازد و عالم هستی را به وسیله او انباشته از عدل و داد می‌کند چنانکه پر از ظلم و جور شده باشد.

□

احمد بن اسحاق می‌گوید: به محضر مبارک حضرت عسکری شرفیاب شدم. بنا داشتم که از آن حضرت درباره امام بعد از او سؤال کنم. حضرت به قدرت ولایت و امامت از باطن من آگاه شدند، لذا ابتدا خودشان فرمودند:

يَا أَحْمَدُ بْنُ إِسْحَقَ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَمْ يُخْلِ الْأَرْضَ مِنْذُ خَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَا يُخْلِهَا إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ مِنْ حُجَّةِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، بِهِ يَدْفَعُ الْبَلَاءَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ وَيَبْرِئُ الْغَيْثَ وَيَبْرِئُ بَرَكَاتِ الْأَرْضِ. قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ فَمَنِ الْإِمَامُ وَالْخَلِيفَةُ بَعْدَكَ؟ فَتَهَضَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسْرِعًا فَدَخَلَ الْبَيْتَ ثُمَّ خَرَجَ وَعَلَى عَاتِقِهِ غُلَامٌ كَأَنَّ وَجْهَهُ الْقَمَرُ لَيْلَةَ الْبَدْرِ مِنْ أَبْنَاءِ ثَلَاثِ سِنِينَ فَقَالَ: يَا أَحْمَدُ بْنُ إِسْحَقَ لَوْلَا كَرَامَتُكَ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَعَلَى حُجَّتِهِ مَا عَرَضْتُ عَلَيْكَ ابْنِي هَذَا إِنَّهُ سَمِيَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَنِيَّتِهِ، وَالَّذِي يَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ جَوْرًا وَظُلْمًا. يَا أَحْمَدُ بْنُ إِسْحَقَ مَثَلُهُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ مَثَلُ الْخِضْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَثَلُهُ مَثَلُ ذَا الْقَرْنَيْنِ، وَاللَّهُ لَيَغَيِّبَنَّ غَيْبَةً لَا يَنْجُو مِنَ الْهَلَاكِهَ فِيهَا إِلَّا مَنْ ثَبَّتَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى الْقَوْلِ بِإِمَامَتِهِ وَوَفَّقَهُ فِيهَا لِلدُّعَاءِ بِتَعْجِيلِ فَرَجِهِ. فَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ إِسْحَقَ: يَا مَوْلَايَ فَهَلْ مِنْ عَلَامَةٍ يَظْمِنُنَّ إِلَيْهَا قَلْبِي؟ فَتَنَطَّقَ الْغُلَامُ بِلِسَانِ عَرَبِيٍّ فَصَبَحَ فَقَالَ: أَنَا بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَالْمُنْتَهَمُ مِنْ أَعْدَائِهِ وَلَا تَطْلُبْ آثَرًا بَعْدَ عَيْنِي يَا أَحْمَدُ بْنُ إِسْحَقَ.

قال أحمد بن إسحاق: فخرجت مسروراً فرحاً فلما كان من الغد حدثت إليه فقلت يا ابن رسول الله لقد عظم سروري بما مننت به عليّ فما السنة الجارية فيه من الخضر عليه السلام وذا القرنين؟ قال: طوبى الغيبة يا أحمد. قلت: يا

ابن رسول الله وإن غيبتة لتطول؟ قال اي ورتي حسي يرجع عن هذا الأمر
أكثر القائلين به، ولا يبقى إلا من أخذ الله عز وجل عهده بولايتنا وكتب
في قلبه الايمان وأيده بروح منه يا أحمد بن اسحاق هذا أمر من أمر الله وسر
من سر الله وغيب من غيب الله فخذ ما أتيتك واكتمه وكن من الشاكرين
تكن معنا غداً في عليين. ۱

ای احمد بن اسحاق! خداوند بزرگ از هنگامی که حضرت آدم علیه السلام را
آفرید زمین را از حجت خودش خالی نگذاشته است و تا روز قیامت حجت و
نماینده و جانشین خداوند در روی زمین باقی خواهد بود، که در سایه وجود آن
حجت بلاها از اهل زمین دفع می شود و باران بر موجودات این عالم می بارد و
زمین به وسیله این ذوات مقدسه برکات خودش را در اختیار مخلوقات قرار
می دهد. عرض کردم: ای فرزند رسول خدا! خلیفه و امام بعد از شما کیست؟
امام علیه السلام با عجله به اندرون تشریف بردند و پسر بچه ای را که صورتش
مانند ماه شب چهارده می درخشید و بیش از سه سال از سن عزیزشان
نمی گذشت بر دوش خود سوار کرده، تشریف فرما شدند و فرمودند: ای احمد
بن اسحاق! اگر در پیشگاه خداوند و حجت های او معزز و مکرم نبودی هر آینه
من فرزندم را به تو نشان نمی دادم. ای احمد بن اسحاق! این پسر من همانم و
هم کنیه جدش خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله است، و او کسی است که زمین
را پر از عدل و داد می کند بعد از اینکه از ظلم و جور پر شده باشد. ای احمد! مثل
فرزند من در این امت مثل خضر علیه السلام و ذوالقرنین است. به خدا سوگند،
غیبتش چندان به درازا می کشد که هیچ کس از هلاکت و نابودی رهایی پیدا
نمی کند مگر کسانی که خداوند متعال در ولایت و امامتش آنها را ثابت قدم نگاه
بدارد و نیز به آنها برای دعا در تعجیل امر فرج آن حضرت توفیق عنایت کند
(آری، عدم نزول هلاکت دو جهانی در این زمان منحصرأ در گروه دعا کردن
برای امر ظهور و ثابت قدم ماندن در امامت آن حضرت است اللهم وفقنا).
احمد بن اسحاق می گوید: عرض کردم آیا در این آقا زاده علامتی هست که
مایه اطمینان قلبی من باشد؟ ناگهان دیدم لب های از گل نازک ترش شکفته شد
و با زبان عربی فصیح فرمود: ای احمد بن اسحاق! منم بقية الله في ارضه؛

من آن کسی هستم که از دشمنان خداوند انتقام خواهم گرفت. ای احمد بن اسحاق! بعد از مشاهده عینی (دیدن من) دیگر به دنبال چیزی مرو. احمد بن اسحاق می‌گوید: از خدمت مولایم حضرت عسکری و فرزند عزیزش سلام‌الله علیهما خوشحال و مسرور شدم. فردای آن روز مجدداً شرفیاب شده، عرض کردم: ای مولای من و ای فرزند رسول خدا! از اینکه بر من منت گذاشتید و امام عزیزم را به من نشان دادید فوق العاده مسرورم؛ اکنون بفرمایید نشانه‌هایی که از خضر و ذوالقرنین در او هست چیست؟ فرمودند: ای احمد بن اسحاق! غیبتش طولانی می‌شود (خواننده ارجمنند! حضرت خضر علیه السلام و جناب ذوالقرنین هر دو دارای غیبتی طولانی بوده‌اند). عرض کردم: غیبت ایشان طولانی می‌شود؟ فرمودند: آری، به خدا قسم، غیبتش چندان به درازا می‌کشد تا اینکه اکثر قائلان به امامتش برگردند (منکر وجود مبارکش شوند) مگر آنهایی که خداوند در ارتباط با ولایت ما از آنها پیمان گرفته و ایمان را در قلب آنها نوشته (کنایه از تثبیت ایمان در دل آنان) و به وسیله روح خودش آنها را تأیید فرموده باشد. ای احمد بن اسحاق! جریان فرزند من امری است از امور خداوند و سری از اسرار بزرگ حق و غیبی است از غیوب او. آنچه ما به تو دادیم بگیر و آن را مکتوم دار و در مقابل نعمت بزرگ شکرگزاری کن تا در بهشت در مقامات عالی‌اش (یعنی اعلا علیین) با ما باشی.

ادوار ائمه

حضرت یحییٰ بن علی شب اول ظهور در مکه

جابر از حضرت جواد الائمه علیه السلام در رابطه با شب قیام حضرت یحییٰ بن علی روایتی نقل کرده است که عیناً ترجمه آن به نظر خوانندگان عزیز می رسد:

يُظْهِرُ الْمَهْدِيُّ بِمَكَّةَ عِنْدَ الْعِشَاءِ وَمَعَهُ رَأْيَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَإِسْلَامٌ وَقَمِيصُهُ وَسَيْفُهُ وَعَلَامَاتٌ وَنُورٌ وَبَيَانٌ فَإِذَا صَلَّى الْعِشَاءَ نَادَى بِأَعْلَى
صَوْتِهِ يَقُولُ أَذْكَرُكُمْ اللَّهُ أَيُّهَا النَّاسُ وَمُقَامَكُمْ بَيْنَ يَدَي رَبِّكُمْ فَقَدِ اتَّخَذَ
الْحُجَّةَ وَبَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ وَأَنْزَلَ الْكِتَابَ وَأَمَرَكُمْ أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً وَأَنْ
تُحَافِظُوا عَلَى طَاعَتِهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ وَأَنْ تُخِيُوا مَا أَحَبَّ الْقُرْآنَ وَتُمِيتُوا مَا
أَمَرَ وَتَكُونُوا أَعْوَاناً عَلَى الْهُدَى وَوَزراً عَلَى التَّقْوَى فَإِنَّ الدُّنْيَا قَدْ دَنَا فَنَاوُهَا
وَزَوَالُهَا وَأَذْنَتْ بِالْوَدَاعِ وَإِنِّي أَدْعُوكُمْ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَالْعَمَلِ بِكِتَابِهِ
وَإِمَاتَةِ الْبَاطِلِ وَإِخْيَاءِ سُنَّتِهِ.

ای جابر! مهدی علیه السلام در مکه ظاهر می شوند در وقت نماز عشاء و سه نشانه

از رسول اکرم صلی الله علیه و آله [وآله] وسلم همراه دارند: ۱) پرچم آن حضرت، ۲) پیراهن مخصوص آن بزرگوار، ۳) شمشیر آن سرور. علاوه بر اینها نشانه‌های دیگری هم دارد: نور نبوت و امامت و بیان پرمحتوا و منطقی رسول اکرم صلی الله علیه و آله. پس هنگامی که نماز عشا را خواندند با صدای بلند می‌فرمایند: ایها الناس! [که خطاب به تمام مردم عالم است] شما را به خداوند و آن روزی که همگی در پیشگاه مقدس او ایستاده‌اید (منتظر پاداش اعمال هستید یعنی قیامت) متذکر می‌شوم. ای مردم! خداوند حجت را بر شما تمام کرد و پیامبران را فرستاد و قرآن را برای راهنمایی شما نازل کرد و امر فرموده است که به او شرک نوزید، در طاعت او و رسولش کوشا باشید، آنچه را که قرآن زنده کرده است زنده نگاه دارید (احکام و مقررات قرآن) و آنچه را که قرآن نابود اعلام کرده است شما نیز از بین ببرید، یار و انصار راه هدایت باشید، و تقوا و پرهیزکاری را یاری کنید. دنیای شما نزدیک به نابود شدن است، و گویی با شما وداع می‌کند. من شما را به سوی خداوند و فرستاده‌اش حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله دعوت می‌کنم و نیز شما را می‌خوانم که بیایید به قرآن خداوند عمل کنید، بیایید باطل را نابود کرده (بساط گناه و معصیت را جمع کنید) و سنتهای الهی (احکام و مقررات حیاتبخش اسلام) را زنده نمایید.

● خواننده گرامی: تمام برنامه‌های حکومت حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء

در چند اصل خلاصه می‌شود:

۱. به یاد خداوند بودن
 ۲. تقوا داشتن
 ۳. به قرآن خداوند عمل نمودن و احکام آن را زنده نگاه داشتن
 ۴. مبارزه با شرک
 ۵. تذکر به عدم بقای دنیا و مظاهر آن
 ۶. احیای حق و نابودی باطل.
- البته تمام خوشبختیها را در این شش اصل خلاصه فرموده‌اند.

مهدی علیه السلام از سادات بهشت است

انس بن مالک می گوید رسول اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

نَحْنُ سَبْعَةٌ بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلِبِ سَادَاتُ أَهْلِ الْجَنَّةِ: أَنَا وَآخِي عَلِيُّ وَعَمِّي حَمْزَةُ
وَجَعْفَرُ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَالْمَهْدِيُّ.^۱

از ما (فرزندان عبدالمطلب) هفت نفر سید و آقای اهل بهشت اند: من و برادرم
علی، عمویم حمزه و جعفر و حسن و حسین و مهدی.

مکتب دین به وسیله قیام مهدی علیه السلام خاتمه می یابد

امام امیرالمؤمنین علیه السلام از پیامبر بزرگ اسلام صلی الله علیه وآله چنین نقل
فرموده اند:

الْمَهْدِيُّ مِنَّا يُخْتَمُ الدِّينُ بِنَا كَمَا قُتِحَ بِنَا.^۲

مهدی از خاندان رسالت است. همچنانکه دین به وسیله ما شروع شد (نبوت)
به وسیله مهدی خاتمه پیدا می کند.

رسول اکرم صلی الله علیه وآله و شرح کیفیت زندگی مردم در حکومت صاحب الامر علیه السلام

ابی سعید خدری از پیامبر بزرگ اسلام صلی الله علیه وآله نقل می کند که

فرمودند:

تَنْعَمُ أُمَّتِي فِي زَمَنِ الْمَهْدِيِّ نِعْمَةً لَمْ تَنْعَمُوا مِثْلَهَا قَطُّ، تُرْسَلُ السَّمَاءُ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا، وَلَا تَدْعُ الْأَرْضُ شَيْئًا مِنْ نَبَاتِهَا إِلَّا أَخْرَجَتْهُ.^۳

امت من در زمان حکومت فرزندان مهدی به نعمتهایی دست می‌یابد که هیچگاه به چنین نعمات و برکاتی نرسیده است. آسمان مرتباً بر مردم می‌بارد (زندگی تمام موجودات بسته به آب است) و زمین تمام برکات خودش را در اختیار مردم قرار می‌دهد و از خود خارج می‌سازد.

امام صادق علیه السلام و نحوه حکومت حضرت مهدی علیه السلام

ابان درباره نحوه حکومت حضرت بقیة الله روحی له الفداء از امام صادق علیه السلام چنین نقل می‌کند که آن حضرت فرمودند:

لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِثِّي يَحْكُمُ بِحُكْمَةِ آلِ دَاوُدَ، وَلَا يَسْأَلُ بَيِّنَةً يُعْطَى كُلَّ نَفْسٍ حَقَّهَا.^۱

دنیا به پایان نمی‌رسد تا از نسل من مردی به وجود آید و قیام کند که قضاوت در حکومت او مانند حکومت آل داوود باشد. او از بیته و دلیل نمی‌پرسد و حق هر صاحب حقی را به او می‌رساند.

آری، حکومت حضرت مهدی روحی له الفداء بر اساس واقع است و آنچه در باطن باشد او و یارانش می‌بینند و داوری می‌فرمایند و نیازی به گواه ندارند.

□

اباعبیده ضمن حدیث مفصّلی از امام صادق علیه السلام حدیث می‌کند که آن حضرت درباره برنامه قضایی حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء فرمودند:

يَا أَبَا عُبَيْدَةَ إِذَا قَامَ قَائِمُ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَحْكُمُ بِحُكْمِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَ لَا يَسْأَلُ بَيِّنَةً.^۲

ای اباعبیده! زمانی که قائم آل محمد علیه السلام قیام کند و حکومت واحده را تشکیل دهد نحوه حکم کردنش مانند حکم نمودن حضرت داوود و حضرت سلیمان است و در قضاوت نیازی به بیته ندارد، لذا از شاهد و بیته سؤال نمی‌کند [چون واقع و حقیقت جریان بر او روشن است].

۱. اصول کافی، ج ۲ / ص ۳۲۱.

۲. همان مأخذ، ص ۳۲۱.

حضرت خضر علیه السلام و حکومت حضرت مهدی روحی له الفداء

آقا امیرالمؤمنین علیه السلام در حدیثی مفصل فرمودند که جناب خضر علیه السلام درباره حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء فرمودند:

وَأَشْهَدُ عَلَى رَجُلٍ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ لَا يُكْتَى وَلَا يُسْمَى حَتَّى يَظْهَرَ أَمْرُهُ
فَيَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ جَوْرًا.^۱

شهادت می‌دهم بر مردی که فرزند حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است که اولاً کنیه و نام او برده نمی‌شود تا اینکه ظهور کند و آنگاه که ظاهر شد جهان را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه پر از جور شده باشد. (در طول زمان غیبت کبرای آن حضرت اغلب جناب خضر علیه السلام در خدمت آقا امام عصر صلوات الله علیه هستند.)

حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و معرفی حضرت بقیة الله روحی له الفداء

عثمان بن سعید اول نایب امام عصر ارواحنا له الفداء می‌گوید: در محضر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بودم، کسی درباره حدیث معروف «مَنْ مَاتَ وَ لَمْ يَعْرِفْ إِمَامَ زَمَانِهِ مَاتَ مِيتَةَ الْجَاهِلِيَّةِ» سؤال کرد که آیا این درست است؟ فرمودند: آری درست است. عرض کردند: امام و حجت بعد از شما چه کسی خواهد بود؟ فرمودند:

إِبْنِي مُحَمَّدٌ هُوَ الْإِمَامُ وَالْحُجَّةُ بَعْدِي مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَعْرِفْهُ، مَاتَ مِيتَةَ
جَاهِلِيَّةٍ، أَمَا إِنَّ لَهُ غَيْبَةً يَحَارُ فِيهَا الْجَاهِلُونَ وَيَهْلِكُ فِيهَا الْمُبْطِلُونَ وَيَكْذِبُ
فِيهَا الْوَقَاتُونَ، ثُمَّ يَخْرُجُ فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى الْأَعْلَامِ الْبَيْضِ تَخْفِقُ فَوْقَ رَأْسِهِ
بِنَجْفِ الْكُوفَةِ.^۲

۱. همان مأخذ، ص ۶۰۵.

۲. اثبات الهداه، ج/۳، ص ۴۸۲.

فرزندم محمد امام و حجّت بعد از من است. کسی که بمیرد و او را نشناسد مرده است مانند مردم جاهلیّت (قبل از اسلام). آگاه باشید، از برای فرزندم یک غیبت طولانی خواهد بود که مردم جاهل در آن زمان سرگردان خواهند بود و طرفداران باطل نابود می شوند و آنهایی که برای او تعیین وقت ظهور می کنند دروغگویان اند. در چنین زمانی که همه مردم در سرایش سقوط قرار گرفته اند او قیام می کند. گویا می بینم که پرچمهایی سفید بالای سر او در نجف متصل به کوفه در اهتزاز است.

● خواننده عزیز! معنای شناخت در این حدیث البتّه تنها این نیست که امام عصر ارواحنا له الفداء را از نظر حسب و نسب بشناسیم بلکه باید خصوصیات وجودی آن سرور و مقام خلیفه اللّهی و جانشین خدا بودن و وصایت آن حضرت از رسول اکرم صلی الله علیه وآله و خلاصه معنای حکومت و فرمانروایی و ولایت مطلقه از طرف خداوند را، البتّه در حدّ توان و استعداد وجودی، درک کنیم—ان شاء الله و لا حول و لا قوّة الا بالله العلیّ العظیم—.

اصحاب حضرت مهدی

علیه السلام

از امام صادق علیه السلام در باره اصحاب حضرت مهدی روحی له الفداء چنین آمده است (البته در حدیثی مفصل):

قَالَ أَبُو بَصِيرٍ: جُعِلَتْ فِدَاكَ لَيْسَ عَلَى الْأَرْضِ يَوْعِيذُ مُؤْمِنٌ غَيْرُهُمْ، قَالَ بَلَىٰ
وَلَكِنَّ هَذِهِ الَّتِي يُخْرِجُ اللَّهُ فِيهَا الْقَائِمَ وَهُمْ الثَّجْبَاءُ وَالْقَضَاءُ وَالْحُكَّامُ وَ
الْفُقَهَاءُ فِي الدِّينِ يَمَسُّخُ اللَّهُ بُظُونَهُمْ وَظُهُورَهُمْ فَلَا تَشْبَهُ عَلَيْهِمْ حُكْمٌ.^۱

ابوبصیر می گوید: عرض کردم قربانت کردم، در کره زمین افراد با ایمان غیر از یاران حضرت مهدی کس دیگری نیست؟ فرمودند: چرا، هستند ولی این دسته که خداوند آنها را برای حضرت قائم معین فرموده است نجبا و قضات و حکام و فرمانروایانی هستند که بحق داوری و حکومت می کنند. این دسته فقیهان در دین اند که خداوند با قدرت ولایتش شکمها و پشتهای آنها را مسح نموده است که نتیجتاً در قضاوت اشتباه نمی کنند.

آری، قضاوت آنها متصل به دریای علم لایتناهی خداوند بزرگ است که در آن خلاف راه پیدا نمی‌کند.

یاران حضرت ولی عصر روحی له الفداء و آقا امیرالمؤمنین علیه السلام

از آقا امیرالمؤمنین سلام الله علیه در ارتباط با یاران حضرت مهدی علیه السلام در آخرالزمان در مقام مدح از طالقان (منطقه ای است نزدیکی تهران) می‌فرماید:

وَبِحَا لِقَالِقَانٍ فَإِنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا كُنُوزًا لَيْسَتْ مِنْ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ وَلَكِنْ بِهَا
رِجَالٌ عَرَفُوا اللَّهَ حَقَّ مَعْرِفَتِهِ وَهُمْ أَنْصَارُ الْمَهْدِيِّ آخِرِ الزَّمَانِ.^۱

برای خداوند بزرگ در طالقان گنج‌هایی است که از طلا و نقره نیست بلکه در آنجا مردانی هستند که خداوند را به معنی واقعی شناخته‌اند و اینها هستند که در آخرالزمان فرزندان مهدی را یاری می‌کنند.

امام صادق علیه السلام و بیان بعضی از برنامه‌های حضرت مهدی روحی له الفداء

ابا ابراهیم کوفی می‌گوید:

دَخَلْتُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَكُنْتُ عِنْدَهُ إِذْ دَخَلَ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَهُوَ غُلَامٌ فَفُئِمْتُ إِلَيْهِ وَقَبَّلْتُ رَأْسَهُ وَجَلَسْتُ فَقَالَ لِي
أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ أَمَا إِنَّهُ صَاحِبُكَ مِنْ بَعْدِي أَمَا لَيَهْلِكَنَّ
فِيهِ أَقْوَامٌ وَيَسْعَدُ آخَرُونَ، فَلَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَهُ وَصَاحِقَهُ عَلَى رُوحِهِ الْعَذَابِ، أَمَا
لَيُخْرِجَنَّ اللَّهُ مِنْ صُلْبِهِ خَيْرَ أَهْلِ الْأَرْضِ فِي زَمَانِهِ بَعْدَ عَجَائِبِ تَمْرِ بِهِ حَسَدًا
لَهُ وَلَكِنَّ اللَّهَ بِالْبُحْرِ أَمْرَةٌ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. يُخْرِجُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مِنْ صُلْبِهِ
تَكْمِيلَةَ إِنْسِي عَشْرًا مَامَا مَهْدِيًّا اخْتَصَّهُمُ اللَّهُ بِكَرَامَتِهِ وَأَحَلَّهُمْ دَارَ قُدْسِهِ
الْمُنْتَظَرُ لِلثَّانِي عَشَرَ كَالشَّاهِرِ سَيْفَهُ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
يَذُبُّ عَنْهُ.

قَدْ خَلَّ رَجُلٌ مِنْ مُوَالِي بَنِي أُمَيَّةَ فَأَنْقَطَعَ الْكَلَامُ وَعُدْتُ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ
خَمْسَةَ عَشْرَ مَرَّةً أُرِيدُ اسْتِمَامَ الْكَلَامِ فَمَا قَدَرْتُ عَلَى ذَلِكَ فَلَمَّا كَانَ مِنْ
قَابِلٍ دَخَلْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ جَالِسٌ فَقَالَ لِي يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ هُوَ الْمُفْرَجُ لِلْكَرْبِ عَنْ
شِيعَتِهِ بَعْدَ ضَنْكِ شَدِيدٍ وَبَلَاءٍ طَوِيلٍ وَجَوْرِ قَطُوبِي لِمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ وَ
حَسْبُكَ يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ.

قَالَ أَبُو إِبْرَاهِيمَ فَمَا رَجَعْتُ بِشَيْءٍ إِسْرَائِلِيٍّ مِنْ هَذَا وَلَا أَفْرَحَ لِقَلْبِي مِنْهُ.^۱

به محضر حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شدم و در خدمت آن حضرت
بودم که حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام در حالتی که آقا پسر می بودند وارد
شدند. من بلند شدم و احترام کردم و سر مبارک آقا را بوسیدم و در خدمتشان
نشستم. امام صادق علیه السلام فرمودند: ای ابا ابراهیم! ایشان بعد از من امام بر
شما هستند، اما عده ای در رابطه با آن حضرت هلاک می شوند (مانند واقفیها)
و جمع دیگری به سعادت می رسند. پس، خداوند قاتل او را لعنت کند و
عذابش را چندین برابر سازد. اما به تو بگویم خداوند از نسل او بهترین مردم
روی زمین را خلق می کند. بعد از اینکه عجایی از او دیدند (مانند نماز خواندن
بر جنازه پاک حضرت عسکری علیه السلام و غایب شدن و عاجز ماندن دشمنان
از پیدا کردن آن سرور) بر او حسد می ورزند، اما خداوند کار خود را می کند ولو
اینکه مشرکان ناراحت باشند (از بقای حضرت مهدی). ای ابا ابراهیم!
خداوند از صلب او کسی را به وجود می آورد که دایره امامت به وجودش ختم
می شود (دوازدهمین امام خواهد بود)، که خداوند این دوازده نفر را مخصوص
به کرامت (لطف و یتز) خود قرار داده و آنها را در خانه قدس خودش در عالم
آخرت منزل داده است. آن کسی که انتظار حکومت امام دوازدهم را داشته
باشد مانند کسی خواهد بود که در خدمت رسول اکرم صلی الله علیه وآله شمشیر
می زده و از آن حضرت دفاع می نموده است (این است ثواب انتظار).

در این موقع یکی از دوستان بنی امیه وارد شد. امام صادق علیه السلام کلام خود
را قطع کرد. پس از آن، پانزده بار خدمت امام ششم رسیدم، شاید بقیه مطلب
را بفرمایند، موفق نشدم تا سال بعد مشرف شدم. آقا فرمودند: ای ابا ابراهیم!
امام دوازدهم آن کسی است که سختیها و مصائب شدید را بعد از ظلم و ستم

فراوان از شیعیان دور می‌کند. پس، خوشا به حال افرادی که آن زمان را درک کنند. ای ابا ابراهیم! آنچه در ارتباط با آخرین حجّت خدا گفتم برای تو کافی است.

ابا ابراهیم گفت: هنگامی که برگشتم هیچ چیز مانند فرمایشات حضرت صادق علیه‌السلام مسرورم نساخت و دلم را شاد نکرد.

سخنان حضرت سجاد در رابطه با حضرت مهدی علیهما‌السلام

إِنَّ لِلْقَائِمِ مِنَّا غَيْبَتَيْنِ أَحَدُهُمَا أَطْوَلُ مِنَ الْأُخْرَىٰ أَمَّا الْأُولَىٰ فَيَسْتُهُ أَيَّامٌ وَسَيَّةٌ أَشْهُرٌ وَسَيَّةٌ سَنَوَاتٍ وَأَمَّا الْأُخْرَىٰ فَيَطْوِلُ أَمَدُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ أَكْثَرُ مَنْ يَقُولُ بِهِ فَلَا يَتَّبِعُ عَلَيْهِ إِلَّا مَنْ قَوِيَ يَقِينُهُ وَصَحَّتْ مَعْرِفَتُهُ وَلَمْ يَجِدْ فِي نَفْسِهِ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْنَا وَسَلَّمْنَا لِأَهْلِ الْبَيْتِ. ۱

حضرت سجاد علیه‌السلام غیبت حضرت بقیة الله را به دو بخش تقسیم فرمودند: غیبت کوتاه و غیبت طولانی. اما عمر غیبت اول: شش روز - شش ماه - شش سال^۲. و اما غیبت دوم آنقدر به طول می‌انجامد که امام چهارم می‌فرمایند: اکثر قائلان به امامت حضرت مهدی ارواحنا له الفداء برمی‌گردند و نمی‌مانند مگر آن افرادی که یقین آنها قوی است و معرفت و شناسایی امام را بر اساس برهان و دلیل دارند و از آنچه بر آنها حکم شده (مقدر شده) احساس ناراحتی در خود نمی‌کنند و تسلیم ما اهل بیت هستند [و آنچه به آنها بگوییم همان را می‌پذیرند].

۱. روزگارهایی، ص ۲۷۰.

۲. ممکن است شش روز اشاره به آگاهی خاندان رسالت از ولادت صاحب‌الزمان و شش ماه اشاره به این باشد که دوستان از خواص اهل بیت بعد از شش ماه از ولادت ولی خدا اطلاع پیدا کردند؛ اما منظور شش سال این است که حتی بعضی از دشمنان هم امام عصر را زیارت کردند تا حجّت بر آنها تمام گردد.

امام حسین و حضرت بقیة الله علیهما السلام

امام حسین علیه السلام برای فرزندش حضرت بقیة الله ارواحنا له الفداء نشانه هایی از بعضی از انبیاء بیان فرموده اند:

فِي التَّاسِعِ مِنْ وُلْدِي سُنَّةٌ مِنْ يُوسُفَ وَسُنَّةٌ مِنْ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ وَهُوَ قَائِمُنَا
أَهْلَ الْبَيْتِ يُضِلُّهُ اللَّهُ أَمْرَةً فِي لَيْلَةٍ وَاحِدَةٍ.^۱

برای فرزند نهمین من یک سنت از حضرت یوسف علیه السلام و یک سنت از حضرت موسی بن عمران علیه السلام می باشد و اوقائیم ما اهل بیت است که خداوند امر قیامش را در یک شب اصلاح می کند.

اما سنت از حضرت یوسف علیه السلام ممکن است بازگشت به وطن، آن هم بعد از غیبت طولانی، با اهل و عیال و فرزندان به مدینه باشد؛ چون حضرت یوسف علیه السلام هم چهل سال برای پدر و برادران غایب بود. و اما سنت از حضرت موسی علیه السلام امکان دارد چند چیز باشد:

۱. هلاکت فرعون به دست توانایش.
 ۲. نجات بشریت از چنگال ستمگران و رسیدن به زندگی مناسب.
 ۳. دارای غیبت بودن و خاتمه دوران آن که خداوند در یک شب امر حضرتش را اصلاح کرد.
- که همه اینها در برنامه زندگی حضرت مهدی صلوات الله وسلامه علیه خواهد بود.

سید جوانان اهل بهشت حضرت امام حسین علیه السلام در باره فرزند عزیزش حضرت مهدی ارواحنا له الفداء چنین می فرماید:

قَائِمٌ هَذِهِ الْأُمَّةِ هُوَ التَّاسِعُ مِنْ وُلْدِي وَهُوَ صَاحِبُ الْغَيْبَةِ وَهُوَ الَّذِي يُقَسِّمُ

میراثه وَهُوَ حَىُّ لَهُ غَيْبَةٌ يَرْتَدُّ فِيهَا أَقْوَامٌ وَبَيَّتْ عَلَى الدِّينِ آخِرُونَ.^۱

قائم این امت نهمین فرزند من است و او دارای غیبتی خواهد بود بس طولانی. و او کسی است که در زمان حیاتش ارث او را تقسیم می‌کنند (یعنی می‌گویند حضرت عسکری علیه‌السلام پسر نداشته است). در نتیجه غیبت طولانی او عده زیادی مرتد می‌شوند و ارتباطشان با دین خدا قطع می‌گردد و جمعی در سایه تقوا ثابت قدم می‌مانند و دین خود را از دست نمی‌دهند.

امام امیرالمؤمنین و حضرت بقیة الله علیهما السلام

حضرت علی علیه‌السلام می‌فرماید:

أَنَا سَيِّدُ الشَّيْبِ وَفِيَّ سُنَّةٌ مِنْ آيُوبَ وَسَيَجْمَعُ اللَّهُ لِي أَهْلِي كَمَا جَمَعَ لِيَعْقُوبَ سَمَلَهُ وَذَلِكَ إِذَا اسْتَدَارَ الْقَلْبُ وَقَلْتُمْ مَاتَ أَوْ هَلَكَ.^۲

من سید سالخورده‌گانم و در من سنتی از حضرت ایوب است (شاید اشاره به مقام صبر آقا باشد در دوران خانه‌نشینی اش و از بین رفتن فرزندان عزیزش با شمشیر و زهر و بازگشتشان در رجعت). و زود است که خداوند متعال فرزندان مرا برایم جمع می‌کند (ممکن است اشاره به رجعت باشد که همه فرزندان در خدمت آقا خواهند بود) چنانچه برای حضرت یعقوب علیه‌السلام جمع کرد (در پادشاهی مصر). این کار وقتی خواهد شد که فلک مسخر شود (ممکن است کنایه از تسخیر فضا باشد - که تا اندازه‌ای شده است - و رفتن به کره ماه و فرستادن سفینه‌های بدون سرنشین به مریخ و امثال این پیشرفتهای فضایی) و شما در این زمان می‌گویید مُرد یا هلاک شد (یعنی فرزند من).

□

باز از حضرت علی علیه‌السلام روایت شده است که آن حضرت فرمودند:

اللَّهُمَّ لَا بُدَّ لِرُضِيكَ مِنْ حُجَّةٍ عَلَى خَلْقِكَ يَهْدِيهِمْ إِلَى دِينِكَ وَيُعَلِّمُهُمْ عِلْمَكَ

۱. همان مأخذ، ص ۲۷۰.

۲. همان مأخذ، ص ۲۶۸.

وَلَا يُضِيعُ أَوْلِيَائَكَ بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ، ظَاهِرٌ وَلَيْسَ بِالْمُطَاعِ، أَوْ مُتَّكِمٍ مُتْرَقِبٍ،
 إِنَّ غَابَ شَخْصُهُ عَنِ النَّاسِ فِي حَالِ هُدَايَتِهِ لَمْ يَغِبْ عَنْهُمْ ثُبُوتٌ عَلَيْهِ فَإِذَا
 قُلُوبُ الْمُؤْمِنِينَ مُثَبَّتَةٌ.^۱

پروردگارا! پیوسته باید از جانب ذات مقدست حجتی در روی زمین باشد
 (برای راهنمایی خلق) که بندگانت را به سوی توهدایت کند و علم دین تو
 را به ایشان بیاموزد و دوستانت بعد از اینکه هدایتشان کردی از گمراهی در
 امان بمانند. این حجت یا ظاهر است و غیر مطاع (مردم از او اطاعت
 نمی‌کنند) و یا اینکه از نظرها پنهان است و از لحاظ جسم ظاهر نیست. اگر
 جسمش در حال ناچاری از مردم غایب بود از دیدگان باطنشان غایب نیست
 چون علم به ثبوتش دارند و در دل‌های اهل ایمان ثابت است و حکومت دارد.

و باز از آن حضرت نقل شده است که فرمودند:

وَلْيَبْتَغَنَّ رَجُلًا مِنْ وُلْدِي يُطَالِبُ بِدِمَائِنَا وَ لِيَغَيِّبَنَّ عَنْهُمْ تَمِيزًا لِأَهْلِ الضَّلَالَةِ.^۲
 حتماً خداوند بزرگ مردی از فرزندان مرا می‌فرستد تا انتقام خون ما را از
 دشمنان بگیرد. او از نظرها پنهان می‌شود تا مردم منحرف از غیر خودشان جدا
 بشوند (مردم خوبان را از بدان جدا کنند و ارزش صاحبان حقوق بر ملا
 گردد).

جناب محمد حنفیه از پدر بزرگوارش امام امیرالمؤمنین سلام الله علیه روایت
 می‌کند که آن سرور فرمودند: از رسول اکرم صلی الله علیه وآله شنیدم که فرمودند:

الْمَهْدِيُّ يُضِلِّحُهُ اللَّهُ فِي لَيْلَةٍ وَاحِدَةٍ.^۳

مهدی آن کسی است که خداوند در یک شب امر او را اصلاح می‌کند.

۱. همان مأخذ، ص ۲۶۸.

۲. همان مأخذ، ص ۲۶۹.

۳. الملاحم والفتن، ص ۷۱.

• خواننده عزیز! منظور از «امر»، قیام آن حضرت است، و انقلاب آن بزرگوار درهم کوبنده تمام قدرتها و تشکیل دهنده حکومت واحده جهانی است بر اساس عدالت فردی و اجتماعی واقعی. این موضوع شاید باعث تعجب شما شود که مگر ممکن است یک نفر بتواند دنیایی پر از بمبهای اتمی را مسخر نماید و همه حکومتها مانند شوروی، امریکا، چین کمونیست، فرانسه، انگلستان و حکومتهای دیگر عالم را به زانو درآورد. آری، جهان ما محدود و ارزیابی شده است و قدرت خداوند نامحدود و بی پایان، و انقلاب حضرت بقیه الله ارواحنا له الفداء بر اساس نیروی نامحدود آفریدگار جهان است. بنابراین، محیط محدود (دنیا) در دایره نامحدود قدرت حق، هضم شده است.

امام رضا و حکومت ناگهانی حضرت مهدی علیهما السلام

امام هشتم سلام الله علیه در باره حکومت حضرت بقیه الله ارواحنا له الفداء و پیاده شدن ناگهانی حکومتش چنین می‌فرمایند:

إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِيُضِلِّحُ أَمْرَهُ فِي لَيْلَةٍ وَاحِدَةٍ كَمَا أَضْلَحَ أَمْرَ كَلِيمِهِ
مُوسَى إِذْ ذَهَبَ لِيَقْتَبِسَ لِأَهْلِهِ نَارًا فَرَجَعَ وَهُوَ رَسُولُ نَبِيِّ^۱.

خداوند امر حکومت ولی عصر را در یک شب اصلاح می‌کند چنانکه امر حضرت موسی بن عمران را اصلاح فرمود. موسی که رفت برای خانواده اش آتش بیاورد در حالی برگشت که تاج پر افتخار نبوت بر سر او گذاشته شده بود (امام مهدی ارواحنا له الفداء نیز چنین است و در یک شب خداوند امر قیامش را دایر خواهد کرد).

اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ